VOKISZKAS ZEPPELINAS LAIKE BOMBARDAVIMO MIESTO LONDONO.

Paveikslas parodo kaip yra pavojingu del tuju oriniu milžinu užlekti ant miesto ir leisti szuvius. Zeppelino orlaivis yra apsiaubtas szrapneleis ir ka tik nebuvo pataikintas per szuvius

Dvilype Pilietyste.

Rusijoi prasidejus karei su vokiecziais kaip galima buvo to tiketis, kilo didele neapykanta vokiecziu. Ji buvo tuom didesne, kad Rusijoi iki sziam laikui vokiecziai turejo didesnes privilegijas negu bile kuri kita tauta. Isztikruju jie turejo tokias paczias, jeigu dar ne didesnes privilegijas net ir už paczius rusus. Teisybe sake tie kurie tvirtino, kad nuo Petro Didžiojo laiku Rusija valde vokiecziai.

Taigi dabar juo didesne priesz juos neapykanta kilo. Tapo paskirta tam tikra komisija, kuri turejo iszdirbti plianus, kaip Rusijai pailiuosuoti nuo to "vokiszko jungo." Karei prasidejus, pirmon vieton stojo dar vienas svarbus reikalas. 1870 metuose Vokietija iszleido labai gudra instatyma, kuris leido vokiecziams priymti svetimos szalies padonyste, arba pilietyste, bet savo keliu toks asmuo, sulyg mineto istatymo, nenustodavo buti ir vokiszku piliecziu. Pasidare tuomet toks dalyku stovis, kad kiekvienas vokietys, perejusis in svetimtautiszka pilietybe, tapdavo "dvilypiu pilieczi": jis buvo Vokietijos pilietas ir kitos szalies pilietis.

Karei isztikus, galima suprasti kokia svarba toks istatymas gali tureti.

Rusijoj vokiecziu yra devynios galybes. Sulyg vokiszku istatymu jie, nors ir prieme rusu padonyste, yra taipgi ir Vokietijos pilieczi.

Rusija dabar sumane toki dalyku stovi nuszluoti. Mineta komisija prieme pliana, kad visi vokiecziai, priemusie rusu padonyste po 1870 metu, neturi tiesos ingyti Rusijoj nejudomos nuosavybes. Szitas instatymas vienok nepalyti tu buvusiu Vokietijos palieczi kurie yra slapai: Jie gali igyti nuosavybe, kaippirma.

Toji "dvilype pilietyste" buvo sukelusi nemažai triukszmo ir czia Amerikoj, kuomet pradejo asztrintis satikiai tarp Amerikos ir Vokietijos.

GENERAL JOFFRE AND KING VICTOR EMMANUEL
FROM THE SPHERE

Generolas Joffre vadas francuziszkos kariumenes yra matomas ant paveikslo kalbantis su italiszku karalium ant Italiszko frunto, kaip toliaus vesti kare prieszais vokieczius.

LIGONIO ŠEIMYNOS PADEJIMAS JEI JISAI NEPRIGULI PRIE

S. L. A.

Visi lietuviai rašykitės prie Susivienijimo Lietuvių Amerikoje kur galite apsaugoti savo gyvastį ant $150 iki $1000 ir priegtam, mokėdami po 30 c. į mėnesį, gaunate iš S. L. A. po $6.00 į savaitę pašalpos ligoje.

Reikalaudami informacijų, kreipkitės šiuo adresu:

A. B. STRIMAITIS, S.L.A. Sekr.
307 W. 30th St., New York City.

„VIENYBE LIETUVNINKŲ"

Prenumerata metams $2.00; pusei metų $1.00.
Kanadoje metams $2.50; pusei metų $1.25.
Anglijoj, Lietuvoj ir kitur metams .... $3.00.

Pamatymui siunčiame vieną numerį dovanai.
Knigų kataloga siunčiame ant pareikalavimo dovanai.

J. J. Pauksztis & Co.,
120 Grand Street, Brooklyn, New York.

JUOKAI

Iszmintinga tarnaite.

Pone: — Katriuk! Eiki dasižinoti, ar pone daktariene sveikesne? O jaigu bus numirus, tai paklauske kada bus szermenys.

Tarnaite sugryžus kalba:

— Pone daktariene sveikes ne, o diena szermenu da nepaskirta.

Negerai padare.

Pati in savo vyra:— Klausyk tu žmogeli, juk tu nuo musu vinczevones da ne buvai ne viena karta bažnyczioje?

Vyras: — O kad asz butau ir tada bažnyczioje ne buves!..

Apgynimas per advokata.

Advokatas:— Teiksies guodotinas sudas sumažinti bausmia, mano szitas biednas žmogelis, priesz vagima nusiave czebatus ir panczekas, o tai del to, kad ne pabustu lygusta motere kitamia ruimia.

Trumpa pasakele.

Penkiu metu Jonukas in savo motina:

— Mamele, ar tu megsti pasakeles?

— Kodel ne? Ar gal nori pasakiti?

— Naje! tiktai nežinau ar mamelei patiks?

— Kodel ne patiks?

— Ne ilga, suvis trumpa pasakele.

— Nieko ne kenkia. Tai sakyk.

— Tik klausykie mamele: Buvo karta labai puiki szepa su stiklinem durimi, tai asz emiau ir sumusziau...

Geras pamokinimas.

Petnyczioja atsibuvo medžiokle užejo pietu laikas, visi medejei sedo girrioja ant pievutes, kad kiek pasilseti ir pasidrutyti. Vaikinelis vienas pasiremias in medi, laike ant virveles szuni, ir žiurejo nuludias ant ponu, valgancziu kumpi ir kitokias mesas isz kurapku ir zuikienos. Savinykas szunies paregejas paeme duonos ir kelis szmotelius mesos padave vaikinui, tarydamas.

— Te, vaikia, užvalgyk.

— Vaikinas paeme duona del saves o mesa numete szunui kalbedamas:

— Te ir tu užeskie! tau ne bus grieko, norint petnyczioja mesa esi! Man užteks duonos!

Isz nuludimo ir džiaugsmo.

Prabaszczius in savo varganmista.

— Girdejau, jog vakar buvai nusigerias?

— Teip, jagamastie, tai nuo gailesties, mano szvogeris nu mire.

Nagi už vakar buvai girtas?

— Teisybe, jegamasti, tai nuo džiaugsmo mano sesuo susi lauke suneli.

"PRAKEIKTA"

MEILINGAS KRIMINALISZKAS APRASZIMAS
Verte D.T. ir F.W.BOCZKAUSKAS
202 Puslapiu - 6x9 col. Dydumo
DALIS I.
MOTERE BE SZIRDIES.
I.
ANT KRASZTO PRAPULTIES.

Duris kambario Petro Randal atsidare pamaželi ir Mikolas, su pluosztu, popieru po pažaste, inejo smagei.

Petras pakeli galva ir valandele žiurejo su nepakajum in veida kasijeriaus.

Baisus padejimas — tare Mikolas, dedamas popieras ant rasztiniczios priesz Petra, pasiremusi ant alkuniu ir užsidunksojusi.— Ne turime užtektinai piningu ant užmokejimo prie pabaigos menesio. Isz rito meginau sutraukti no skolinyku kas priguli, nes sunkei labai eina; tenais kur ant tikro mislinau gauti, tai gavau rasztą ant ilgo termino. Tiesiok pasakius, stokas mums szimta tukstancziu frankul

PREKE 50c.

Nusiuntimo kasztus mes apmokame
W. D. Boczkowski-Co.
Mahanoy City, Pa.

PREZIDENTO WILSONO SUŽIEDOTINA; IR JOSIOS SESERIS.

Augszcziau matome Mrs. Edita Bolling Gałt, patogi sužiedotinia prezidento Wilsono kada buvo jaunesne ir josios dvi sesers. Washingtonas mažai žinojo apie naszle nes niekados apie jaja nerasze laikraszcziai, tik dabar pradeda truputi dažinoti apie josios praejti. Badai vinczevonia atsibus szita menesi, bet kokia diena, tai niekas nežino.

Neprieteli mylet.

Kuningas:— Oj tu žmogau, žmogau. Ariełka yra didžiausium neprietelium del taves.

Žmogus:— Tai nieko ne kenkia, jegamastie, juk rasztas szventas mokina, jog turime myleti didžiause neprieteli.

Kun: — Tai teisybe, žmogeli, nes raszte szventame ne prisako, kad neprietelius reikia ryti.

Daraktoris in nauja studentuka:— Kaip vadiniesi?

Vaikas:— Antanas Tamulukas.

Dar. — Kuom yra tavo tevas?

V. — Nabasznyku!

D. —Nes kuom jis pirmai buvo.

N. — Gyvu.

Pjutis užganedinimo...

gausite derlinga užganadinima kada prikemszate savo pypke su Miners' Extra Tabaku. Szitas puikus nunokes ilgai pjaustytas Burley tabakas rukosi veisiai per isztisa diena ir dienos bus sveikos.

Miners' Extra Tabakas per daug metu buvo ir yra prietelis iszmintingu farmeriu ir yra rukomas per dieduka, teva ir sunu

MINERS' EXTRA

LONG CUT TOBACCO

yra czisto Kentucky Burley, atsargiai pasenejas idant ingaut ta brangu saldu kvepanti rukyma. Po tam ilgai pjaustytas idant tiktu prie pypkes ar kramtymu.

Szitas senei žinomas tabakas kas-met daro kas kart daugiaus prieteliu ir juos užganedina.

Pabandykite MINERS' EXTRA tabaka per anvaite, po tam ir ant tolaus vartuosite.

Parsiduoda visur — Pirkite pakeli szendien.

The American Tobacco Company

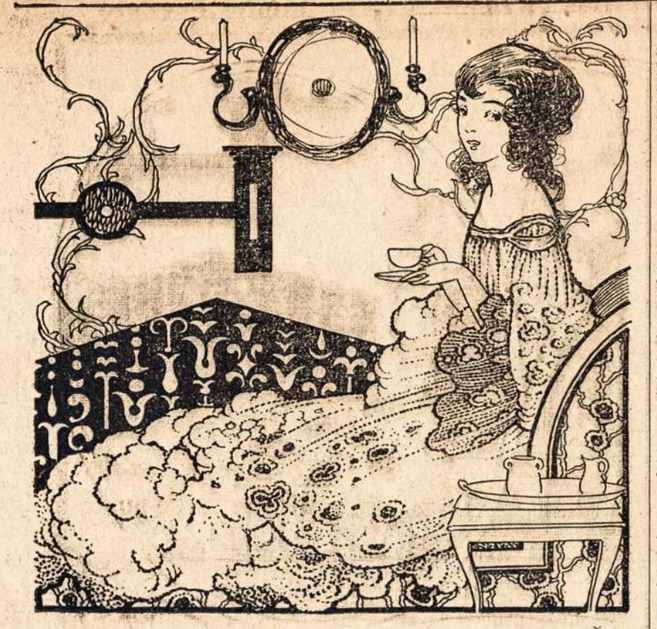

Stanislova sirgo keles dienas, kuria atlanke ponstva Žioplaicziai. Kur toji porele kad juju nematyt. Sujieszkokyt!

Fernanda

Augytine kuningaikszczio

Parasze H. Schobert, Verte B.

— Lengvamanysta vienu, tankiai žeidže szirdi — kitu — tare tykiai rodos noredama suraminti ir paeme abi rankas jio.—Saugokis visados žmoniu lengvamaniu, ponas grafai, yra tai buk žalczei rojuje. Esi vyras gali prisakinet ir daryt kaip pats nori mums moterem vale tiktai tyleti!

Leonas žiurejo ir zerkola ir su visa galybe valios savo stengesi duoti veidui savo iszrodima paprastino spakainumo;—paskutinei žodžiai kuningaiksztienes skambejo jam ausyse kaipo tiktai tykus užimas — kožna gysla jame drebejo geismu iszaiszkinimo—pradejo da bar su visa pajiega savo proto apmislineti, idant tik galetu at rasti koki spasaba ir nor ties panaszei iszaiszkintu sau ta veikala.

— Eik ponas—atsiliepe kuningaigaikszt iene— kas — žin kas ateina in czionais.

Ne atsakes ne žodžio pasikloniojas Leonas gilei ir iszejo isz buduaro su dideliu skausmu szirdije ir su užtemtu veidu.

Dabar net pamate, jog mažas aniolukas porcelaninis gulejo ant žemes su sudaužytais sparnukais, kuri tai kuningaikszt iene laike rankose ir juom bovinosi.

— Sparnai priguli tiktai prie esybiu ne žemiszku—tare smutnei tykum balsu, stovedama su sudetom rankom ir žiuredama ant pagadytos zobovukes. Mes turime naudoti gink la, jaigu norime gyventi.

Niekas pas jiaja neatejo, matomai mislinta, jog jau jije apleido buduara, pasiliko—gi del to dabar viena. Atsisedo, užmerke akis ir klause kaip viesula siuto lauke uždama tarp medžiu ir szvilpdama už kaboriuose, klause ir nuolatos kalbejo pati in save ta pati žodi:

— Ka jis padarys dabar?

Leonas tuolaik praetinejo per visus pakajus, jieszkodamas Ferros, ejo vienok pama ži, rodos priverstinetas kuom.

Kas veikesi jio szirdije? Tas, ka jiam kuningaikszt iene pasakojo, buvo apskundimu esybes, kuri jam buvo brangiause sviete. Noretu užstot už jaje, ginti jaje garsei ir atvirei ir noretu—gi visiems pasakyti, jog jaigu kas nor stojosi, padare tai Ferra valnamaniszkai, bet ne papilde niekados ko tokio, kas jaje galetu pažeminti.— Del ko—gi ne pa klause pirmiaus jio rodos, lig kol priemi bronsoleta nuo kuningaikszczio? Turejo—gi jis prie jos tiesa ir ne mislino suvis iszsižadeti tos tiesos. Kuom daugiau mislino tuom labiau daeitinejo prie persitikrinimo, jog tiktai kuningnikszt is Dago bertas yra kaltu tame. Kaip jis galejo pavelinti sau daryti priezentus jio mylemai be jio žinios ir be žinios kuningaikszt ienes Sybilijos. Gal nevat ne žinojo apie tai pati pone Marije Bogdanova. Nes jaigu teip buvo, tai del ko Ferra užslepe priesz kuningaikszt iene dovana jos vyro?

Ir velei rustybe apeme jin. Ne buvo isztikro, nužiurinejen cziu ir neisztikimu, nes nekuriuos dalykuose buvo neperpraszomu ir rustu sudže, tas jau buvo prigimtu pas jin. Ko liojo duszioje savo labai kunin gaikszti ir Ferrai buvo gatavas iszkalbeti viska ka jaute ir mislino.

Muszdamasis teip su rustybe ir susijudinimu, iszgirdo ki tam pakajuje sidabrini skambejima balso juoku Ferros, kas ji da in didesne rustybe invede turejo pirmiause apsimalszinti—o vienok be susilaikymo perskyre rankoms portijerus duryse ir inejo in maža asztuonkampini pakajeli. Czion priesz dideli zerkola stovejo Ferra pakelus ant galvos savo rankas; vienoje rankoje laike kvietka rožiu o kitoje žirklukes ir kirpo nuo savo galvos žiupsneli savo auksiniu plauku.

Jios mitrus laibas ir tiesus liemuo persistatinejo tokioje pozicijoje kanopuikiause.

Paregejo zerkole ineinanti Leona, atkreipe in jin savo graže galva ir saldžei nusiszypsojo:

Pakajuje radosi gana daug ypatu pone Bogdanova, Neukirchas, Laubinas Nobbejus ir da kelios kitos: visi temingai žiurejo ant josios ir apart Nobbejaus niekas nepatemino inejimo Rommingeno. —Ferra nusiszypsojo ir juokesi nuolatos nepertraukdama savo užsiemimo, ir nevat ne pamislino jie apie tai, kad tas jos pasielgimas mylemui ne patikt gali.

Leonas stovejo nesijudindamas.

Po pirmesniam pasikalbejimui su kuningaikszt iene buvo gatavas daug rustingiau ir asz triau apsudint viska ta, kas nor truputi nesutiko su priimta forma drauguves ir tik jau pats pavidalas Ferros ir užsiemimas budino jame nauje nužiurejima ir nauje rustybe.

Tuolaik žirklukes dabaige savo darba sunaikinimo ir Ferra laike plaukus nukirptus ran koje.

— Dalaikau savo prižadejimą!— paszauke linksmai ir padave žiupsni plauku teploriui—kad—gi visi mano velinimai teip lengvai iszsipildintu!

Tuokart pajaute savo ranka suimta in szaltus drebanczius pirsztus Leono, kurio augsztas paveikslas sustojo szale jos; bu vo malszus tiktai veida turejo biskuti baltesni negu paprastinai.

Tegul ir asz ka nor dasižinau isz užsimananczios istorijos, pakol pasibaigs — tare su tulu spakainumu, bet balsas jio drebejo ir skambejo navat nei kad net Ferra nusistebejus pažiurejo ant jio.

— Veliau—tare trumpai, ba pykino jiaja drutas spaudimas jio rankos.

— Ne, tuojaus!— paszauke. —Ne visados galima visus velinimus iszpildinti ir tureti juos iszpildintus.

Stengesi, bet jam nesiseke.

Kuningaikszt iene iszreiszke tiktai neaprubežinta geruma savo szirdies— atsiliepe Nobbejus— ba ciela—gi draugu ve dasiprotejo, jog mylemas ima isz labai svarbios szalies taji atsitikima.

— Esmiu ponui dekingas už taji iszaiszkinima—tare isz kelmingai Leonas—mano myle ma viska man apaiszkinti pataikis.

— Turejo tiesa!— atsiliepe Marije Bogdanova spiegencziu balsu iszrodai biski ant terono, Rommingenai!

— Tas stebuklas koloras plauku vertas yra pendžlo teploriaus artisto; juk tai privalo pats sužieduotas pripažinti—paszauke saldžei Neukirchas o prisilenkdamas prie ponios Bogdanovos susznabždejo:

— Tiek ermiderio, apie toki maža dalyka!

Ferra tylejo nevat tada, kada Laubinas tare in Leona susimaiszes.

— Esmiu gatavas iszpildyti velinimus pono grafo, nes kuningaikszt iene norejo man paaukuoti žiupsneli savo auksiniu plaku tiktai tame mierije, idant galetu užbaigti mano ab roza, kureme turiu visa mano vilti o prie kurios neatbutinai reike man to koloro plauku.

Jaunas artistas buvo pats su sijudines ir balse jio skambejo karsztas praszymas. Leonas jaute, jog visu akys atkreiptos ant jio, o del to po trumpai va landai pamislinimo ir musztynes vidurines, tare, kaip gale damas, kanospakainiause:

— Ejo man vienatinei apie užganadinima mano akyvumo ir ne mislinu suvis sulaikyti mano sužieduotas mylemos nuo iszpildinimo gero darbo. Praszytau tiktai pono apie sugražinima tu plauku, kada jau ne bus ponui reikalingi, ba nevat mažiausem daigtelije ne noretau netyti mano locnasties.

— Duodu ponui ant to mano žodi—atsake Laubinas guo dotinai.

— Rodavinau jam nuolatos idant savo Helenai duotu juodus plaukus nes užsispyrimo ar tisto negalima buvo perlaužinusijuoke Nobbejus džiaugdamasis duszioje rustybe Rommingeno.

— Ant galo mylemieje pasiliko pakajuje tik du vienu. Ferra metesi ant kanapkos sto vinczios prie sienos ir pataise bronsoleta ant rankos, Leonas žiurejo ant jos nelinksmai Ferra po tam lengvai žiopterejo ir atkreipe galva in kita szali ne žiuredama suvis ant savo myle mo. Isz galvos Sfinksono sping sojo tukstancziai spinduliu pakajuje vieszpatavo didele tyku ma. Veidas Ferros pirmiaus ap sidenge lengvu prakaitu, po tam kas kart didesniu raudonu mu rustybes, akys jos blizgejo; ant galo pasikele ir stojo priesz Leona.

— Ka tai ženklina?— paklause su piktybe.

— Tu manes klausi? atsake Leonas teipo—gi su rustybe —gal turiu spakainei ir su džiaugsmu žiureti ant to, kaip mano sužieduota, dalina plaukus.

— O del to esi pavydus! — paszauke jau velei linksma ir pusiau sutikus.

— Pavydus?! Ne, tiktai tas mano szirdi žeidžia ba yra prie szinga tame, ka per ciela givenima savo palaikiau už szventa ir nedasilyteta, yra prieszingas priderencziam pasielgimui.

Sudrebejo ir pabalo.

— Leonai! — paszauke.

Prikando lupas ir tylejo.

— Ar teip isztikro sudini?! — tare.

— Kaip—gi kitaip turi sudinti?— atsake Leonas —jaigu mano sužieduota prezentus atimineje nuo kitu?

Akys mainancziosios iszreiszkinejo nusistebejima.

— Apie ka sakai?!

Isz kur turi taje bronsoletka? — paklause ir nutsvere jos ranka teip druczei kad rodos norejo nulaužti jiaja.

— Darai man skausma — paszauke pabugus, o jis staigai apsimalszino ir prisilenke prie jos.

— Dovanojo jiaja tau kuningaikszt is? — tare teip pamaželi kad Ferra ka tik galejo girdeti ir lauke josios atsakimo kaip apsudintas viroko smerties.

Ferra pabalo.

— Teip — atsake po valandelei ir pažiurejo ant jio nedrasei —atnesze man jiaja szia dien isz ryto.

— Ir priemei jiaja? Kaip galejei?!

Dantis jio grieže, drebejo isz rustybes buk ligoje drugies.

— Bet asz nesuprantu apie ka ejna — paklause, o ne apaikydama atsakymo paszauke:

— Leonai, ant Dievo, kas stojosi!?

— Ne supranti manes — atsake su kartumu — ir tas—gi mane teip baisei baime perimineje. Ar tu nesupranti, kokia — kokia— norejo pasakyti:—geda ir pažeminima — nes matydamas savo mylema teip nuliuduse ir nelaiminga stovinczia priesz save pamislino ir da dave skubei — kokia kartybe didele man suteikineje?

— Ne! — atsake atvirei. — Kuningaikszt is szedien atnesze man jiaja — iszjieszkojo jiaja tose dienose pirkinedamas dovanas del kuningaikszt ienes — buvo tai tiktai atidavimas už kita, kuria man vienkart laike szokimo kada nupuole nuo rankos, sumindžiojo. Priemiau jaje, norint apie tokius daigtus mažai paisau — turiu jiu gana, bet ne norejau jin rustinti atsakymu, ba visados buvo del manes nepaprastinai meilum. Del ko—gi ne pyksti už tai jaigu aplaikau bukietus kvietku, kas do skirtumas yra tarp vieno o kito?

Leonas kelis kartus gilei atsiduso, ne galejo suprasti to, kad Ferra ne jaute to paties ka ir jis.

Kaip—gi galejo lygint kvietkas su brilijantais? Matomai ejo jei tik tai apie szirdinguma aukuotojaus ir apie locna dekingiste tam—gi už tai, o ne apie brangynibe dovanos, toje doribe—gi atsiženklino ir jio bobute, kuri buvo kožnai moterei de per sang teip neatbutinai reikaliga, kaip kvepejimas kvietkom, viena tiktai mate aiszkei dabar Rommingenas, jog Ferra dare nepamislindama ir neuždavinejo niekados sau klausymo apie tai ka dare.

— Na ir ka? — paklause nekantrei žiuredama jam in akys —del ko nieko ne atsakai?

— Ba ne sutinku visiszkai su tavo nuomone, Ferra.

— Jaigu nori idant kas puikautu turedamas tuos akmenis, tai gali duoti juos kam kitam — tare su rustybe ir atsisedo velei ant kanapkos; — mislinu kad yra gana moteriu, kurios užgautos butu tiktai regejimu tu brilijantu, del manes jie ne turi jokios verties.

— O del ko ne pasakei, Jos Augsztybes Sybilijei, jog tas prezentas nuo jos vyro?— Atsisedo szale jos ir paemes vedyla isz jos ranku pradejo juom bovitis. Ferra paraudona vo.

— O tai kas kito! Rodos man kad kuningaikszt iene sergsti manes kaip tigras savo auka szalindama isz tolo. Priesz jos akis pasislept niekas ne yra sztant, o po tam jiji manes nekencze per pavydejima.

— Yriesi per toli Ferra! But tas gali kad kuningaikszt iene yra biski per szurkszti, bet yra sczyra yra tveri; pertikrinimus ir dorybes reike guodot, norint jom ir nesidaliname.

— O! — paszauke Ferra staigai užstoji už kuningaikszt iene nevat priesz mane kariaudamas?

Leonas atsiduso.

— Geistau tave pertikrint apie teisinguma mano nuomones. Ar ne pamislinai apie tai, jog tokia valnamanysta, kaip priemimas bransoletos, arba padovanojimas plauku gali tave iszstatyti ant visokiu piktu liežiuviu ir nužiurejimu.

Ferra juokesi.

(Toliaus bus.)

BALTRUVIENE.

Dzievaž, negaliu iszmanyti,
Ne del kitu pasakyti,
Kas bus isž musu bobu,
Isztikro, net nusibodo.
Mokinu kaip galedama,
Visokius budus naudodama,
O teip sunkei ejna,
Nieko in guoges nelenda.
Da tarp angliku pusia bedos,
Pasirodo nors žiupsnelis gedos,
Nes kada pasirodo terp Lietuviu,
Tada duoda vale del burnu.
Jago nuejna in sztora pas anglika,
Tuojaus reikala atlieka,
Tavora pagriebe,
Bjaurei nedrebe,
"Gudimis" pasako,
Nežiuredamas ant "stako",
Mat, kad ir niekus nuperka,
Buna gerai visada;
Kad ir brangei užmoka,
Tai iszsižioti nemoka,
Ba tai negražu deretis,
Reike nors kiek laikytis,
Ba negali susikalbeti,
Tai turi tyleti.
Teip, teip, anglikui nieko ne sako,
Ant visko susitaiko,
Nes tegul tik pas Lietuvi nuejna,
Vos slenksti pereina,
Tuojaus burna atsidaro,
Kaip isz rankoves varo:
Ka tu man andai davei,
Tegul tave velnei!
Tik nenorejau atneszt,
Ir in akis tau mest.
Kita velei:
Tik ne bukie padla,
Duokie man mesa ana,
O žiurekie rakali,
Bruda pats suesti gali!,
Po kam svara parduodi,
Ar po 10 centu atiduodi?
Ba jagu už tiek ne duosi,
Tai pats suesi!
Dzievaž ausis vysta,
Kaip isz szalies tokia kalba ižgirsta,
O da ir kitaip pavadina,
Nenoriu sakyt, ba tai piktina.
Galite dasiproteti,
Ba asz turiu tyleti,
Ne kas tarp Lietuviu,
Del musu biznieriu,
Ar tai sztorninkui ar buczerui.
Kas žin ka anglikai sakytu,
Jagu motere teip plauszkente ižgirstu?
Isz tikro duris parodytu,
Arba in kreiziu nama atiduotu.
Jago bucze tai negirdejus,
Tai ne buczia dainavus,
Apie tokes bobas bjaurasnu kes,
Ant sziadien bus invales.

* * *

Bostone in viena saliuna,
Mamule su dviem dukrem pribuna,
Mama prie baro seda,
Alu, gere, precelius eda.
Dukreles-gi gere kiek valoja,
Pasigeria net susidaduoja,
Del ko ne giart, kad už dyka duoda,
Ir tai nuolatos viskia ir alu priduoda;
Szinkoriui gerai ir bizni daro,
Tokiu kostumerku neiszvaro.

* * *

In viena miesteli nuvikau,
Tai daug triksu pamacziau,
In viena veseile nusidaviau,
Kur visokiu žmoniu macziau;
Kauniszkiu ir Suvalkiszkiu,
Dzukeliu ir vilniszkiu.
Vyras ka ten ant savo bobos paregejo,
Na ir isz to prasidejo,
Vaina su akmenais,
Su kulokais ir nagais,
Pas vaita nuejo,
In prova stoti turejo,
O ka? kasztus užsimokejo,
Kaip muila suvalgia namon parejo.
Szlektai buna visada,
Jagu pasigere boba,
O kad nuo girtavimo susitaikytu,
Tai vyreli ergeliu neturetu.

DELEI GEROS ŠVIESOS
PIRKITE GERIAUSĮ ALIEJU

Norėdami didelės, aiškios ir šviesios šviesos be dumų ar smirdėjimo, dabokite kad pardavėjas duotu jums

Rayo Oil

Reikalaukite tiktai Rayo. Kitokio nepriimkite. Rayo aliejus yra baltas kaip vanduo, tyras ir nuo visų nečystumų ir visai nepavojingas. Jusų lempa neprisivels suodžių ir nesmirdės pripilant lempą su Rayo aliejumi. Visi geriausi štorai Pennsylvanijoj ir Deleware parduoda Rayo aliejų—žibalą. Atminkite vardą—Rayo.

THE ATLANTIC REFINING CO.
Everywhere in Pennsylvania and Delaware

UNION NATIONAL BANK
MAHANOY CITY

Capitol Stock $125,000 — Surplus ir Profits $390,000

Suv. Val. Randas turi musu banke sudetu pinigu.

—$—

MOKAME Antra Procenta ant sudetu Pinigu. Procenta pridedam prie jusu pinigu 1 diena Sausio ir Liepos menesuose, nepaisant ar atneszat parodyt Knygute ar ne. Mes norim kad ir jus turetumet reikala su Musu Banka, nepaisant ar mažas ar didelis.

—$—

H. BALL, Prezidentas - F. NOONAN, Vice-Prezid.
W. KOHLER, Kasierius
Atydaryta 9 ryte lig 3 popiet, Subatomis 9 lig 12ad.

ALL NATIONS DEPOSIT BANK
—LAIVAKORCZIU SKYRUS—.
12th. and Carson St, - S.S. Pittsburg, Pa.

Tai yra vienatine ir senei žinoma Lietuviszka Bank a su kapitalu $75,000.00 kuri randasi po priežiura Val. Pennsylvanios, talpinasi locnose namuose kuriu verte sznesa apie $150,000.00.

Priima Pinigus ant paczedumo ir moka 4 procenta. Siunczia Pinigus in visas dalis svieto greicziause ir pigiause. Parduoda Laivakortes ant visu Laivu. Užlaiko Notarijialna ir vedimo provu kancelaarija po vadovyste K. Varaszaus. Doveranstis ir visokius Dokumentus sutinkancziusu tiesomis Russjos.

DIDELE DOVANA

Zira pakelio priešakys vertas ½c pinigais
Visas Kuponas vertas ½c pinigais

Visas Kuponas ir pakelio priešakis turi tą pačią vertę. Gali buti išmainomi į pinigus arba į vertas dovanas.
(Šį dovana bus duodama iki Dec. 31, 1615)

Lietuviškų Knygų Krautuvė.

Mylėtojai gerų kningų, norinti išlavinti savo protą ir išsimokinti angliską kalbą, kviečiami pirktie KNYGAS iš mano krautuvės. Čia gaunama visokios lietuviškos knygos, taipgi angliškos ir lenkiškos ant užsakymo. Scenos mylėtojų rateliai imdami kompletus, s. v. gauna papiginta kaina. Krautuvė adara kas vakaras.

Iš kitų miestų atsišaukusiems, pasiunčiu katalogą dykai. Adre.:

M. J DAMIJONAITIS
[illegible] West 33rd St. CHICAGO, ILL.

Mielaszirdinga kuningaiksztiene

Puikiam lange palociaus kuningaikszczio menlembursko-szverinsko sedejo penkiu metu mergaite siausdama su savo lelukia, brangei paredyta. Leluke buvo puiki, su puikum veideliu, juokdami rodos gyva: turejo ant saves puikia ir brangia szlebukia apsiuta in žemcziugus. Maža Elzbietele, dukrele kuning. Ludviko Frydriko, siaute su lelukia ir bucziavo; vakar ant savo varduviu aplaike lelukia ir negalejo su jaja prisidžiaugt. Tame dirstelejo per langa. Sniegas buvo užklojas ulicze savo baltumu o ant jojo stovejo mergaite, iszbalus, vargingai pasiredžius in supleszytas szlebukes, kuri paregejus kuningaikszcziute per langa, sustojo ir akyvai temino in lelukia, Pakajuje iszskyrent kuningaikszcziutes tame laike nieko nesirado. Elzbietele atidarius langa, pamojo ant mergaites idant prisiartintu ir užklause josios:

— Ar tau patinka mano leluke?

— Kaipgi nepatiktu — tokia puiki ir brangei paredyta!

— O ar tu turi lelukia?

— Akyse vargszes stojo dideles aszaros.

— Mes namie tankei neturime piningu ant nupirkimo duonos o kur juju aplaikyt ant pirkimo lelukes! Tevas mano jau metas laiko kaip numires, motyna antra nedelia kaip serga o ketverta vaiku randasi namie neturedami ka valgyt. Asz esmiu vyriausia. Jieszkau darbo, nes reike gyvent. . . . Kada surenku kelis skatikus, tai perku duonos o motynai pieno, o kada nieko neaplaikau, tai nevalgome per visa diena. . . . . Lelukes tai da savo gyvenime neturejau....

— Tai pasiimk sau mano, — tare kuningaikszcziute. Ir nelaukdama atsakymo, iszmete savo lelukia per langa, po tam uždare ir iszbego isz pakajaus, bijodama, idant mergaite nesugražytu adgal.

Vargsze paemus lelukia nuo sniego, žiurejo da koki laika ar gal kuning. ne iszeis, suvyniojo lelukia in savo supleszintus skarmalus, nubego namo.

Kuningaikszcziute niekam neprisipažino ka padare su savo lelukia. . . . . Turejo užtektinai kitokiu zoboveliu. . . . Tik vargsze žinojo apie gera pasielgima ir kožna vakara siaute su lelukia. Vargingoj grinczelei nuo to laik buvo daug linksmiau.

Maža kuningaikszcziute iszaugo in laika ant moteres. Josios geri darbai prasiplatino placziai po visa svieta. Mete 1830 kuning. Orleano prasze josios rankos ir likos priimtu. Elzbieta iszkeliavo su vyru in Francuzije. Padonai verke paskui jiaja, nes buvo labai mielaszirdinga del juju.

Tame laike užstojo sunkus laikai del Francuzijos. Isz prie žasties ilgu kariu, badas prasiplatino ne tiktai provincijosia bet po visa sklypa.

Viena diena, kuning. Orleano sededama apsiaubta dvarinem moterem, viena isz juju pradejo kalbet, jog vargingesnioja dalije miesta Paryžiaus, žmonis labai mirszta nuo bado.

— Ir lig sziam laikui meto to man apie tai nekalbejote?— paszauke kuning. susirupinus. —Mes turedami visko pilna o vargszai mirszta, tai baisybes!.

Ir pakylus nuo kreslo, prisiartino nuo stalelio ant kurio gulejo josios žemcziugai, pada ve del tosios kuri apie vargus kalbejo.

— Parduok szitas brangeny bes o piningus iždalink tarp vargszu! — tare paliepinancziai.

Dvarines moteres pradejo jiai to iszkalbinet, jog vyras josios užsirustys, jog pardave savo žemcziugus be jojo pavelinimo.

— Na tai užstatyk juosius pas auksoriu, o kada aplaikysiu savo menesinia duoklia nuo vyro, tai iszpirksiu,— atsiliepe Elzbieta.— Ne galiu nukensti idant kas Paryžiuje mirtu isz bado, kada asz nieko netrokszta.

Ir turejo iszpildyt dvarine motere paliepima savo geros ponios, o ant rytojaus szimtai vargszu laimino varda kuningaiksztienes Orleano.

Gera mergaite iszaugo ant geros moteries.

PAVEIKSLAS ISZ BAISIOS NELAIMES, NUSKENDIMO LAIVO PERSIA.

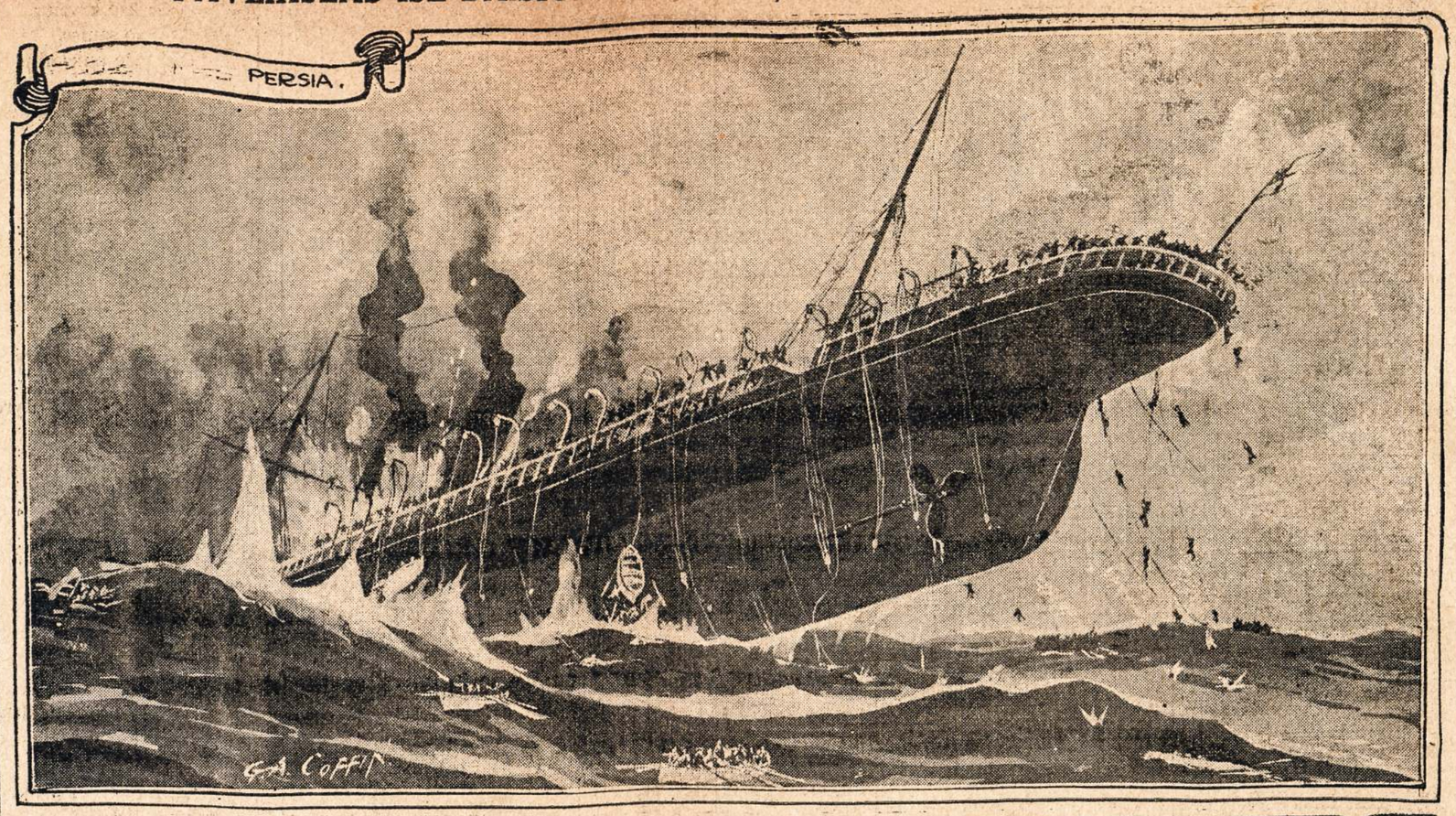

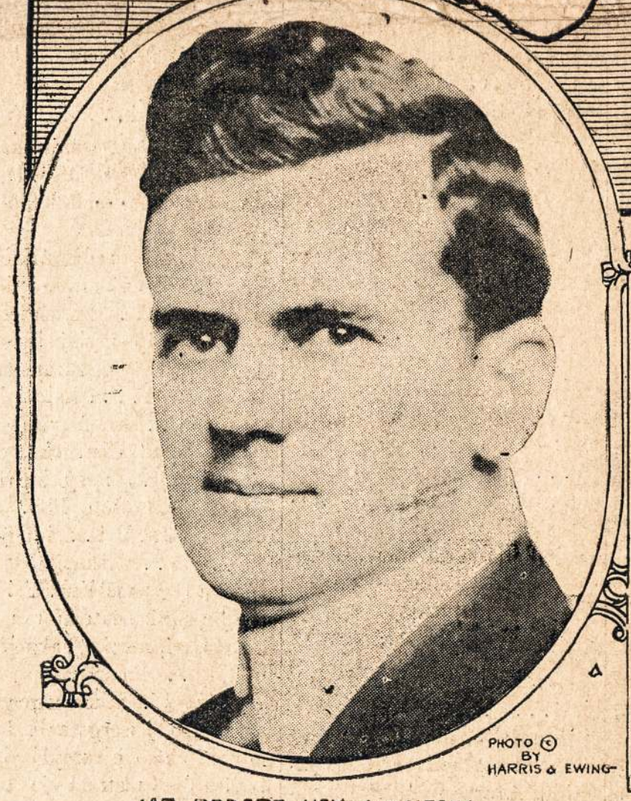
PHOTO © BY HARRIS & EWING

MR. ROBERT NEY McNEELY.

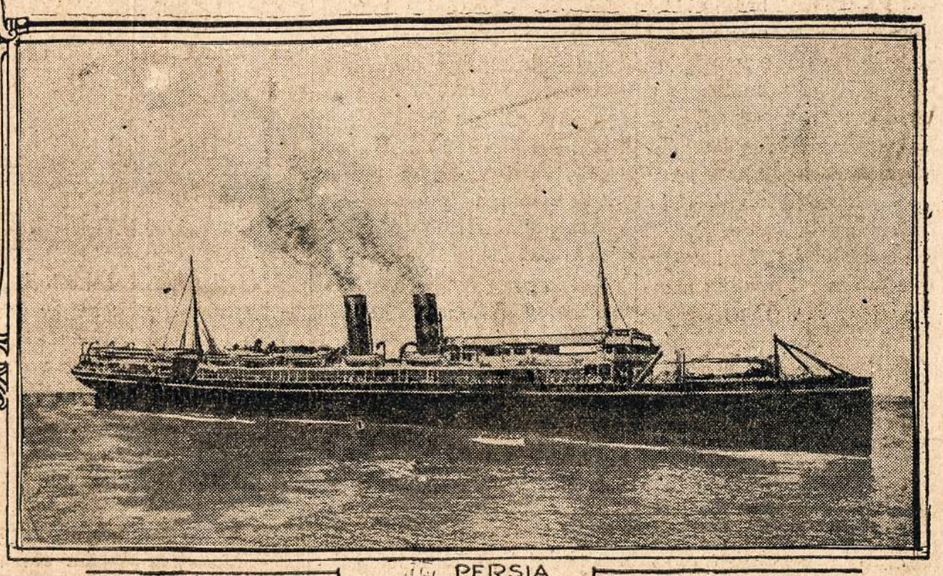

THE PERSIA.

Kokia vieszpatyste ant svieto nesusirupintu isz nuskandinimo savo laivo ir pražudimo savo padonu, matant tokia baisia nelaime kaip mums paveikslas parodo. Sztai laivas Persia kuriu vokiecziai paskandino su 392 ypatoms terp kuriu radosi amerikoniszkas konsulis Robertas McNeely. Paveikslas parodo žemlapi kur laivas likos paskandytas ir kaip iszrode priesz nuskendima o ant kito kada laivas pasinere in mares.

Musu vaikai.

Viena motere kalbejo in savo kuma: — Del manes mesa galetu buti ir suputi:— Ne senei per ciela nedele ne szmotelio mesos ne suvalgiau!

— Asz žinau mama, — atsiliepe vaikas 6 metu, tai kada, motinos dantis taise.

Sztai ka raszo apie "lietuviszka Pasakoriu."

Gerbiama "Saules" Redakcije.

Acziu tamistoms už teip puikia knyga "Lietuviszkas Pasakorius." Szita knyga pasaku yra verta tiek aukso kiek ji svere. Vakar apturejau ir tuojaus keleta istoriju perskaicziau kurios man labai patiko ir džiaugiuosiu, jog taja knyga sau užsikalbinau. Asz patariu ta knyga tureti kožnam lietuviszkam name. Da karta su džiaugsmu dekavoju.

Su pagarba pasilieku

Juozas Vinkeviczius,
102 C. Str. So. Boston, Mass.

Kodel negali.

Asirgo vyras, pati paszauke daktara, tas užrasze gyduoles. Pati nubego in Aptieka, parnesze apie puskvorte kokio tai mieszimo; kada tas ižgere pasidare lengvai pasikele isz lovos nes buvo labai piktas tada pati paklause:

— U-gi ko tu Joneli teip piksti?

— Ka po velniu nepikti, paemiau tiktai viena karta gyduolu ir pasveikau o czia konia visos gyduoles pasiliko.

Naujas Išradimas—Spyna be Rakto

Nereikia rakto nešiotis-nėra ką nei pamesti.

Kožna spyna kitaip rakinasi.

Musų naujo išradimo beraktinės spynos yra padarytos ant neišpainiojamų pamatų ir yra taip *saugios* kaip *Bankinis Užraktas.* Nusipirkęs musų naujo išradimo beraktinę spyną jausiesi saugiau negu kad palicmoną pristatytum prie savo užrakto, nes jos kitas jokiu budu negalės atrakyt kaip tik jųs. Nelaukdamas pareikalauk nuo musų pilno tų spynų aprašymo su paveikslais: nusistebėsi dažinojęs, kaip tvirtai ir saugiai jos yra padarytos ir pigios. *Už praplatinimą musų naujo išradimo beraktinių spynų duodama didelės vertės dovanos. Klausk išlygų.*

Laiškus rašykite lietuviškai įdėdami markę atsakymui.

Adresuokit šitaip:
SECURITY PADLOCK CO.
648 W. 31st St. Dept. D. Chicago, Ill.

KUR BUNA?

Mano pus brolis Antanas Stanislovaitis, ir jn sesuo Ona, pirmiaus gyveno Westville, Ill., ir susiedas Kazimieras Kudokas, paeina isz Kauno gub., Panevežio pav, Naumiesczio Wolos., praszau atsiszaukt ant adreso.

Geo. Grigas,
197 Rubber Ave,
Nagatuck, Conn.

Mane dede Bol. Slavenas, 10 metu kaip Amerike.— pirmiau gyveno Springfield, Ill. paeina isz Suvalku gub., Kalvarijos Pav., Rudaminos Par. Praszau atsiszaukt ant adreso.

Peter Slavenas
42 So. Locust St.,
Mt Carmel, Pa.

Mano szvogeris Juozas Gudinas pirmiaus gyveno Clinton Ind o dar nežinau kur buna. Paeina isz Suvalku gub. Igliszkiu gmino Padveriszkiu kaimo, tegul atsiszaukia ant adreso.

Ant. Stankimas
603 E. Union St.
Tamaqua, Pa

Mano szvogeris Matonszas Kazlauckas pirmiau gyveno Mt. Carmel o tam iszvažiavo in Spring Valley o dar nežine kur buna. Jsiai paeina isz Suvalku gub. Mariampoles miesto. Tegul atsiszaukia ant adreso.

J. Renkus
245 S. Beech St.
Mt. Carmel, Pa.

Mano brolis Aleka Szienkoviczius, paeina isz Vilniaus gub., Traku pav. Semeliszkiu gmino ir para, Belezu sodo, 3 metai atgal gyveno Shenandoah, 6 metai kaip amerike. Meldžiu atsiszaukt, ar kas kitas duokit žine o aplaikysit nagrada. (g 01)

M. Blejus,
7421 Clement ave. S. E.
Cleveland, Ohio,

Mano draugai Juozas Milcziunas ir Juozas Adomaviczia, paeina isz Suvalku gub., pirmiau gyveno Brooklyn, N. Y. Kas žino apie juos, meldžiu praneszti ant adreso.

A, Poszkevicz.
2814 Snyder ave., Philadelphia Pa.

Mano giminaitis Petras Sutkaitis paeina isz Suvalku gub., Szakiu para,, Naujenaites kaimo, teipgi Juozas Margelukas, ir Juozas Reszkeviczia, paeina isz Suvalku gub, Kirsilu kaimo, Sudergo para, praszau atsiszaukt ant adreso.

J. Brazaitis,
Royalton, Ill.

Mano pus-brolis Jonas Gilda, pirmiaus gyveno Chicago, apie 4 metai amerike. Paeina isz Kauno gub., Panevežio pav. Pakrojaus paczto. Tegul atsiszaukia ant adreso.

J. Gilda,
539 W. Market St.
Mahanoy Ctiy, Pa

Mano pus-sesere Agnieszka Paltanaviczіute, apie 11 metu Amerike, pirmiaus gyveno West Virginijoi ir dar pacziuota. Paeina isz Suvalku gub Mariampoles pav. Mikaliszkiu gmino. Plutiszkiu para. Tegul atsiszaukia ant adreso.

Geo. Walaitis,
Box 38 Seltzer City, Pottsville, Pa.

Mano tikra sesuo Agnieszka Szmitiene o povyrui Kazlauckiene pirmiaus gyveno Westville, Ill. o dar nežine kur buna. Tegul atsiszaukia ant adreso.

Mrs. Rose Tilvikaitis,
1029 W. Centre St.
Shenandoah, Pa.

SKAITYK

Moraliszka Kabala, katraiszdeda žmogaus ateiti - - - Preke 10c

Tikriauia Burykla, sudejo Cigonka isz Egipto Rubina Sulva, perdejo ant Lietuviszko D. T .B. - Preke 10c

Tikriauses Kabala, arba atidengimas pagialba Kaziru, pagal garsingiausas Chaldiszku, Persiszku, Graikiszku, Arabiszku ir Cigoniszku Burtiniku Preke - - - - - 10c

Prisiuskite 25c vertes stempu o gausite visas tris Knygutes per pacztą. Kasztus nusiuntimo mes apmokame

W. D. Boczkowski-Co.
Mahanoy and A St., Mahanoy City, Pa.

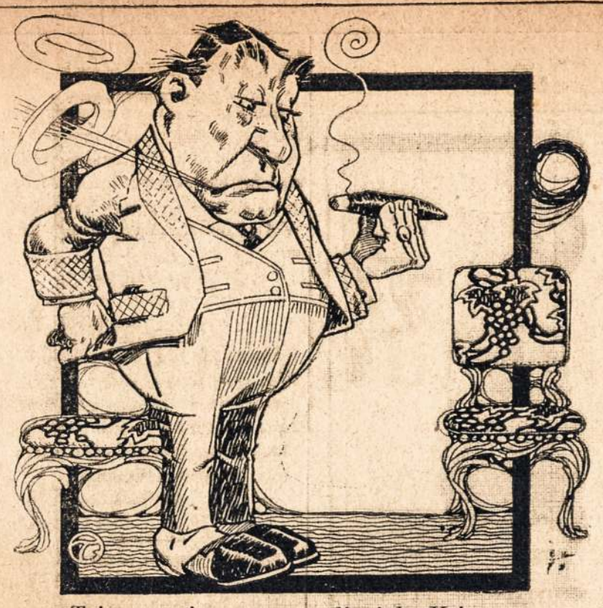

— Tai vyruczei gavau nuo saliuninko Krismus prezenta cigaru, kad jam teip pragare smirdetu kaip tas cigaras smirdá. Kur tasai saliuninkas kuris jam padare toki szposa?

Namu Sudas

IV.

Jeigu jus susimislytumete ineiti in Joszkaus karcziama teip, kaip eina visi Versziu parapijos vyrai tai jus sutiktumete juos viena, kita, ar treczia. Gal iszgirstumet ir gana interesingu daiktu, ypacz daug visokiu pamokinancziu priežodžiu ir patarliu, kurie tenai eina be jokios naudos ant vejo, niekeno neužraszyti. Bet jus nematytumet svarbiausio daigto. Geisdami tai matyti, neikite tiesiog isz ulyczios, kur visi eina. Eikite in kiema, nuduodami, kad apie karcziama visai nemislyjate ir lyg norite tik pasiszneket su Joszkum. Isz kiemo per mažas dureles ineisite in priszvinkusia kuknia, gražiai purvina, kaip priguli kiekvienai žydiszkai kuk niai. Isz kuknios inesite in mažuteli kambariuka. Toliaus ner ka eiti, nes czia visa kumpanija. Pirmiausiai pamatysite nosi Vielpszikrevskio paskui usus Miko Pakinkio, toliaus paeiliui: plike su keliais gyvpláukiais, ties smilkiniais, didele tamsraudone karpa tarpakyje ir ant galo didelius kuo puikiausius usus. Szitie trys ženklai prigulejo trims sudžioms. Priegtam tas sudžia, ka nesziojo plika virszugalvi, turejo mažas, visada apsiaszarojusias akutes ir kalbejo plonu, spiegiancziu balseliu: už tai ji visi vadino bobute, tuom tarpu jo pravarde buvo Rudys. Visai kitaip iszrode sudžia su tamsraudonu ženklu tarpakyje. Tai buvo da jaunas vyras: miklus, raudonas, tamsiu plaukn ir augsztu pecziu. Pravarde jo buvo Szlapikas. Ka apie sudžia su dideliais usais, tai apie ji ner ka ne szneketi. Ji visi aplinkiniai gerai pažinsta, ir Senmiestyje kožnas žydelis pamates ji pasakys "laba dien", o jeigu jus paminesite Bliudžiu, tai linktels galva. Jis jau turejo per 60 metu ir visi žinojo ji per tai, kad per visa savo amži geria ir niekada nepasigeria. Jam vistiek ar degtine, ar vanduo. Taip prakeiktai sutvertas, kad ne alus, ne degtine jo neingriebia. O megsta jis iszgerti visai vyriszkai ir priegtam teip moka apseiti, kad už savo pinigus jam niekada nereikia gerti. Jau jeigu Bliudžius sedi kokioj Senmiesczio karcziamoj, tai žinok, kad jis prisedo prie dvieju pažinstamu kuri geria kokias nors magaryczias, o jeigu geria kas su juom Versziuos pas Joszku, tai žinok, kad tas ateis po keliu dienu in suda. Toki buvo tie sudžios. Žinoma, tikras sudžia buvo tik viens, o du lovininkai.

Visa ta kumpanija sedejo ant Joszkaus lovu. Tarpe lovu stovejo stalelis, o ant stalelio buvo pastatyta blausdine baltakes ir stiklelis. Kada lygiai puse blausdine patusztino, Mikas pradejo pasakoti, ka jam pridirbo Klimas. Tuom tarpu Vielpszikrevskis aysukriai pilste degtine, verte kiekviena greicziaus iszmesti ir taip iszrode, lyg pats butu "dastates", ir pats myli gerus žmones.

— Na, greicziaus! greicziaus! už sveikata meitelio, kad jis iki kitu kaledu užaugtu toks, kaip bulius. Szlapikai, greicziaus szlapink!

Szlapikas pamaželi ima stikleli, pasuka galva in kaire puse, sako "sveiks" ir užsiverczia. Paskui varo, žinoma, paeiliui visi kiti. Vielpszikrevskis nuolatai žiuri in duris, nes da ne visi Versziu ponai czia susirinko. "Ir kur juos velnias nunesze?"— mislyja jis. "Per dienas trinasi po karcziama, o czia, kaip reikia, lyg tyczia isz begiojo."

— Aa. . . a. . .a! Sztai ir jie! — džiaugesi Verszin vaitas, Duoba, atsistojes tarpduryje ir iszsketes rankas. Duoba, kaipo vaitas ir, žinoma, ponas, niekada neidavo tiesiog in karczema, bet isz kiemo in Joszkaus urva atsilandydavo gana tankiai. Jis tuojaus priejo artyn ir pradejo sveikintis.

— Ka jus czia tariat? Magaryczias traukiate? Kur Bliudžius, ten tur but magaryczios.

— Tai, vage, ne! neatminet, pons vaite!—atsake Nosius. — Czion mes sudyti rengiames.

— Ka toki?

— Sesk ir klausyk! Czia, pons vaite, toki stebuklai, toki negirdeti dalykai, kad rodos jau svieto galas! Kaip tu mane gyva matai! . . . Tik klausyk! Pasimk kede.

Bet pons vaitai pastume Bliudžiu ir atsisedo szalia jo ant lovos.

Mikas pasakojo toliaus, o tuom tarpu Nosius du syk apvare stikleli. Bet pacziam karsztume, kada Mikas iszraudonaves pasakojo, kaip dabar parszinas iszrodo, atsidare durys ir inejo da trys: vaito sekretorius, sudo rasztininkas ir szaltyszius. "Tai tau ir pora puskvatierkiu!" — pamislyjo Mikas ir, pažiurejes ant blausdines, pamate, kad jau visai tuszczia. Sekretorius iszpute sznerves ir intrauke per jas in save puse viso oro, kiek buvo Joszkaus galykloje.

— Ar paszaukti da blauzdine?—neva užklause Miko, ir tuojaus paszauke Joszku. Kaip tik paspejo visi kaip reikia susesti, jau kambaryje sukinejosi da viens ponas, kuris inejo niekam nematant. Pamate ji visi prasidžiugo, o sekretoriaus nosis iszleido ypatinga balsa. Viens Mikas iszrode nenudžiuges, bet ne nenuliudes. "Tai tau ir pora puskvatierkiu!"— pamislyjo jis da syki.

— Na, dabar iszsyk statyk visa gorcziu!—juokesi Vielpszikrevskis. — Stasys viens pora blauzdiniu iszdažys! . . .

Mikas tai gerai žinojo, per tai jam ir buvo graudu ant szirdies. Stasys Suodaitis per ketvirta dali szimtmeczio buvo Versziuos vargamistra ir visam paviete buvo garsus gerikas. Kita syk da kaip kas smarkaudavo eiti su juom isz laižybu, kas ka greicziau nugirdys. Bet jau deszimts metu, kaip niekas priesz ji nestoja. Matot, taip buvo. Syki per žoline in Verszius atvažiavo Senmiesczio vargamistra. Jis girdavosi, kad nieks ant svieto tiek negalis iszgerti, kaip jis. Stasys Suodaitis drasiai jam at kirto ir paszauke ji kirstis isz laižybu; ir kas pasirode! Vienu vakaru du smarkus vyrai iszgere kone visa viedra, ir Suodaitis laižybas laimejo. Senmiesczio vargamistra parvirto ir net visi pradejo abejoti, ar jis atsikels kada. Teko praneszti apie tai prabaszcziui. O Suodaitis tik strapinejo truputi ir vis da prasze degtines. Prabaszczius, žinoma, labai supyko ir ant pamokslo uždraude visiems Versziu parapijomis "gerti lenktyn su Suodaicziu." Tokiu budu Suodaitis buvo ant bažnyczios apszauktas, kaipo geriausias girtuoklis. Jis buvo augsztas ir storas vyras. Akys buvo raudonos ir amžinai, skaudamos. Suodaitis nuo to skaudejimo, kaip ir nuo visu kitu ligu, gydesi degtine. Žinoma, nosis Suodaiczio buvo panaszi ant griuszes ir teip gražiai raudona, kaip pernokusi aviete. Pakol vargamistra taikesi atsisesti szalia sekretoriaus, Joszkus atnesze blauzdine Mikas ant tos blauzdines pažiurejo tokioms piktoms akimis lyg tenai butu ne degtine buvus, o jo kraujas.

Czia prasidejo pats karsztumas. Saule jau seniai nusileido ir tarpe blauzdiniu tapo pastatyta žvake. Stiklelis neiszpasakytai greit ejo nuo vieno pas kita: czia stovi tuszczias, kaip matai tuoj pilnas, ir vel tuszczias. Nauji svecziai ateje visai nežiurejo ir neklausinejo, kodel geria ir kas myli, sedo drauge ir patys trauke. Mikas reke kad jis stato, kad jis sziandien myli. Bet nieks jo neklause: sznekejo apie viska ant svieto, tik ne apie tai. Tuom tarpu Mikas pajuto, kad truktelejo pervirsz. Galvoje pradejo užti ir duzgeti, lyg tenai buvo jomarkas. O stiklelis vis keliavo aplink stala . Vielpszikrevskis netingejo ir neilso, bepildamas stikleli ir beragindamas kožna greicziaus iszgerti, o svecziai da mažiaus pailso bepildydami ta jo raginima. Isz karczemos buvo girdet riksmas, keiksmas ir skambejimas stiklu. Bet Mikas jau nieko nemate ir negirdejo. Jis girdejo tiktai, kaip sekretorius paszauke da blauzdine ir paskui da viena. . . Jau te jis, kad viens sudžia, kad tik ne Bliudžius, reže jam in peti, paemes už apikakles trauke ir prisznekejo: "ee. . . e. . . nieko tu nesibijok, jis tau. . . užmokes. . . mes jin apsudysim ant to mes sudžios, kad sudytumem". . . Atsimena jis teipgi lyg per sapna, kad viens musze kita: tur but, kad tik ne Nosius vargamistra. Pasirode jam teipjaugi, kad viens reke: "vyrai gelbekit!". . . Bet kas toliaus buvo, jau jis nieko neatsimena. Neatsimena jis visai kaip iszejo isz Joszkaus, kaip pasijuto grabeje szialia vieszkelio ir kaip tenai užmigo. Atsimena tiktai, kad pabudes trauke namo. Kad Katre reke pludo ji, musze ir gnaibe, nes Mikas niekada nepareidavo teip velai ir teip girtas.

V.

Nedelioj Baltrus eidams isz bažnyczios, da ant szventoriaus susitiko su keliais pažystamais ir iszgirdo, kad Mikas jin padave in suda.— A!— suriko Baltrus ir paszoko lyg ingiltas —tai teip, tai szitaip! jau padave!. . . gerai padare. . . matyt kad ne kvailas! Vyras, vyras... bet ir asz ne kvailas! Palauk!. Pamatysime kas kvailas. . .—ir žinoma, palikes savo pažystamus, bego pas sekretoriu.

"Tai tau dvideszimts metu! —mislyjo jis,— Už ka-gi, ant galo? Ar ju vaikai nenumusze stimburio mus parszino? ar neiszmusze gaidžiui sparno? ar ne pamusze versziui kojos? O ka apie Rože pasakoja. . . kad asz skuszciau, tai butu kas kita, Bet Mikas suktas. Nebereikalo jis visada tyli. Jug žinojo ka daras: pirmutinis nubego.

Vielpszikrevskis da gulejo užsiklojes dangalu ir isz po dangalo kyszojo tiktai nosis, apie kurios diduma jau minejau. Kada inejo Klimas, Nosius jau nemiegojo. Bet negali sakyti, kad buvo jau suvis pabudes. Jis jokiu budu negalejo atmerkti savo akiu ir pakelti galvos; ji iszrode sunkesne už didyji Versziu varpa. Bet inejus Baltrui, jis atsiduso, atsikosejo ir atsisedo ant lovos. Atsisedes ant lovos, jis mislijo apie tai, kur jis, kas buvo vakar, ir kodel styro priesz ji pailgas smakras Klimo. Ant galo jis atsimerke ir viska suprato.

— A! ir tu atejai!. . —malo niai prasznekо užkimes Nosius ir tuojaus atsikosejo.

— O kaip?. . . Jis mane skundžia, o asz dovanosiu!. . Palaukk! atsako Baltrus ne visai meiliai.

— O ko tu lauki!. . . Ir tu ji!. . ka daugiaus!—pritare sekretorius, pakeles savo nosi ir lyg taikydamas iszszauti isz jos tiesiog Baltrui in aki.

— Asz ir atejau! Jug verszis ne szuns p. . . . . o paskutine koja jam Dievas ne ne ant to dave, kad vaikiscziai daužytu. Ir meiteliukui su pusia uodegos negražu begioti. Ir jie da skundžiasi.

— Pažiuresim, pažiuresim!.. visur teisybe rasim — nutare sekretorius ir pradejo traukti kelines ant savo ilgu laibu, kiszku.

— O ka pons sekretoriau, — lyg neiszdrysdamas ir jau visai nesmarkaudamas užklause Klimas, — ar daug vakar pas Joszku prakiszo Pakinkis?

— Pakinkis? . . . O ka asz žinau? . . . Tu jo klausk. Kas man galvoj: asz neskaicziau.... bet, mislyju melynuke paliko!

— Melynuke! — isz tikruju nusigando Klimas.

— Ko czia dusauji! žmoniu buvo in deszimts, o visu gerkles, kaip tavo szulinys. Cha, cha! smagiai pasilakem! o — o smagiai! Dabar tavo eilia. Jug jeigu abudu lygiai sudysim tai abudu turita lygiai statyti! Ar ne teisybe?

— Tai ka! . . . Asz. . . asz galiu! . . . — atsake jis.

— Tai ir gerai! o pagirioms ir visai gerai bus! — prasidžiugo sekretorius. — Luktelk truputi.

Jis nuejo in kuknia, nusiprause, tuojaus sugryžo ir apsirenge.

Nueje in Joszkaus kiema jau juodu iszgirdo sznekant karcziamoje ponus sudžias. Matyt, jie visi skubino iszsipagirioti, jug jie kasdien' ateina iszsipagirioti. Nebuvo da Duobos ir Suodaiczio. Vaitas, žinoma, da turejo sedeti kancelerijoj, o vargamistra turejo pribut per niszpara ant užlu. Ant galo Suodaitis nelabai ne skubinosi, nes žinojo, kad atejes be žiurint ir pavys ir pralenks kitus. Baltrus pažiurejo ant visu ir cziuptelejo už kiszeniaus: nelaimingos rublines kiszeniuje verke.

— Pusgorcziu! — drasiai paszauke jis ir isz sykio patrauke visus in savo puse. Vielpszikrevskis tik mirkcziojo Bliudžiui ir nesigriebe pilstyti ir vartyti visus, nes Baltrus, matyt, pats moka apsieiti, nemekczioja, kaip Mikas.

— Padek, Dieve! — iszgirdo visi ir visi suprato, kad Suodaitis atejo atsimti savo dalies. Suodaitis, teisybe, atejo bet graudžiai pasake, kad jam akis skauda. Tiesa, jo akys buvo užtinusios ir paraudonavusios, kaip vežio. Vienok jis, kaipo tvirtas vyras, nelabai graudinosi, prilindo prie sekretoriaus ir tuojaus pradejo naudoti „ Dievo dovanas." Atejo ir vaitas, bet ne vienas: atsivedė szaltysziu ir da pora žmoneliu jau suvis ne isz ponu. Baltrus, pamates szituos sveczius, iszverte akis bet matydamas, kad jie nedaug ka mislyja, prisedo, nieko nesake ir pradejo visus myleti.

Pusgorczius! ka tai del tokiu vyru, kaip Verszin sudžios ponai ir ju geriausi pažystami. Pusgorczius! — tai tik nuspjauti. Pas mus jeigu kelios bobutes ant bankietelio suseda, tai pakol gražiai pasiszneka, kaip reikia, pusgorcziu iszdažo. Ir nieko — jug negali laikyti už dideli daikta, jeigu viena kitai kartais inkimba in plaukus.

Ner ka szneketi, kad ta pusgorczupalaiki bežiurint iszgere, o geriausi gerikai, Bliudžius ir Suodaitis, da nebuvo geria ne užsilinksmine, lyg iszsimete tiktai po puskvatierke. Sekretorius pirmutinis pamate, kad liko jau tiktai padugnes ir tuojaus mirktelejo Szlapikui. . . — O po teisybei, jug Klimas smarkus vyras . . . Isz tikro vyras. Pakinkis blauzdinuke, blauzdinuke, o jis vage, isz sykio. . . pusgorcziu. Vyra. . . smarkus vyras!

— "Tai keiktas rupuže tas sekretorius! — pamislyjo Klimas: — tiesiog nenor pasakyti! . . . Na, palauk, Mikai, pažiuresim, kas ka apeis." Paemes stikline už kaklo, jis trinktelejo kelis-syk i stala. Joszkus iszgirdes ikiszo savo barzda per duris.

— Joszkau, varyk szia da pusgorcziu!

— Puikus vyras! Gali pagirti, . . . e . . . gali! isztare visi pamaželiu, nuo to syk už Baltru, rodos galvas butu pagulde. Antras pusgorczius padare, ka jam reikejo. Visi visai pavirto, kiti da laikesi, bet jau nevalde liežuviu, ir tie liežuviai tokius žodžius ir priežodžius vanojo, kad net klausyti buvo tropnu. Kiti norejo pesztis, bet negalejo pakelti ranku. Sekretorius, pasidejes nosi ant lovos galo, miegojo. Tik vargamistra ir Bliudžius da laikesi ir szauke da pusgorcziu. Bet ir vargamistra jau užgiedojo Niszparu giesmes Baltrus da buvo toks tvirtas, kad parejo namo su kepure ir su kriukiu. Teisybe, kojos jo dirbo gana dailius vingius, bet galva da galejo mislyti, bent jis aiszkiai suprato, kad Mika sukirto ir praeidamas pro grinczia, nusijuoke, pakele kumsczia ir pritarse: "Kvailys tu, Mikai, jeigu mislyji tuos Versziu meitelius su pora kvortu nupenejes." . . .

VI.

— Teip, teip, Mikuli, petnyczioj mes patrauksim judu! Spustelsim mes ji, ooo . . o . . prispausim! . . . Jau tu nesirupink! . . .

Taip kalbejo Bliudžius. Juodu su Miku stovejo ant vidurio ulyczios netoli karcziamos ir abudu ant jos atsisuke. Rodes, juodu sztai ženges pora žingsniu ir pasijus pas Joszku. Bet neženge. Mikas ne nežurejo in karcziama, tyczia nusisuko ant kapiniu. Jis dabar bijojo ir pasirode karcziamoj.

'Aha! žinau kas jus per paukszcziai! Tik patek in jus pulka! Bežiurint apspies tave ir sudžios ir ne sudžios; kaip tik jie ir užnodžia?

— Teip . . . . taigi, Mikuli, petnyczioj . . . — trauke toliaus Bliudžius ir jo akys žibejo taip, lyg ka pikta mislyjo. — O vakar mes gražiai paužem, lyg netyczia jis iszsitare.

— Kas? — paklause neapsimislyjes Mikas: jug negalejo jis stebetis, kad Bliudžius paže.

— Mes: visi . . . visi! Visas sudas. Žmona, ir Suodaitis pri buvo. Jis visada pajunta . . . Ir vaitas ir da . . . smagiai insirežem.

Mikui tuojaus dingtelejo in galva. Jug ne už savo pininigus jie insireže.

— Kas taip mylejo? — paklause jis.

— Baltrus . . . . Klimas!

— Kaa . . as?

— Klimas! Cha, cha, cha! tai pamylejo. Isz sykio, vage, pusgorcziu, paskui kita. Jau tuoj gorczius. Pri . . si . . py . lem . . gra . . žiai!

Mika lyg padilgino. Tai Baltrus jin sukirto? Tai tau sudžios! Geri, ner ka sakyti. Matyt taip . . kas daugiaus . . . Ir piningai be reikalo prapuole, ir sirgo jis be reikalo — po poniszkam girtuokliavimui jis visa dien užpeczkyje gulejo, ir su paczia be reikalo susipyko — ji net baugino jin, kad tyczia ims ir susigerins su Rože.

Tuom tarpu priejo sekretorius. Jo nosis ta dien ypacz buvo paraudonavusi.

— Ka tariate?

— Pasakoju, kaip Baltrus mylejo! — atsake Bliudžius ir mirktelejo. Vielpszikrevskis tuojaus suprato.

— Pa–my–le . . ejo, ner ka! Jis, brolau, ne taip: kur kvorta, kur kita . . . isz syk pusgorcziu . . . Jis moka! . . .

— O jus, sukcziai!. . . jus... prakeikti žydai, ne sudžios!— staiga atkirto Mikas:— tai jus norite, kad ir asz dabar pusgorcziais!. . . O paskui Baltrn liepsite isz sykio visa bertaini? Kad jus nesulauktumet!. . . Ir nesulauksit!. . . . Spjauju asz ant jus sudo! sztai jums. . . Ne noriu in suda!. . . Mikas apsisukes trauke per Versziu kaima namo. Sekretorius ir Bliudžius tik žvilgterejo viens in kita, bet suvis nesupyko. Juodu tiktai gailejosi, kad "fundavoti" jau nebus kam.

Mikas tuom tarpu abejojo apie savo reikala. Ka jis sumislyjo. Lyg jis nežino, kad nuo tos szunaujos nieko gero nesulauksi. Paduoti in suda ir ka! Baltru! Juk su juom per 20 metu. . . O tu Dieve!. . . Ne tur but, velnias su boba pagunde, o kad ne velnias, tai boba: jug velnias visada isz vien su boba.

Mikas staptelejo ir, pakeles galva, pažiurejo, kas czia ateina prieszais.— Baltrus! Turbut atejo praszyma suraszyt. Cha, cha!. . . ar užsznekinsiu, ar ka?. . . Iszsyk užbaigsiu, o žmones tegul pliauszkia, ka nor.

— Baltrau!

Klimas kruptelejo Mika, net iszsigando.

— Kiek palikai vakar pas Joszku?—paklause Mikas.

Baltrus tuojaus sumislijo, kad reikia pasakyti: "asz palikau, o ne tu, ir eik sau savo keliu," bet vietoj to liežuvis isztare:

— Apie tris.

Atsake visai netyczia, ir po teisybei ant Miko jis visai nepyko.

— Na, o asz tik pustreczio.. Tai katras mudu kvailys?

Baltrus ant to nieko neatsake.

— Ir vis da daugiaus reikalauja. Jei asz vel pastatysiu, tai jie prie taves kibs. Ir kada pasibaigs!. . . Ir parszinas to nevertas. Jis jau ir užmirszo: begioja ir nežino kad žmones per jin visai pasiuto. . .

— O kas pradejo?— paklause Baltrus.

— Boba!. . Kas daugiaus! Ar žmogus gal pats teip kvailioti! Ee. . . ee. . . Baltrau, meskiva vaidus mudu ir. . . .

Ir Baltaus su Miku susitaike ir nuejo tenai, kur beveik visi piktumai ir prasideda ir užsibaigia— pas Joszku. Kaip visi prasidžiugo, pamate juodu sedint greta už stalo ir sveikinantys! Visi prasidžiugo, nes isz teisybes buvo nesmagu, kad toki du geriausi prieteliai už tuszczia nieka susivaidyjo ir da padave viens kita in suda. Tik pamislykite, kam jau galima isztiketi, jeigu ir juodu galejo susipykti.

Ir Baltrus su Miku nesigaile je žodžiu, kaip pasakojo visa savo istorija ir pludo sudžias. Visi kuone plyszo juokais. Ir niekas taip smagiai nesijuoke, kaip sekretorius ir Bliudžius, o kaip užkrapino netyczia in karcziama vargamistra, tai tas jau visai kuone netruko juokais.

GALAS.

VOKIECZIAI LENKIJOI TURI GERUS LAIKUS.

—Photo by Feature Photo Service, New York

Isz augszcziau patilpusio paveikslo, nuymto prie frunto, aiszkei parodo, norints blaivyste yra uždrausta, kad svaiginanti gerimai yra naudojami vokiecziu kariumeneje, patvirtinta per Raudono Križiaus drauguve.

Meksikoniszkas puodžius su savo pagialbininku lipina puodus, bet pagialbininkas pasislepe kampelije ir isz savo pono juokesi, jog tasai net stena lipindamas puoda. Kus jisai?

Fernanda

Augytine kuningaikszczio

Parasze H. Schobert, Verte B.

Szaka nuo medžio kirto man per veida kada sziandien raitas jojau—apsakinejo Leroy'us su spakainumu.— Szaka buvo žemai o asz priesz laika ir nepateminau, arklis buvo insibege jas ir kada pamacziau jau nespejau sulaikyti. Eikiva pas Totoniju, o jaigu ponas tinki iszgersiva buteli "La Rose". Galesi ponas gal apteikti mane priek tam savo naujenom.

Nobbejus nesidave ilgai praszytis ir kada jau sedejo prie pilnu stiklu, pradejo tuojaus apsakineti, mego jis labai vadint save "viso žinotojum."

— Kuningaiksztiene Arbanova ne pardavines kvietku o paima in vieta to rusiszka traktierne su harbata tautiszkam paredale, puiki mislis!

Kuningaiksztis Dagobertas ir Sybilije iszgers po puodeli arbatos pas jaje. Bus tai viena tine pone, kuri pasirodys savo "kostiume."

Leroy'us nusiszypsojo piktai.

— Gaila!—tare trumpai:

— Ko gaila? Ar del to, kad ne bus pasiredžius czionaitines mados szlebese? Ar del to kad nepardavines kvietku? Ve, tai juk vis tik tiek ar teip ar sziteip turesime paszvensti musu "obolusa."

— Isztikro isz kur kuningaiksztienei atejo ant misliu tokis rusiszkas paredalas?— paklause Leroy'us gerdamas pamaželi raudona vyna.

— Na, del ko? asz mislinu kad tas yra suvis aiszkus. Kokis paredalas del Rosijonkos tinkamiauses jaigu ne tautiszkas?

— Kuningaiksztiene Arbanova ne yra Rosijonka!

— Klysti ponas. Tuolaik kada Laubinas atidenge ta tikra garbinga panaszuma paklausta jos staczei apie jos paette. Ne yra ne kuningaiksztisz ko ne grafiszko gimimo o tik tai paprasto szlektiszko ir vadinasi Nasakova.

— Priimta tiktai, kaipo dukte jio, kuria niekados ne buvo!

— Po knipeliu, rodosi kad ponas viska priguleneczei žinotumei. Apie tai czionais niekas ne žino.

— Mano mielas — atsake Anatolius guodotinai ir pakele stiklely priesz szviesa lampos —man rodosi jog czionais apie visokius dalykus žmones nieko ne žino.

— Ba man rodos kad ponas geriau žinai taje slaptybe apie kuria czionais teip tankei kalbeta, negu mes. Neprivalai ponas buti uždarytu savyje žmogum, esi žmogus gerai svieto žinantis, del to tokis turi privalumus del svieto.

— Chut, chut, — paszauke vicegrafas juokdamasis ir pute melynus kamuolius dumu pa lubes. Atsilosze in atlosza kedes ir trauke toliaus:

— Ne buk per daug akyvu, ponas: Delko-gi nori neatbutinai inkalbeti in mane, kad ka pasakytau arba iszsitartau? Geriau paimk ponas ta veikala teip kaip tikrai yra. Moteres isz augsztesnes drauguves, priiminetos palociuje kuningaikszczio, sužieduotos su adjutantais kuningaikszcziu, stovinczios ant vietu nedasiekan-

Nobbejus su nusidyvinimu numete nuo akies stikluka ir jau daugiau jio prie akies nedejo.

— Nepasakei ponas to tyczioms!

— O ne pasakiau tai suvis nieko ne mislindamas, teip kaip kalbasi apie viska kita, užtvirtinu pona.

— Ne užtvirtinek ponas ba ir teip netikiu ar ideja Laubino turetu tureti koki tikra pamata?

Ir augsztas aficierius buvo cielas buk liepsnose, persilenke per stala klausydamas temingai.

— Del ko ponas apie tai klause?

cziu ir tvirtu ne teip lengvai duosis save inpainioti in kilpas

— Buvo jije isztekejus už kuningaikszczio Arbanovo?

— Isztekejus? teip tikrai, kaip mudu esame nepacziuotais.

— Isz klosztoriaus Sacre Coeur nuejo tiesok prie altoriaus, apie tai pasakojo gana tankei poni Bogdanova.

— Teip? Ah!—atsake Anatolius o norint žiurejo temingai in kriszpolus liktoriu blizgan czius nuo szviesos ir szluoste su szlapintus savo usus vynu, užsimislines. Nobbejus paszoko buk elektriku dalipstetas.

— O tai ten dega jauslos paveržimo?— paklause skubei su blizgancziom akemis žiuredamas akyvai in Anatoliu.

— Atsimink ponas, kad suvis ne buvo mano užmanimu kalbeti apie tai— pertrauke Leroy'us gana staczei.— Kuningaiksztiene yra patoga, nes be ginklo motere, ne matau jo kios priežasties, idant buti neprietelium jos ir turetau kenkt jei.

— Nes praszau pono— tare Nobbejus pertikrinanczei ir padejo ranka ant jio peties.—Pamislink ponas tiktai, kad musu draugyste turi tiesa prie praeites tu, kurie in jaje priguli.

Butu tas labai neteisingu, jaigu ponas užlaikytumei kanors slaptybeje priesz mus, apie ka privalome žinoti. Vicegrafas krestelejo peczeis.

— Ne noriu suvis privirti sau alaus isz tos priežastes. Draugyste czionaitine velei ne teip labai tas apeina.

— O tai—gi ne nori ponas isztikro nieko pasakyti? Apsvarstinki ponai gerai dalyka, užporyt tures atsibuti. bazaras arba bankietas. Jos Augsztybe apreiszke gatavuma iszreisz kymo kuningaiksztienei Arbanovai savo malones irižgerimo pas jaje arbatos.

— Na, ir kas isz to.

— Galetum to veliau gailetis.

— Kvailysta! Kas czion kam prie to, kas priesz metus dejosi Paryžiuje. Teip, jaigu Jos Augsztybe—nes tas viskas nieko ne ženklina. Padaryk man ta malone, mylemas Nobbejau ir kalbekiva apie ka kita. Kaip —gi žmoniu yra pono seserei— ir ponas ne pasakei arba gal nedasižinojei, kas nupirko arklius nuo Lestono?

— Ne—dekavoju — gerai— atsake Nobbejus ir buvo teip susimaiszes kad pamirszo užrukyt cigaro, kuri laike lupose.

— Ant Dievo! tikiuosiu jog nesumaisziau tavo misliu ir ne iszveriau ant taves ne nesmagumo ne rustybes neiszaukiau nes man teip rodos— tare Leroy'us juokdamasis.— Žinok ponas, kad labai nekencziu visu kalbu apie moteres, tas kenke mano nervom. Atsitiko man kad jau nesenei gavau liga nervu, o pamenu kad buvau labai susijudines, kadaižgirdau kad Achilaus tevas apsipacziavo su Ferra.

— Nutilo staigai, rodos buk noredamas sau gerai priminti viska ir atvesti ant misliu, pasikele, po tam ižgere pamaži traukdamas vyna isz stiklo ir pastate jin velei greitai ant stalo.

— Ne žinau kokiu spasabu užejova ant tos senos nekamti kusios istorijos— tare traukdamas buk rustingai kakta.— Žmogus privalo ant saugos garbes patalpinti: "tout comprendre, c'est tout pardonner". Nes žinai ponas, kad tai jau velu? Noretau daejti in kluba.

— Aszejnu namon— atsake Nobbejus ir užsimete skubei ant saves ploszcziu o nutveres kepure atsisveikino su Anatolium—ba pastanavino kanogreicziause paraszyti passeri-

Leroy'us juokesi duszioje, kada persiskyre. Žinojo tikrai ka Ernestas dabar pridarys ir viska kas po tam užstos buvo del jio neabejingu.

Dalipstejo pirsztais savo isz siputusio rando—ne jaute jau ir jiokio ženklo ne butu, vis tiek jau ne atžengtu atgal nuo kelio kuri sau aprinko ir pastanavino ejti.

— Kerszinimas yra valgiu, kuris geriause smokuoje szaltu —tare in save trindamas rankas.

Už to atkerszinimo matyt da buvo jam vis da viltis—norint labai netiespanaszi tebirem laike— viltis apturejimo rankos Ferros su jos milijonais.

Kita diena Anatolus buvo kone ciela diena namie, rodos buk tikejosi keno pas save atsilankymo kada priesz vakara pribuvo Nobbejus, prieme jin labai szirdingai.

— Džiaugiuosiu kad randu pona namieje — tare Ernestas in Anatolu sesdamas ant parodyto fotelo norint pribuna biski neiszmielos priežastes.

— O esmiu akyvu!

Leroy'us padave del savo sveczio dežiuke su puikeis cigarais.

— Priesz viska užsirukink ponas cigara, prie cigaro kalbeti dang smagiau.

— Pameni ponas sav musu vakarykszti pasikalbejima.

— Passon la—desnus— tare Leroy'us ir nuduodamas kad buk apie tai nenori kalbeti atslinko savo kede nuo fotelo Ernesto.

— Turi buti szczyrum, norint nevat ir kartybe apteiktum pona — pradejo Nobbejus ir uždejo koja ant kojos su tokiu energicznu užmetimu kad Anatolus ne galejo susilaikyti nuo juoku.

— Ne galetau nutyleti apie pono pasargas kas kiszasi kuningaiksztienes Arbanovos ir isz tos priežastes paliepiman Jos Augsztybe kuningaiksztiene Sybilije apreiszke ponui, kad velina sau su ponu kalbeti rytoj, ant adynos 2 po pietu.

— Navatna! nepaprastinai navatna! Leroy'us paszoko nuo kedes ir pradejo ne spakainei vaikszczioti po pakaju.

— Jaigu tai butau žinojas butau noringiau liežiuvi sau inkandes, negu iszsitares norint viena žodi in pona.

— Padariau tai ka palaikiau už privaluma savo — tare su puikybe Ernestas — ir esmiu gatavu buti už viska atsakancziu.

Anatolus padejo jam savo ranka ant peties.

— Cher ami — tare szvalnei — teip blogai velei jau neyra, ne pavelinu sau nevat daryti tau iszkalbinejimu. Buk vienok teip geras ir užtvirtink kad ne turejau jokio blogo užminimo. Mon Dieu kaip lengvai žmogus gali iszsitart žodi kurio pasekmes negali matyti priesz laika.

— Isztikro esmiu gatavas padaryti tai.

— O del to turiva užsiimti tuom veikalu — tare Leroy'us, kurio ranka savvalei pasikele prie kairio žando.

— Jau daug geriau, rytoj gal jau nebus suvis jokio ženklo,— kalbejo Ernestas žiuredamas in Anatolu.

Tas biski susimaisze ir prikando savo siauras lupas.

— Atradau geras gyduoles — tare per sucziauptus dantis ir skubei atsigryžo in kita szali.

Geltonas sausas veidas panos Amandos pasirode lange iszeinancziam ant kiemo palocinio. Kuningaiksztiene prasivaikszti nejo nerymaujenczei po savo maža pakajeli.

— Jau eina tare pradžiugus pana Amanda ir parode ant puikaus paveikslo vicegrafo, kuris skubei bego trepais augsztyn.

— Iszeik mylema pana Amanda ir pasakyk jam kad laukiu jio. Bijausi kadižgirsime baisybes! —Suszuko savo batiestine skepataite in kamuoli ir prispaude prie lupu po tam prie kaktos o po valandai dadave: — O vienok nor trumpiauses vilkinimas butu ne teisingyste.

Pana Amanda ižbego in prieszpakaju ir pasitiko czionais su ineinancziu Leroy'um.

— Kuningaiksztiene yra labai susirupinus — pasznabždejo jam.

— Ar tai yra pasarga idan butau atsargus su davimu mano žiniu?— paklause, asztrei žiuredamas jai in akis.

Žmona prieszingai, beilgu inžengu ir be atsitraukinejimu!

Atidare duris ir abudu inejo in maža pakajeli kuningaiksztienes.

— Jusu Augsztybe paliepe! —tare Leroy'us su žemu pasikloniojimu.

— Ponas Nobbejus gal iszaiszkino ponui priežasti, isz kurios liepiau pakvesti pona pas save — pradejo kuningaiksztiene tuojaus ne valandeles ne mislindama.— Skaitau ant poniszko szczyrumo, ponas vicegrafai!

— Teipat kaip mano neaprubežinta isztikimista del Jusu Augsztybes.

— Tokiame karte buvo privalumu pono inžengti tuojaus nevilkinant ne valandeles su savo žinomi asz esmiu tos nuo mones,

— Kuningaiksztiene drebejo isz nekantrybes, sleptas akyvumas dare balsa jos szaltu ir asztrum.

Užmetima, kuria man Jusu Augsztybe padare yra baisus ir isz[illegible]o ne užsipelniau ant to. P[illegible]zau teminti, kad pribu ves [illegible]onai atradau kuningaiksz[illegible]iene Arbanova ant nepasiekenczios vietos labai augsztai, priimineta dvare kagi prigelbetu pavelinta prasarga, arba geriau tarent iszreiszkimas jos praeites? Mislinu kad tie, kurie apsiaubineje jusu Augsztybe privalytu pirmiause apie viska isz-ižinoti.

— Teip yra, ponas turi tiesa— atsake kuningaiksztiene, laike, kada pana Amanda su perkreipta ant szono galva ir veidu muczelninkes žiurejo indangu; nes matomgi niekas czionais nieko tvirto nežinojo. Nevat panaszumas, kuri atidenge Laubinas pasiliko kaipo ne tvirtas dasipratimas.

— Dabar praszau pono visiszko szczyrumo.

Atsisedo ir parode vicegrafui arcziause kede.

— Jaigu Jusu Augsztybe prisako, isztikro prisako. . . .— Leroy'us svarsteri; ne isz gailastes savo aukos, nes per savo szalta perbegusi kitra apmislinima plano—Priesz viska turiu priminti apie tai jog kada vakar per neatsarguma savo pradejau kalbeti, ne buvau su vis pasirenges ant to, kad mano žodžei bus teip didelei svarbus. Vieta kokia turiu savo dinste prie pasiuntinimo privercze mane prie didelio atsargumo.

(Toliaus bus.)

Ka raszo P. Mocejunas isz Utica, N. Y. apie "Tukstanti Naktu ir Viena".

Puikiausia knyga kokios da nemate

Asz Povilas Mocejunas praszau iszleideju laikraszczio po vardu "Saule" idant malonetu mano szita korespondencija patalpintie in "Saule". Asz turiu už garbe praneszti del visu savo pažinstamu kurie gyvena po kitus Amerikos miestus, kad knyga po vardu "Tukstantis Naktu ir Viena" yra smagiausia skaityti liuosam laike. Asz kol tos knygos neturejau tai visaip maniau apie ja. Bet kaip tik nusipirkau ir pradejau skaityt isz tos knygos istorijas ir prisižiurejau in paveikslus, tai tuoj supratau jos vertia. Toj knyga, "Tukstantis Naktu ir Viena". Yra penkis kartus brangesne kaip jos iszleidejai ja parduoda. Toji knyga turi puikiu-puikiausias arabiszkas istorijas su paveikslais geniuszu, požeminiu ir mariniu gyventoju; garsingu kupcziu, sultonu, ir kitokiu karalaicziu ir karalaitiu. Skaitant tas istorijas ne nejunti kaip laikas praeina. Ta knyga "Tukstantis Naktu ir Viena" rodos žmogu traukte traukia prie skaitymo. Kad ir nemokanti skaityt giarasi taja knyga, prisižiuredami visokiams paveikslams.

Tegu buna garbe jos iszleide jiam už tai kad jie nesigaile jo pinigu iszleidimui tokios puikios knygos kokia yra "Tukstantis Naktu ir viena."

Povilas Mocejunas.
Utica N. Y.

Pas ziegornyka.

Žmogelis:— Praszau man pataisyti szvituokle.

Ziegornykas: — Turi atneszti ir ziegoriu.

Žmogelis:— Na, juk ziegoris gerai taksi, tiktai szvytuokle ne nori judeti.

"BUDDY" Mainieriu Apsiavimai. Pirkite Szitus Czeverikus. Du syk ilgiaus nesziojasi negu kiti.

Sznuruoti isz szono kur sznurelei ne perpjaus czeveriko tokiu budu nepasidaro kiauri. Padaryti isz grino gumo ir du syk ilgiaus nesziojasi negu senoviszki isz priszakio sznuruoti. Klauskite sztoruose arba raszykite. Suczedina Piniga.

Beacon Falls Rubber Shoe Company — Beacon Falls, Connecticut.

Kame priežastis

Dovana nuo
SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE
KALENDORIUS
1916 metams.

Tokio KALENDORIAUS lietuviai dar neturėjo, nesa nebuvo kas gali tokį išleisti. Greta įdomiai parinktų reikalingų kalendoriui žinių, jame yra keletas skyrių, kuriuose telpa įvairus labai naudingi pasiskaitymai: **apysakos, cilės, straipsniai iš historijos, hygienos, draugijinio gyvenimo ir tt.** S.L.A. Kalendoriuje rasite straipsnius geriausių rašytojų amerikiečių.

"S.L.A. KALENDORIUS", gražiais spalvuotais viršiaiais, 240 puslapių, didelio formato ir gražios popieros, gaunamas visur, pas visus agentus, S.L.A. kuopose, visuose lietuviškuose kningynuose. Todel reikalaukite jo. Jei negautumet pas savo kningų agentus, tai reikalaukit tiesiog pas mus. KAINA TIKTAI 25 centai. Agentams rabatas. Kreipkitės:

A. B. Strimaitis
307 W. 30-th St. - - New York, N. Y.

BALTRUVIENE.

Luzerneje tulam miestelije,
bobos kvaituli gavo,
Kaip saliuninkai dinerkes
susztapavo,
Sueja, seimavojo,
Net kvailiukes raudoja.
Budavo vyrai in darba iszejna,
Bobos in kuopa suejna,
Po kvoteriuka kalejna apejna,
Neprapal giardavo,
Kol kaip czuikes pasigiardav,
Sziadien kaip rodos to nebus,
Ne viena kaip skiedra sudžius,
Kitu kartu apie tai daugiau
padainuosiu.
O dabar nutylesiu.

* * *

Kur ten Ulstere,
Nekurios bobos susitare,
Alaus parsigabena,
Riaukia, ne buna gana.
Koki vyra sugriebia;
Nuo jojo kiek centu sugriebia,
Per diena lebauja,
O vakare dejuoja.
Parejna nuo darbo vyrai,
Su boba buna negerai;
Sako, kad kreczia drugys,
Nesvietiszkas drebulys.

* * *

Indijanoja yra tula motere,
Ant vienos akies nerege,
Kuri vyro ir vaiku iszsižadejo,
O in czionais adbego.
Girtuokle gera,
Ir boba ne szczyra;
Tankei vyrams piningus isztraukia,
Nes ir viska tuoj pariaukia.
Kaip geros moteres susitars,
Tai taja vienakia pakars.

* * *

Nekurios bobos nori mergynas užvaduoti,
Jiaises nuo vaikynu nubaidyti,
Tai jau szirdeles gana,
Kaip bobos mergynas bjaurina.
Jagu boba mergyna pamato,
Tai rodos jaja velnes pakrato.
O bobos,
Nelabos!
Mergynas aplojate,
Apie vaikus nedbojate,
Juk jus ne mergynos,
Tik vaiku motynos.
Veluk mislinkite apie mirti,
Apie gyvenimo atejti;
Nekurios turi patarpusias
dukreles,
Tai vis da laiko už jaunas
mergeles,
Trumpas dreses liepe neszioti,
Ir su vaikinais neužsideti.
Teip, pati motyn bujok,
Dukrelems valios neduok,
Norints dukriukes turi metu
arti dvideszimts,
Ne pagriebs szimts!
Kaip mažiau metu tures,
Tai ir mamule siausti gales!

* * *

Illinojuje szlekti laikai užejo,
Vyru visas narsumas nuejo,
Negere aluczio bobeles,
Nuliudia net ir mergeles.
Net szluota payma,
Viena laukan iszgena,
Ba piningu neturi,
Tai suvis ne kaip iszžiuri.
Pirma kožna pas savia szauke,
Meilius žodžius taike,
Sziadien szunc snukeis vadina,
Ir da su kuloku grasina.
To vyruczei neužmirszkite,
Ant kaktos užsiraszikyte,
O kaip vela geri laikai užeis,
Velei bobos in akis ejs,
Ant burdo vadys,
Meilei skalis.

Gloverso Maineris.

Milimi mano vaikeliai, szian die trumpai pakalbesiu apie geradejistes darbus. Geradejistes darbai, tai yra geriause ir brangiause gyduole del tu žmoniu, kurie kenczia vargo skausmus. Geradejistes darbai vargingus žmonelius suramina, sulinksmina, sustiprina, nudžiovina nuo veido aszaras, žodžiu sakant, geradejistes darbai del varguoliu yra geriause gyduole.

Milimi vaikeliai, girdim mes per laikraszczius apie savo tautiecziu lietuviu vargus, kurie gyvena senoi tevynei, ten jie visi kenczia vargo skausmus, ten jie neturi ramybes nuo to laiko nuo kada prasidejo kare rusu su vokiecziais. Daugelis musu tautiecziu iszkeliavo buriais in ramesnes vietas tikedami kad kare greit pasibaigs ir jie vel gales pargryžti in savasties namelius, teip nelyginant kaip daro vasariniai paukszcziai kurie bijosi szaltosios žiemos, jie prijausdami atejima žiemos iszlekia isz savo kraszto in ten kur nebuna szaltos žiemos, o kada žiema praeina tada tie paukszcziai vel parlekia in savo kraszta. Bet musu tautieczíam lietuviam kurie yra iszkeliave in svetimus krasztus tai yra sunku pargryszt in savo krasz[illegible] tiem paukszcziam, [illegible] jie musu tautieczíai lietuviai žino kad kares audra sugriove juju namelius, ir iszdraske visas gerybes kokias turejo, ir dar vis ta kariszka viesula sukasi apie Lietuvos kraszta. Musu tautieczíai lietuviai budami svetimam kraszte, kenczia vargo skausmus. Gal nevienas isz ju verkia — dejuoja szaukesi pagialbos. Bet jus vaikeliai to verksmo ir dejavimo negirdite ir neatjauczetia vargo skausmu. Daugelis isz jus vaikeliai laiszku isz lietuvos negaunat, laikraszcziu svietiszku neskaitot, tai visai nežinot apie baisybes kares. Tik jus vaikeliai czionai Amerikoi gyvendami linksminaties vaikszcziodami po saliunus po visokius juokingus perstatimus savo uždirbtu pinigu iszduot anto nesigailit, o apie geradejistes darbus visiszkai nesirupinat, o gal dar nevisi suprantat kas tai yra tie geradejistes darbai. Geradejistes darbus gali padaryt visi tie žmoneliai kurie yra sveiki ant proto ir kuno, kurie turi luosa gyvenima. Geradejistes darbu skaitosi meile artimo, tai reiszkia. jog reikia mylet visus žmonelius o ypatingai savo tautieczius. Reike atjaust tautieczíu skausmus kokius nuo vargo kenczia, ir suprast kuom galima jiem tuose skausmuose palengvyt. Suprasti reikia teip, jaigu jie inejo in varga per savo nesusipratima, tada reikia jiem duoti sumaninga patarima su pamokinimu kad jie vel galetu isz to vargo iszeiti o tas sumaningas patarimas skaitysis geradejistes darbu. Jaigu juosius instume in varga nevidonai ir prie ju ypatiszkai negalime prieiti, tada tokiame reikale reikia juos suszelpti pinigais ir tas suszelpimas skaitysis geradejistes darbu. Milimi vaikeliai, jus gyvendami Amerikoje paaukaukite dali savo uždirbtu pinigu del savo tautieczíu Lietuviu papuolusiu in varga per nedorybes kares rusu su vokiecziais senoi musu tevynei Lietuvoi. Jaigu jus mano milimi vaikeliai paaukausyt del ju dale savo uždirbtu pinigu, tai jus ta auka bus padarytas geradejistes darbas ir daug palengvis tautieczíu kentejimams, tos jusu aukos nudžiovis varguoliam nuo veidu aszaras, jie pamatis jusu geradejistes darba ir užraszis aukso raidemis in savo gyvenimo knygas.

Milimi vaikeliai, teko man skaityti laikraszczius kuriuose asz radau užraszytus geradeystes darbus kuriuos padare svetimtaucziai del musu broliu lietuviu, o tie yra rosijos gyviantojiai kurie tukstanczius lietuviszku szeimynu maitina ir duoda priglauda po savo pastoge, kaipo pabegeliam nuo niavidonu vokiecziu, kurie su piakliszka ugnia iszbaide isz lietuvos kraszto žmonelius. Jus vaikeliai iszkeliaudami in Amerika palikote ten savo gimi naiczius vieni gimdytojus tevelius, brolius seseris. Kiti savo pacziutias su vaikeliais, treti draugus ir drauges su kuriais kartu augote ir draugavote lietuvoje, jie gal dabar visi kenczia vargo skausmus, gal visi szaukesi jusu pagialbos, bet jus negirdit to ju balso. Gal nekurie isz jusu vaikeliai buda mi socziai pavalgia iszsigeria, dailei pasiredia, sau linksmai dainuojat nemorali-zkas dainas, kada jausmingesni žmones kurie skaito dieninius laikraszczius apsako del jus apie baisybes kares ir vargus žmoneliu tai jus sakot nereikia laikraszcziam tikieti, ba laikraszcziai melus raszo. Teip manydami negerai svarstote vaikeliai savo protu kad netikit, jog jusu tevyneje jusu teveliai, [illegible]meles, broliai, ir seseles [illegible]zia sunku varga, ir reikal[illegible] jie pagialbos nuo jusu. Asz laipo senas kalbu teisybe, kad jie ten verkia, dejuoje, dusauje sunkiai neturedami užtektinai maisto del palaikymo savo gyvasties. Daugelis jau ju ir mire nuo bado ir baimes, ir jaigu vaikeliai nepasiskubisi su savo geradeystes darbais jiem in pagelba tai ju kanczios gali dar pasididinti ba dar kares audra neperstojo grovus gyviantojiam namus.

Jus vaikeliai kurie gyvianat Amerikoi tai geradeystes darbus galite padaryti del tuju kentancziuju musu tautieczíu Lietuviu senoi tevyneje, paaukaudami dali savo uždirbtu pinigu kurie ta jusu auka bus užraszyta aukso raidemis in varguoliu gyvianimo knyga.

Jaigu asz vaikeliai butau kunigas ir turetau savo skaitliu parapijonu, tai asz padirbtau tam aukavimu tinkamus laiszkus ir konvertus su perstatancziais paveisklais apie baisybes kares ir vargus žmoneliu Lietuvoje, teip kaip dabartiniai kunigeliai pasidirba tokius laiszkus su konvertais dienai užduszinei, jie kunigeliai surenka gauses aukas del pirusiu varguoliu, bet apie gyvuosius varguolius jie mažai rupinasi su aukomi.

Gloverso Maineris.

Sudia.

— Tai tu Gremezdaiti pirmutinis pradejei musztynia karczemoja.

— Nugi žinoma, juk vis turejo katras nors pradeti.

Ne tiks.

— O, mis Pinpikevicziute?

— Teip.

— Kiek misis turi metu?

— Kam ponas sudžia klausia, kad ir teip ne intikes.

COPYRIGHT BY UNDERWOOD AND UNDERWOOD

Angliszki kareiviai pasirengia in gazinias kepures ir lauke prisiartinancziu vokiecziu su greit szaunamoms armotelems.

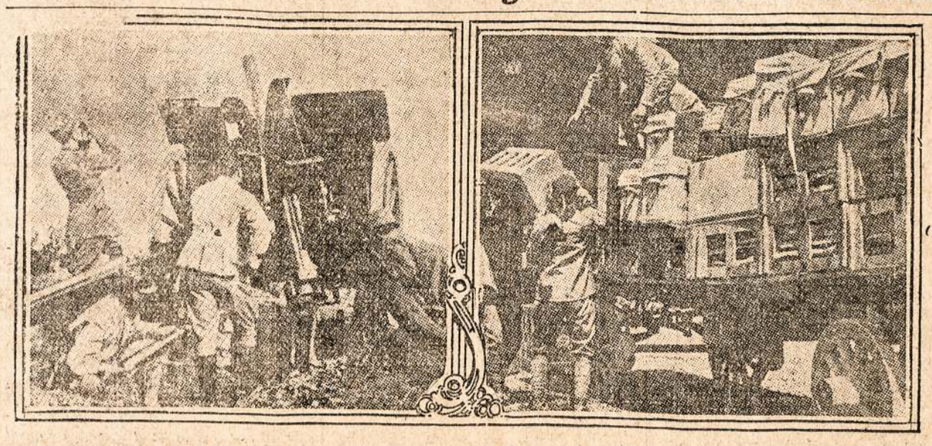

Paveikslas parodo Italus szaunanczius in austrijoku lekiojama maszina, ir medikaliszkas materijolas del Raudono Križiaus drauguves.

Izsiteisino.

Sudžia: — A ka Graibszti, nutvere tave ant vagystes! Ar gali iszsiteisinti?

— Ka cze teisintis, ponas sudžiau, ne butu mania pagriebia, kad ne butu anksztí czebatai, tai ne galejau pabegti..

PAMĖGINKIT SKAITYT
Savaitinį Laikraštį
"LIETUVA"
Didelis 8 puslapių laikraštis su paveikslais, einąs 24-tus metus. "LIETUVA" yra politikos, literaturos ir mokslo laikraštis, paduodantis daugiausiai žingeidžių žinių iš Lietuvos, Amerikos ir viso pasaulio. Laikraščio kaina
Už visą metą tik $2.00
Už pusę metų tik $1.00
Vieną numerį gausite uždyką, jei pareikalausit, adresuodami:
"LIETUVA"
3252 SO. HALSTED STREET
CHICAGO, ILL.

"PRAKEIKTA"
MEILINGAS KRIMINALISZKAS APRASZIMAS
Verte D.T. ir F.W. BOCZKAUSKAS
202 Puslapiu - 6x9 col. Dydumo
DALIS I.
MOTERE BE SZIRDIES.
I.
ANT KRASZTO PRAPULTIES.
Duris kamlario Petro Randal atsidare pamaželi ir Mikolas, su pluosztu, popieru po pažaste, inejo smagei.
Petras pakeli galva ir valandele žiurejo su nepakajum in veida kasjerians.
Baisus padejimas — tare Mikolas, dedamas popieras ant rasztiniczios priesz Petra, pasiremusi ant alkuniu ir užsidunksojusi.— Ne turime užtektinai pinigu ant užmokejimo prie [illegible] baigos menesio. Isz rito megimau sutrankti no skolinyku kas priguli, nes sunkei labai eina; tenais ku[illegible] ant tikro mislinau gauti, tai gavau rasztą ant ilgo termino. Tiesiok pasakius, stokas mums szimta tukstancziu frankul
PREKE 50c.
Nusiuntimo kasztus mes apmokame
W. D. Boczkowski-Co.
Mahanoy City, Pa.

— Alaska kas metas pristato svietui visokiu kailiniu už viena milijona doleriu.

Skaitykite "Saule"

Miners' Extra Užlaiko Linksmam Bude

Visur rasite MINERS'.EXTRA rukytojus užimti savo kas dieninosia užsiemimuose linksmam ir entužiastiszkam bude. Szitie vyrai yra linksmi už tai kad jie esa sveiki ir užganedinti už tai kad jiems patinka vesus, saldus, kvepantis rukymas MINERS' EXTRA tabako. Jie teipgi mili ta tabaka del kramtymo.

MINERS' EXTRA
LONG CUT TOBACCO

yra czisto Kentucky Burley, atsargiai pasenejas idant ingaut ta brangu saldu kvepanti rukyma. Po tam ilgai pjaustytas idant tiktu prie pypkes ar kramtymu.

Szitas senei žinomas tabakas kas-met daro kas kart daugiaus prieteliu ir juos užganedina.

Pabandykite MINERS' EXTRA tabaka per savaite, po tam ir ant tolaus vartuosite.
Parsiduoda visur — Pirkite pakeli szendien.

The American Tobacco Company

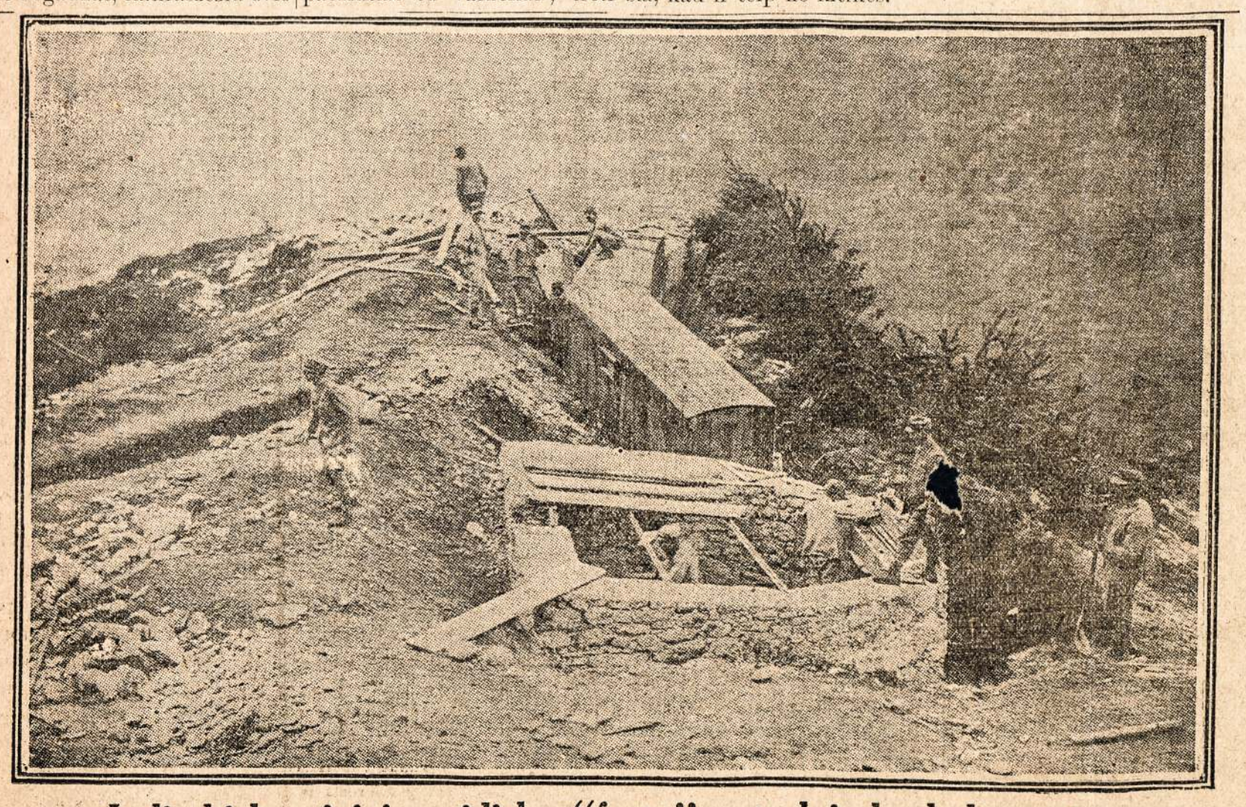

Italiszki kareiviai pasidirba "forta" ant alpiszko kalno ant priemimo austrijoku.

Juze lauke savo milemo kuris ketino atejti in parka praleist keles meilingas valandeles. — Suraskite josios milema.

Filipo Kareivio Dukte.

Filipas dirstelejo in toliaus stovinczia Elzbieta, kuri rymojo prie kalejimo duriu, bet nepažino; vienok atmine savo dukteri ir tare sargui:

— Tai ir mano dukte tu paczіu metu, jei tiktai kur isz rupesties dar nenumire. O ka, mano prieteliau, ar apie ja nieko nedasižinojai? Tiek jau kartu taves su aszaromis meldžiau, o tu vis tyli, tai jau asz ir numanau, kas gali buti...

— O, ne! asz tyliu, nes jokiu budu negalejau apie ja dasižinot. Dingo, lyg akmuo vandenyje. Dvaruose klausinejau, bet nieks apie ja nieko nežino.

— Teip tai ant svieto eina, kada man gerai ejosi ir viso pilnas buvau, tai ir prieteliu turejau, nes kožnas prie manes glaudesi, kad užtarycziau prie ciesorians ir kunigaikszczio; bet kad mano koja paslydo, visi atsitoliuo. Matau, jog, tai ne man, tiktai mano laimei lankavojo! Vienok Dievas ant manes susimyles ir mano kudikio neapleis; turiu vilti, kad geroje yra vietoje. Duok Dieve, kad galeczia dasižinot, jog mano kudikis padoriai gyvena tada ramiai numircziau. Tu netiki, brangus sarge, kaip buvo gera ta mano mergaite, ta mano mergaite, ta mano Elzbietele, kaip ji mane mylejo, kaip noriai ji man pasitarnaudavo, mano nora atspedavo. Buvo tai po Dievui mano vienatiniu susiraminimu; žinau, jog kur buna, Dievas ja laiko savo apveižd oje. Ir tu, mano mergaite, bukie tokia pat savo tevams, jeigu dar ju Dievas nepaszauke pas save, o tada gerai laimesi.

Kad tevas pasakojo. Elzbietos szirdis buvo teip suspausta, jog maž-ne puole prie tevo, bet ant jog giliuko turejo tiek kantrumo, jog susilaike. Aszaru negalejo sulaikyt ir vos stovejo ant koju. Tas jos susigraudinimas nepasislepe priesz Filipa ir jis kalbejo toliaus:

— Kaip žiuriu, tai tau ture jo neseniai numirti tevas arba motina, jog teip graudžiai verki?

— Motina jau seniai kaip mire. tevas dar gyvas, bet jam labai blogai einasi,— atsake mergaite.

— Tegul ant jo Dievas susimyli! Kaip matau, mano kudiki, turi gera ir jautria szirdi: tegul tik tave Dievas sergsti nuo klaidaus kelio.

Tai teisybe, tare sargas Elzbietai,— esi perdaug gailinga Neverk, nes asz tau negalesiu pavesti kaliniu.

— Ar žinai, ponas kareivi jog tai tikrai gera mergaite. Dievobaiminga, darbininke, visur eina su noru, niekur czia aplinkeje panaszios jai rasti ne galetum. O jau prie mano vaiku! tai ne pati motina teip ne prižures. Kad tai mano maža Berta butu in ja panaszi, tai klupszczias Dievui dekavo cziau.

Filipas dirstelejo ant Elzbietos su gailescziu ir tare-

— Tegul tau Dievas laimina, mano dukrele! Bukie visados tokia ir vesk dora gyvenima, o neužmirszk melstis prie Dievo, o Jis tavo tevui palengvis ir tures isz tevas džiaugsma.

— Duok tai Dieve!— atsake Elzbieta, bucziuodama ranka Filipui, ir apliedama ja aszaromis.

Gerai, jog sargas rengesi isz eiti ir szauke Elzbieta, kuri ei dama turejo laikytis už sienos, kad neparpultu.—

Elzbieta duodasi pažint savo tevui.

Elzbieta perleido ta vakara labai nuliudus. Iszblyszkes tevas stovejo jos akyse, o jo vargas plesze jai szirdi; turejo vilti, jog jam kame palengvis ir tuo tiktai raminosi. Kad nuejo in savo kamaraite pasilseti po dienos darbu, puole ant keliu ir prasze Dievo, idant ja stiprintu ir padetu jos darbuose teipo-gi, kad iszliuosuotu jos teva. Ilgai negalejo užmigti, ir jau buvo gerai velu, kad užmigo.

Vos spejo užmigti, szitai pati, idant parengtu pusryczius ketinancziam keliauti sargui. Atsikele, prirenge, o kad tasai pavalge, pagyre Elzbieta ir prižadejo parvežti jai dovanu, jeigu gerai elgsis, potam sedo ant arklio ir leidosi in keliona. Varta stovinti prie vartu iszleido sarga ir vel duris užrakino ir raktus nunesze in Kunriko rumus; sargo pati nuejo gult, ta pat liepe ir Elzbietai daryt.

Bet Elzbieta kit ka turejo ant mislies. Kada viskas apsimalszino ir sargo pati drucziai užmigo, inejo pamaži in grinczia, paeme raktus, užžibino žibintaite, suvyniojo in žiursta ir ant pirsztu nuejo pas teva. Atidare kalejimo duris, atidenge žibintaite, szitai Filipas sedejo pasiremes ant delnu. Ne mažai nusistebejo, kad pažino ta paczia mergaite, kuri vakar buvo su sargu.

— Ar tu esi ta pati gera mergaite, ka vakar buvai? Kas czia tave atsiunte nakti? Girdejau, kaip neperseniai panaktinis triubijo antra adyna.

— Nepykite, brangus kareivi, jeigu jus apmaudžiau, nors matau, jog nemiegate, teip kaip ir asz. Mane priverstinai trauke prie taves, noriu su tavim pasikalbeti, kad nieks negirdetu ir delto nakties laika apsirinkau.

— Bet mano kudiki, tas lai kas yra ne labai geras, nes tave gali patikti kokia nelaime. O vela nepritinka jaunai mergaite nakti už slenksczio kojos iszkelti, ypacz savo grinczios duris reikia greicziau uždaryti ne kaip mano kalejimo.

— Bukie be rupesties, brangus kareivi, dvare visi miega, tiktai nakties sargas ir gaidys, —tie nemiega. Asz del bereikalo to žingsnio nepadariau, žinau, jog Dievas yra su manim.

Pora žodžiu tiktai norejau su tavim pakalbet, žinau, jog labai rupiniesi apie savo dukteri, tat atejau tau praneszti apie ja.

— Apie mano Elzbieta? Brangus Dieve, jeigu teip, mano kudiki, esi aniolu atsiustu nuo V. Dievo. Pasakyk, pasakyk!... bet ar tikrai žinai apie ja?

— Tikrai. Sztai pažinai ta lenciuga ir ta medaliu prie jo?

— Brangus Dieve! Juk tai tas pats, ka asz jai padaviau, kada su ja skyriausi. Asz jai prisakiau, idant niekam ta lenciuga nepavestu. Tu mano brangi, turi buti su ja dideliam sutikime, jogei ji tau tai pavede. Dabar tikiu, jog apie ja žinai.

— O, ne! Elzbieta to lenciugo niekam nepavede ir niekados isz savo ranku neiszleis. Teve brangus! Dirstelek in mane, juk tai asz esu apleista Elzbieta!

— Tu? O, ne, neprigaudinek manes! Mano dukrele buvo skaisti, raudona. . . o, ne, tu negali ja buti...

Diena, kada Elzbieta buvo su sargu tai turejo veida murzina, ka Filipas gerai buvo patemijes, bet dabar buvo nunusiprausus ir jokio juodumo ant veido nebuvo; tada tare Elzbieta:

— Dirstelek, teve brangus, su žiburiu, o tada pažinsi savo dukteri.

— O tu, mano linksmybe! Elzbietele mieliausia! Jau dadabar matau, jog tu esi mano kudikiu! Ka tu czia veiki? Eikie szian, tegul su tavim pasidžiaugsiu. Kad czia tave regiu, nieko daugiaus nuo V. Dievo nenoriu, o tie retežiai nesunkina.

Prispaude ja tevas prie szirdies Elzbieta isz didelio gaileszczio negalejo žodžio prakalbet.

Kad kiek apsimalszino, tare tevas:

— Dukrele brangi! pasakykie tu man kokiu budu czionai patekai in to nevidono dvara? Pasakykie man. Kas czia tave instume už tarnaite pas Kunriko sarga?

Czia papasakojo Elzbieta apie viska nuo tos dienos, kada su juo atsiskyre; labiausiai gyre Buraga, jog ja teip gražiai prieme pas save, kaip ji apmislijo eiti in Kunriko dvara tarnaut, kad galetu su tevu pasimatyt ir ant galo pridejo:

— Dabar, kada Dievas mano praszyma iszklause, labai džiaugiuosi isz tos geradejystes.

Tevas, pakeles akis augsztyn, tare:

— Esi geriausia dukte isz visu dukteru, o asz laimingiausiu tevu, nes turiu geriausia dukteri, kuri del tevo pasiszvente ant visko. Mano Dieve! kokia asz turejau rupesti apie tave, dabar nesunkus man tie retežiai. Nesidžiaugiau tiek, kada ciesorius uždejo ant manes aukso lenciuga, kaip asz sziandien linksminuos isz tu geležiniu retežiu, kurie nutryne man kojas ir rankas, nejaucziu tu sopuliu. Kitokios linksmybes nenoriu ant svieto.

Emes in ranka auksini lenciuga su medalium, kalbejo toliaus:

— Kas isz to aukso? Dorybe, ta pereina ir auksa! Taip pasakes, dave Elzbietai lenciuga ir pridejo:

— Dirstelek, dukrele, szitai tas paraszas iszsipildo ant mus. Apveizda Dievo saugoja tave! Ta sergejo ir atvede tave prie manes. Dievas neapleido manes tuose muruose ir parenge džiaugsma neapsakoma. Elzbieta! mano brangiausia. džiaugkis! Dievas su mumis, Kunrikas užsikietejo ant mus, bet tai tik isz Dievo valios. Tas kryžius, kuri kencziamas, bus musu linksmybe ir pasaldinimu. Kunrikas gyvena linksmybese ir mislija, kad asz daug kencziu, vienok toje valandoje su juo nesimainyczіau. Man sziandien tas vanduo ir ta juoda duona daug gardesne, neg gardus valgiai ir gerimai. Nera ant svieto tokiu retežiu, kuriais galetu kas mano duszia suriszti. Mano duszia liuosa ir kožna karta gali pasikelt pas Augszcziausia.

Dukrele mano, kaip tai yra gerai, jog tave Dievas vargina isz jaunu dienu kentejimu kryžium, jog, kada kiti per naktis bovijasi ir linksminasi, tu jieszkai kalejimuose savo tevo, idant ji suramint. Kentejimai tie saugoja tave nuo baisaus grieko. Visus savo kentejimus ir vargus apieravokie V. Dievui ir turekie vilti, jog ir tau neužilgo užžibes laimes saulele.

Elzbieta pabucziavo tevui ranka ir prižadejo pagal jo mokslo elgtis. Užgesino žiburi ir iszejo, nes bokszto laikrodis musze penkta valanda.

Elzbieta kaip galedama palengvina savo tevui.

Laiku spejo Elzbieta pareiti, nes vos spejo pakabinti raktus ir nuejo in savo kamaraite, sargiene paszauke, idant keltu ir triustusi apie pusryczius sedo prie stalo valgyt, szitai inbego in grinczia, tartum su vesula, Kunrikas. Elzbieta, kuri nieka jo grinczioje neregejo, labai persigando. Kunrikas tuo tarpu liepiancziu balsu suszuko:

— Sziandien prie vartu nesergesit, nes asz pastacziau tenai kareivius.

Elzbieta mislijo, jog dasižinojo apie jos atsilankyma pas teva ir už tai dabar bus nubausta. Vienok atsikvotejo, kada Kunrikas pridejo, jog abidvi turesiusios eiti viryklon padeti virt, nes sziandien tikisi daug sveczіu.

Suprato jis jog Elzbieta labai bijojo, o tai jam patiko, nes jisai norejo, kad visi jo bijotu ir drebetu priesz ji, taigi maloniau jau dirstelejo ir — iszejo.

Sargiene su Elzbieta tuojaus nuejo viryklon. Apie pietus atvyko isz aplinkes kareivis su keliomis deszimtimis žmoniu, pavakare — antras ir su pulku. Ant rytojaus pas Kunrika atvyko dar raitu ir pesczіu; žmoniu kaip skruzdžiu knibždejo, o kas rumuose netilpo, tai ant kiemo kureno ugnis, valge ir gere. Dasiprotejo Elzbieta, jog czionai rengiasi ka nors užpulti, dasižinojo nuo savo gaspadines, jog ir sargas turesiai drauge su juo traukti.

Sargas sugrižo ta diena jau vakarop, o ant rytojous, pasirenges atsisveikiuo su paczia ir vaikais. Buvo tai gailingas atsisveikinimas: verke vaikai, o ir Elzbietai birejo aszaros, tartum ir ji priklause prie tos szeimynos. Vos isztruko nuo paczios ir vaiku. Visi jau sedo ant arkliu. Iszeidamas, pasake:

— Bukite sveiki ir melskites, kad Dievas mane sveika užlaikytu.

Visas pulkas leidosi per vartus. Paskui jojo Kunrikas ant puikaus žirgo ir sidabru pasipuoszes. Stabtelejo ties vartais ir, padaves labai senam sargui raktus, tare.

Szituos raktus asz pavedu tau, senas sarge, ir noriu, idant isz ranku nepadetum ne diena, nenakti. Jeigu kas atkeliautu, tai paimkie du vyru, kuriuodu czia palieku tau in pagelba, ir tada inleiskite. Jeigu kas negero atsitiktu, tai atsakai už tai savo žila galva. Potam leidosi paskui pulka. Tilta pakele, vartus užrakino.

Per visa diena sargiene su Elzbieta turejo triuso viryklоje, o kad abidvi sugryžo in savo grinczia, tare gaspadine Elzbietai:

— Man teip neramu, jog ryto turesiu su vaikais eiti pas savo motina in sveczius. Sugrisziu tur-but vakare, nes su mažais vaikais negalima pasiskubint, — reikia tankiai silseti. Vartu mums dabar ne reikia saugot, o per prižiurejima kaliniu, jokio darbo neturesi. Turek parengus mums vakariene, kad sugrinszim.

O, kaip Elzbieta tuo džiauges! Pereitas dienas negalejo ilgai su tevu pasikalbet, kada nuneszdavo valgyt. Dabar gales jiji buti su juo per visa diena. Jau ji priesz tai paruosze tevui marszkiniu, kurios pasiuvo isz audeklo atneszto anglio dukters, numezge teip-gi pora szkerpetku. Kaip tiktai jos gaspadine iszejo su vaikais, tuojaus iszsiskubino pas teva: nunesze marszkinius, szilto vandens, muilo, abrusa, nueme nuo jo retežius ir tare:

Dabar, brangus teve atveskie, asz tuojaus sugrysziu.

Filipas mego szvaruma, užtat labai džiaugesi isz to. Kad nusiprause ir apsvilko marszkiniais, atsirado velei Elzbieta. Gyresi jai esas lyg naujai užgimes, teip jam buvo lengva. Džiaugesi ir dukte, jog intiko tevui. Tare:

— Bet dabar, teveli, reikia pakvepuot szviežiu oru.

Isz tamsaus karitoriaus ejo dureles in darželi, kurs priklause sargui. Nebuvo jisai didelis, bet Elzbieta gerai prižiurejo. Tenai dabar jiji nuvede teva ir pasake, jog be baimes gali jame užtrukti. Buvo tai labai gražus rytas, oras czystas. Kad Filipas iszejo isz dvonkianczios urvos, kurioje nemate saules, rodesi dabar jam lyg danguje esas.

— Mano Dieve, — kalbejo — jeigu žmogui mirus teip lengva ir gerai bus, tai kiekvienas noriai turi mirti!

Už valandeles atnesze jam Elzbieta pusryczіu ir pastate ant stalo po medžiu, pasodino teva cziajau ant suolelio ir guode, jog per visa diena galesias buti darželyje.

— Asz noriai prie taves sedecziau, — kalbejo Elzbieta, — bet turiu eit prie darbo; tecziaus tankiai asz czion dirstelesiu.

Atsitrauke. Filipas vaikszcziojo po darželi kvepuodamas tyru oru, szildesi priesz saulute, dekavojo Dievui už netiketa geradejyste, kuria nusiunte jam per jo dukteri.

— Tai teisybe, kalbejo pats sau ta saule, tai didele geradejyste žmogui.

(Toliaus bus.)

RAUDONO KRYŽIAUS LIGONBUTE UŽPAKALIJE KARIAUJENCZIOS LINIJOS.

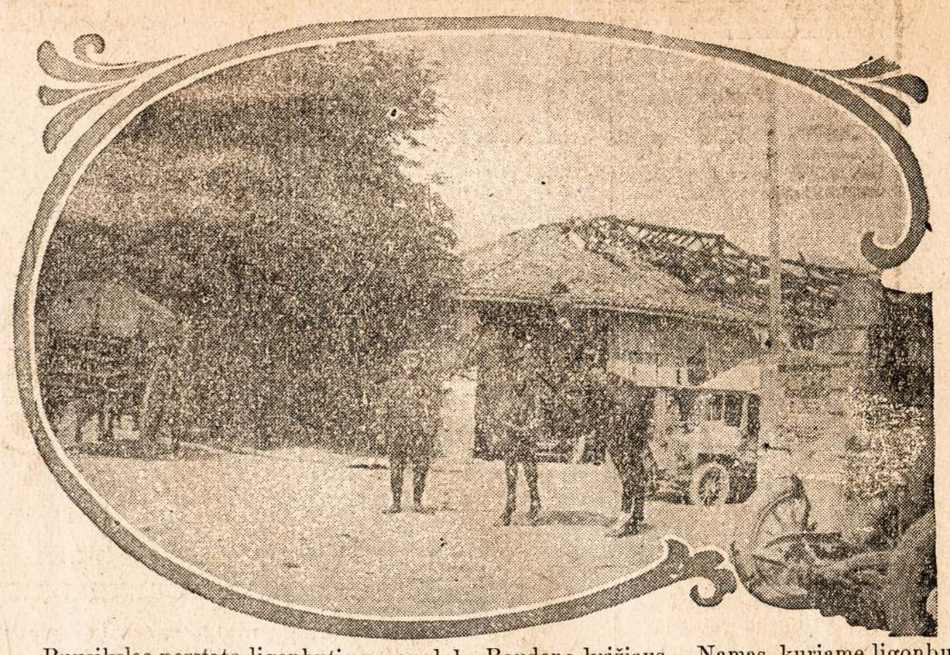

Puveikslas perstato ligonbutia po apgloba Raudono križiaus. Namas, kuriame ligonbute randasi nesenei likos sukiaurintas nuo vokiszku granatu ir randasi tuojaus prie pirmutiniu apkasu ant kariszko frunto.

TARADAIKA.

Dievas Lietuvi sutvere ne del ko
Tiktai del to:
Kad butu tamsuoliu,
Baudžiauninku ir varguoliu,
Kad giart ir uliavot,
Uždirbta centa prakaziruot.
Keno tai kalte, nežine,
Ar gal nuo Dievo bausme tame?
Davadna retai matysi,
Norint augsztesni moksla pa baigusi,
Kvailybes pilna turi,
Isz augszto ant žmogaus žiuri,
Tai viskas, ka jis gali padaryti,
Isz to kvaila gali pažyti.
Apie tikyba mažai te žino,
Ba ar kas jin su tuom apipažino?
Žino, kad yra dangus ir pekloja smala,
Už tat žino gerai apie viske ir alu.
Ir da ant galu:
Apie kaziras,
Ir apie merginas.
O ka skaitimas,
Del Lietuvio ne kas;
Skaitimas nieko neduoda,
Ne smagumo nepriduoda.
Lietuvis ant peklos nežiuri,
Jis paprates, jis czion pekla turi,
Ba svietiniai velnei juosius kankina,
Kur tik pasisuka, vargina.
Nuo szviesos slepiasi,
Tamsybia dangstosi,
Pliovones ir smeižimai ant dantu,
Argi da reikia dydesniu kankiu?
Ne vienas galvoczius tauzije,
Ant praneszimu skalije,
Padarysime ant žemes karalysta dangaus,
Bet Lietuvei tosios karalystes negaus,
Tiktai aplaikys "žmonis geros vales"
Nes Lietuvei aplaikyti ne gales.
Kaip visi apsiszvies,
Tada padoriai gyventi gales,
Nes kadai tai bus,
Tai da nevienas supus.

* * *

Du Lietuvei Filadelfijoi in žverincziu inejo,
Vienas su meszka antras su levu ymtis norejo,
Amerikonai apstojo,
Kaip ant dyvu žiurejo.
Norejo in kletka uždaryti,
Ir už piningus žmonim rodyti;
Juk vyruczei Lietuvis,
Visur kvailybia savo parodis;
Gerai padarytu,
Kad in žverincziu pasiduotu.

* * *

Krikszty nos atsibuvo,
Daug žmoniu pribuvo,
Atejo ir tris broliai,
Viskas ejo gražei.
Ant galo,
Vienas isz broliu užmano,
Kad kalekta padaryti,
Ant iszbadejusiu Lietuvoi nusiunsti.
Po krikszty nu namon parejo,
Tris broliai dainuot pradejo,
Isz pradžis gražei ejo,
Na ir susivaidyti parejo.
Vienas isz broliu ka ten plovojo,
Jaunesnis bart jin pradejo,
Ir kas tolyn,
Tai labyn.
Jaunesnis brolis su stiklu in galva paleido,
Stiklas sutruko, kraujeis pasileido,
Už galvo nusitvere, nežinojo kas,
O jaunesni bobos iszstume laukan zaras.
Netrukus broliai susitaike,
Ir viska už giara palaike,
Kalte suvare ant alaus ir gu zes,
Tos bjaurybes;
Tai tokios tokeles,
Tokios naujeneles.

Sąmoninga gaspadinė
visada turi savo namuose buteliuką
D-ro Richter'io
PAIN-EXPELLER
Neabejojantis budas įtrinimui nuo skaudėjimo Reumatizmo, persišaldimo, išsinarinimo ir tt.
Tikras tiktai su pažymėta marke "IKARA"
25c. ir 50c. buteliukas visose aptiekose arba siučiai nuo
F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York, N. Y.

Karalius Montenegro kalbasi su savo generolu kaip toliaus vesti kare. — Kur tasai generolas?

Siberijos Valkijozai

Apraszimas isz užraszu kel'auninko po Siberije.

Dora moteriszke matydama kad josios liudijimas pasilieka bevaisingu, pradejo sielvartaut dideliai. Matydama, kad man[illegible] rakina rankas, pradejo [illegible] ir sielvartiniu balsu szauk[illegible]:

— Už ka-gi rakinate ir re-težius taji dora žmogu, kuris [illegible] prasikalto jis gelbedamas gyvasti motinos ir josios vaikeliu, jis iszpilde privaluma krikszczionie, iszstatinedamas savo gyvasti ant didžio pavo[illegible] aukaudar[illegible] savo gyvas[illegible]ginimui mano gyvasties ir [illegible]o vaikeliu. Je[illegible] valdžia [illegible]esigedi baust ž[illegible]nes už [illegible]a piktadario žmog[illegible]

[illegible] tiesdarystai ir n[illegible]tas, ar ne, o jie turi [illegible]mogždudi'' aresztuot ir ati[illegible]ot in rankas tiesdarystes.

Galop matydama kad ji nieko nenuveiks, kad neiszgelbes manes isz nagu nedoru virszininku, inpuole in toki sielvarta ir padukima kad net persigandau, idant ji negautu sumiszimo proto. Pribego prie manes ir stengesi sutrupint geležis ant mano ranku; ale ka-gi silpna motere instengs, nors sielvartas ir apmauda deszimterio pai padidino jos spekas.

Stengiausi nuramint jia, kalbedamas:

— Nusiramink gera poni, nusiramink ir veltui nesistengk, kadangi susijudinimas kenkia sveikatai. Meldžiu, nedaryk sau isz to nieko, o neužmirszk kad Dievas teisingas; pats Jis nusprens ar esmiu kalta, ar ne, o geri žmones eis pagal Jio nusprendimo ir paliuosuos mane.

Po tu žodžiu moteriszke nusiramino, o kada užvažiavo vežimas veszt jia tolyn, su aszaroms atsisveikinejo, kalbedama:

— Už tavo labdaryste, geras žmogau iszreiszkineju dabar tik tau szirdinga acziu, bet nemirsziu apie tave ir atsimokesiu tau už savo gyvasti ir vaikeliu mano. Negaliu dabar paliuosuot taves ,stengsiesiu drauge su savo vyru, idant kuo veikiausiai atgautumiai pilna laisve.

— Vaikeliai atsisveikykit musu iszgelbetoju.

— Ne, poni palik mane, ne esmiu vertas dasilytet nekaltu kudykeliu, nes esmiu žmogžudžium — atsakiau jai.

— Žmogžudžium nelabo žmogaus, žmogžudžio, bet mano iszgelbetojas.

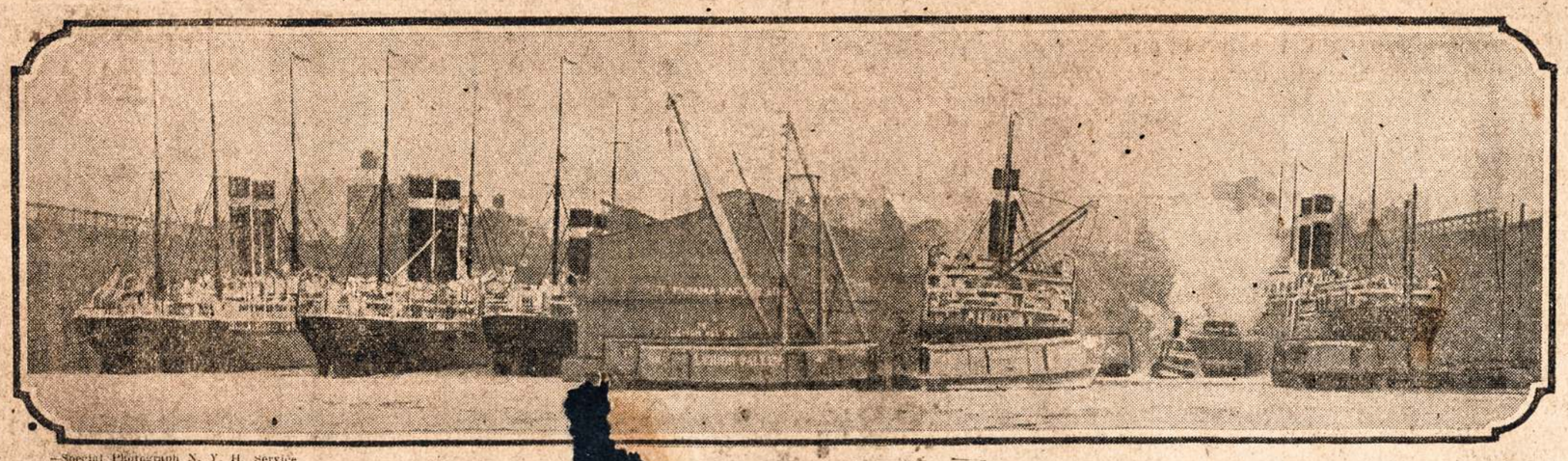

Special Photograph N. Y. H. Service

AMERIKONISZKI KUPCZISZKI LAIVAI NEW YO[illegible] KURIE SUSTOJO PLAUKT IN EUROPA ISZ PRIEŽASTIES VOKISZKOS BLOKA[illegible] IR KERSZINIMO PASKANDINIMO.

Ir visai nenorejo tikt ant mano noru. Mislijau, kad vaikucziai da baisesis manes ir neeis, bet apsirikau, kadangi vyriausias pats pribego prie manes pakele savo nekaltas ranke lias ir žiurejo tokioms akelems, kad butinai turejau paimt jin ant ranku ir daleist pabucziuot save. Ta—pat padare ir jaunesnis, o mažiausi ji pati pakele ir padave man. Kada tas nekaltas aniuolelis apkabino mano kakla ir prispaude savo nesupeptas lupelias prie mano veido, susijudinimas mano pe[illegible] jau rubežiu; nors stengiau [illegible]visom spekomis susilaikyt nuo verkšmo, negalejau iszteyert, aszaros pasipyle isz mano akiu, graudumas susprangino gerkle; verkiau balsu nei mažas kudykis!.... Ak, kaip gera buvo toji moteris. Gal tik del jos vienos maldu Dievas Visu teisingiausias atleis man [illegible] asz taves iki pat mirtiai savo.

Ir tikrai savo žodi isztesejo.

Žinomu yra tas ir tamistai kad ir tiesdarystese, nežinau ar ir kituose krasztuose pasaules teip yra kaip ir pas mus, bet musu Rosijoj tai piningas visur yra galingu, ir tiesdarystese jis esa geriausiu liudytojum ir apgineju. Musu valdžios virszininkai už pininga didžiausi piktadari padaro nekaltu, o nekalcziausi žmogu kankintiniu. Rasi, ir dabar da bucziau kentejes kalejime, kad ne gera moteriszke ir geras jos vyras. Jie mane iszgelbejo!

— Kaip-gi jie tave iszgelbejo? — užklausiau, noredamas paragint važnyczius prie tolesnio apsakymo. — Baugi piningais iszpirko isz kalejimo.

— Nekitaip, kaip, tik piningais! — atsake važnyczius. — Kada inkiszo 500 rubliu tai tuoj mane paleido, kadangi to tik ir lauke. Apsakysiu tamistai da in keno kiszeniu tie piningai pateko.

Vien kart atejo in mano kambareli assesorius sudo ir liepe eit paskui. Nuvede mane in rednami. Invede mane in savo buta ir paklause kiek duosiu už iszleidima manes in kalejima.

— Ak, tu niekadejau — pamislijau — tu reikalauji nuo manes piningu. Isz kur-gi, asz ju imsiu — nežinojau kad ant mano vardo buvo prisiunsta in kalejima 500 rubliu nuo geros moteres ir jos vyro — bet kad ir turecziau, tau nelabas žmogau neduocziau.

— Už ka-gi asz pinigus davinesiu? — atsiliepiau. — Ar tai ir teisingyste galima už piningus nupirkti? Noriu idant tiesdaryste dalyka peržiuretu ir iszduotu nusprendima pagal instatu vieszpatystes, jei kaltas nubaustu, o jei ne — paleistu, o ne už piningus perženginet tiesas instatymu.

Virszininkas ant tokio mano atsakymo lig susigedijo, bet tuojaus nusijuoke ir, susiraukes, atsake.

— Kvailas esi mužike! Jeigu tu lauksi tiesdarystes nutarimo, tai ir supusi kalejime, o neiszeisi. Jeigu ant galo ir atsitiktu teip, kad taptumiai statytas priesz suda, tai ir sudas da gali sprenst dvejopai. Turiu asz czia jasceziukij instatymus ir galiu tau parodyt jues jei nori, o persitikrinsi kad kitokiu budu nepataikinsi iszsisukt, jeigu to vyriausybe nenores. Tu manai kad instatai turi didžiausia galybe, bet blusti, kadangi ''czinovninkai'' ir ''uredninkai'' turi didesne galybe. Tu vienog atsiszauki ant instatymu, tai tau paaiszkinsiu, jog galima sprenst teisingai dvejopu budu. Klausyk! [illegible]oteriszke su jos vai[illegible]laimes, [illegible] [illegible]iszgelbejau ja ir [illegible] gyvastis.

— Tas tavo darbas nužudinimas žmogaus apginime gyvasties kito, sprendžiant pagal tavo sanžines vertas pagiros, o ne bausmes. Tai vienas budas teisingo nusprendimo.

— O antras?

— Antras? — Pasižiurek pats in savo kuniszka sudejima, apsvarstyk savo spekas, atmink apie sena vienranki žmogu, kurio spekos negalejo buti dideles.... Ar neprasižengiai žudydamas jin, vieton, parsimest, suriszt ir atiduot in rankas valdžios? Sprendžiant isz kitos puses, augszcziau minetu budu, ar neužsipelnei ant bausmes? Kaip-gi dabar pats manai, ar toki pasielgima tavo instatymai gali pagyrti? Prasižengiai tuomi, kad pats savvaliai baudiai prasikalteli, kas priklauso vien tik valdžiai. Todel prasikaltai valdžiai, už ka valdžia pagal instatymu baudžia sunkiai. Dabar supranti, kaip galima tave paga[illegible] instatymu apsudyti? [illegible]

— Suprantu! V[illegible]ju buti sudytu tiesda[illegible]gu užsipelniau pa[illegible]ystes nusprendimo [illegible] nubaustas, ar dabar [illegible]anti ponas assesoriau? [illegible]nosiu nieko, visai nieko, nes noriu teisingystes, o ne szalbierystes.

— Gerai — tare supykes assesoris — sakau tau, kad pirma, negu tavo prova daeis in tiesdarystes rankas, supusi kalejime.

— Neganzdink manes, ponas assesoriau savo grumojimu, kadangi visai asz to nesibaidau! —atsakiau teip-gi szarpiai jam.

Tada liepe mane velei adgal in kalejima nuvesti, o ponas assesorius džiaugesi isz to, jog gales man kerszint ir iszteset [illegible] žodi, bet apsiriko vargszas, nes buvo galingesni nuo jio gelbetojai, kurie iszgelbejo mane netrukus. Atejo tokis rasztas, kad assesori suvare in ožio raga. Antra karta liepe mane atvesti in rednami. Siunte perkunus ant mano galvos dukdamas isz apmaudos, bet viskas buvo veltui, kadangi da ta paczia diena likausi paliuosuotas, visai be jokio tiesdarystes nusprendimo. Iki sziai dienai negaliu, kas tiesa, sumanyt kokiu budu virszininkai kalejimo priversti paleist mane.

— Kas tapo su Iwanu Saharowu? — užklausiau.

— Beto! jeigu nori tamista, tai apsakysiu ir apie ta dalyka, kiek pats žinau. Szitai, kaip jau tamistai žinoma buvo jio su seniu vienrankiu sutartis apipleszt ir nužudint ta moteri. Senis užbeges už akiu sulaikes mus, o Saharowas pagal sutarti pasiliko užpakalije ir sergejo, jeigu asz bucziau nepaklanses vienrankio ir bu[illegible]au parsinetes, idant suriszt [illegible] jin, Saharowui buvo [illegible] pali[illegible] skubint in pagelba seniui ir nuszaut mane. Bet tuotarpu iszvydes ka kito, kas atsitiko su jio nedoru bendru, leidosi link manes su mieriu užmuszt mane bet kad iszvydo mane drasiai, su kirviu rankoj beganti prie jio persigando nei szeszkas ir pabego in girria, atbodamas pražudyt gyvasti. Veliaus dažinojau, jog da ta—pat diena, sugryžes namon iszkase užkastus žemei piningus ne ir pasakes niekam nieko prasiszalino nežinia in kur. Ant rytojaus po jio pabegimui namai jio arba tas lizdas piktadariu sudege sulig pamatu. Kas padege triobas, ar pats Saharowas, ar paikszas Kuzma — to nieks nežino. Moteris paliktos Saharowo be globos ir pastoges iszejo taip-gi in svieta, turbut ubagaut. Saharowas vienog su laiku likos palicijos surastas ir patalpintas kalejime, kur turejo metavot už savo nedorus darbus ,nes neturejes už ka iszsipirkti...

— Ale jau ir acziu Dievui atvežiau [illegible]mista laimingai in vieta.

Pabegeliai Siberijoj.

Praejo beveik menesis laiko nuo tos dienos, kada susipažinau su Silinu, arka kaip jin vadindavo žmones ''Žmogžudžiu,'' koki tai varda dave sau visupirmu jis pats. Atlikes miestelij savo reikalus, skubinau tuojaus adgal in gimtinia szali, arba tecziaus pasakius namon. Gryžtant man atvažiavau ant stacijos Z. I.... gubernijoj. Mano senas prietelis tarpe duriu paczto rukindamas cigara, kada vežimas mano susilaike ties juom.

— Reikalausi tamista turbut arkliu? — atsiliepe in mane pirm, negu suspejau prisisveikint jin.

— Žinomas daigtas? — atsakiau mano susilaike ties juom.

— Reikalausi tamista turbut arkliu? — atsiliepe in mane pirm, negu suspejau prisisveikint jin.

— Žinomas daigtas? — atsakiau.

— Nera, nera, brangus prieteliau! — atsake perdetinis žigunes, pliaukszteleges liežuviu.

— Beje, Wasiliji Iwanowicz? Jug pats matau, kad ark liniczioj stovi arkliai.

— Tas tiesa! — atsake juok damasis virszininkas. — Stovi ju ten net visas trejatas. — Bet tamistai arkliu sziandien neturiu, sakau teisybe, kaip tamista myliu ir guodoju. O tai del to, kad nematau jokio reikalo, kuris tamistai lieptu skubintis. Ar negaletumiai užtrukt ir pasivieszint biskeli pas savo sena pažinstama? Apart to, arkliai tikrai užimti, nes važiuos jeis uredninkas, kuri priverczia sk[illegible]is svarbus reika[illegible] [illegible] lima atsaky[illegible]

— Kas atsitiko nepaprastino, jeigu sakai Wasilijau, kad uredninka gena svarbus reikalas?

— Nesirustink, prieteliau, lukterk valandele kantriai o pa pasakosiu viska. Bet visu pirmu praszau inžengti in mano buta, ten truputi busia smagiau pasakot.

Inejau paskui jin in jio buta, kur visu pirmu iszvydau gražia moteriszke, kuri tuolaik sedejo prie stalo užimta gerimu arbatos.

Wasilijus Iwanoviczius perstate mane savo moteriai, o po tam tare:

— Klausiai manes tamista kas do per priežastis yra skubinimosi uredninko per ka arkliu negalima kitam pakeliavingam žmogui samdyt, tai dabar atsakysiu, bet vieton atsakymo visu pirmu užduosiu tamistai klausyma: Ar pažinsti, tamista, Praskurowa?

— Isz kur-gi tasai žmogus gali pažinot tokias ypatas, kai pantai Proskurowas? — atsiliepe moteris Wasilijo pirm negu asz suspejau atsiliept.

— Ne, Marija — pertrauke skubiai — skriaudi garbe uredninko teip kalbama. Proskurowas, mano brangi augsztai stovi, o priegtam ir mano draugas. Privalai net Dievui dekavot kad tavo vyras turi ta garbe vadint toki žmogu sau draugu ir prietelium. Kaip manai, ar valdžia rinkdama jin ant tiesdariso — tyrinetojaus nežinojo kokiu jis esa žmogum? Keszelninko — plesziko, isztikro, niekad neiszrinktu.

— Apie ka tamista kalbi? Isz tu pasakytu atmistos žodžiu nieko sumastyt negaliu. Man rodos asz visai nesiklausiau apie sudžias tyrinetojus, o tik apie tikra priežasti, del kurios negaliu gaut arkliu?

— Asz tamistai paaiszkinsiu — atsiliepe velei moteriszke. Mano vyras megsta daryt visad juokus, ko ir jis, neužgin czis man. Neesmiu teip neiszmani ,kad nesuprast kokiais esti guodojami jio augsztai stovinti žmones.

— Galesi tamista paklausyt pasakos mano mylimos motereles, kuria savo klausymu isznekantrynai. Gal but kad tu resi kuomi pasilinksmint. Pagal mano nuomones ,valdžia žino kam pavest koki dinsta.....

— Pamesk tamista ta kalba apie uredninkus, asz apie juosius gangerai žinau, o tarp ju randasi visokiu žmoniu, o ir geru ir blogu! — pertraukiau Wasiliui isznekantrintas.

— Labai nekantrus esi tamista! Kas-gi do per strokas. Lukterk, o patyrsi. Sztai priesz keliolika jau metu susitvere czionais bendrija, kurios mieriu buvo gaudyt visus pabegelius pleszikus ir valkatas kuriu prisiveise daug ir buve bledingais ramiems gyventojams. Isz pradžiu tos bendrijos darbai buvo naudingi visuomeniai, bet ilgainiu mieris jos paeme kita pakraipa. Žinomas tas priežodis visiems: ''Ranka, ranka prausia, kad abi baltos butu, koja, koja remia, kad abiem lengviau butu.'' Teip pradejo sandarbuotis ir sanariai tos bendrijos del naudos savo, o ne visuomenes ir valdžios, kad ant galo ne plesziku — valkatu reikejo baimintis ,o tik tos bendrijos, arba geriau pasakius szaikos plesziku. Kada pamate valdžia jos bledinguma, nusprende padaryt gala jos sau valiszkam veikimui; tapo tas darbas pavestas ant atlikimo guodotinam ponui Proskurowui.

— Nematau tame nieko ypatingo.

— Teisybe, bet vis žingeidu, kad tokis sunkus darbas likosi pavestas Proskurowui. Jau nuo triju menesiu pildo jis ta savo mede. Su laiku apemimo per jin to uredo ,ant visu staciju užstojo didis judejimas užvaikyta visiszkai jau deszimts geru arkliu.

— Veltui nevaikintu, tai žinomas daigtas, Wasiliau — atsakiau. — Kiekvienas isz tu ''ponu'' jei tik gali, tai kiszeniaus nelaiko užgniaužes, o tik stengiasi prikimszt jin.

— Teip, bet Proskurowas daro viska legaliszkai. Užtat tas nepatinka gaujai žandaru, nes vaikosi paskui jin, jeigu nesuspeja pirma jio pribut in vieta kokio nebuk atsitikimo. Nevisad vienog sekasi palicijai ta padaryt, kadangi da tik viena karta pavyko jai paslept nuo jio labai didele žuvyte. Proskurowas teip buvo tuom sujudintas ir inpykintas, kad raszydamas raporta in augsztesne valdžia, paraszes: ''Dekavojant palicijai panaudoti buvo vaistai galimi ir negalimi, idant užtrint pedsaki tikro žudintojaus.''

(Toliaus bus.)

TARADAIKA.

Ne gali pasikelti Lietuvei,
Norint czion apsigyvenia senei,
Geriausia padarys, kaip malszei sedes,
Ant amerikonu prisižiures.
Veluk tegul nekelia lietuvyste,
O nustoja girtuoklyste ir kvailyste,
Pameskite bjaurus papratimus
Ir visus tuosius kudykinius užmanymus;
Ba tai ne verti žiupsnio tabako,
Nes jau visiems tas dakako.

* * *

Dažinojau, jog vienoje apigardoje, likosi apgirdyta kokeis niekais viena motere, kuria turejo namon parvežt, nuoteka teip apsirgo ,jog net daktaras negalejo pažinti priežasties ligos. Toki latra už toki darbeli reiketu gerai pamokyti mat tai lietuviszkas szposas.

Vyruczei, net smegenis vartosi, kaip apmislinu apie nekuriuos jusu pasielgimus. Pažinau pasielgimus žmoniu visose tautosia, pažinau buda Filipinu, bet ir tiejei puslaukinei gražiau vedasi negu ne kurie lietuviszki pasturlakei.

Yra ir terp Lietuviu,
[illegible]
Geru tevu vaikai,
Nes ant nelaimes mažai.
Be laikraszczio ne gali buti,
Ne vienos dienos rimti,
Visokes knigas skaito,
Apie vejus nesivaiko.
Tieje in bile pakuliu ne žiuri,
Piningu invales turi,
Nesibijo jie bedarbes,
Už tat verti dideles garbes.
Sveiki, skaistus, kaip putinai,
Gražei iszrodo, pilni veidai,
Vedasi gražei kaip priguli,
Už tat ir pajiegas in darba turi
O kokia nauda isz tu,
Isz girtuokliu kazirninku,
Sudžiuvia ir susisukia,
Iszrodo kaip kates muka.
Smegenis iszdžiuvia, proto neturi,
Aptemusias spanges turi.
Tai tokios tokeles ant to balto svieto, gero negirdeti nieko, payria barszczei visur, ant lietuviszkos dirvos baisei usnis ir varputis žele net dangu reme.
Nenusiminkime bus gerai,
Ba jau pareina in prota vyrai,
Ne tokios orgijos kaip buvo,
Gala gavo — pražuvo.
Žinome, kas mus gaiszino,
Kas piningus rinko ir nudangino,
Nepasiseks ta daugiau daryti,
Isz biednu žmoneliu bizni varyti.
Da noriu jums primyti vyruczei idant laike szitu baisu laiku kokius dabar turime ant svieto o ir pacziam Amerike, kur bile diena kare gali iszkilti su kryžiokais, idant malszei užsilaikytumet, priesz randa nepriesztarautumet ir nuo cicilizmo szalintumetes, nes isz to gali buti kaka ir ne vienas in beda gales papulti arba nuo geru amerikoniszku patrijotu gali aplaikyti kulka in sedynia.

Bus gana ba jau žlybes aptemo, o czia turiu po baileriu bulves iszsikept ir gulti lapset.

NORI PERLEKTI ATLANTIKO MARES SU SAVO VYRU.

Poni Antanina Sundstedt, pati kapitono Hugo Sundstedt isz Szvediszkos kariumenes, pribuvo ana diena isz Europos melsdama savo vyro idant jiai pavelintu perlekti per Atlantiko mares su didelia lekiamaja maszina del kurios dirbasi Curtiso fabrike Buffalo. Kapitonas Sundstedt perleke isz Stockholmo in Paryžiu, tukstanti myliu tolumo. Paveikslas perstato jin su savo draugu pulkauninku Kjele Nyegaard isz Norvegijos.

ANGLISZKAS BALONAS PATALPINTAS APSAUGOJE.

Sztai vienas isz daugelio angliszku baloniu, su kuriuom aficieriai dasižino apie prieszu pozicijes. Po dienos darbui pridrutina jin su diržais prigląndoje idant vejas jojo nenunesztu.

Puiki istorije apie "Jonasza Korczaka"
262 puslapiu- Preke 35c. W. D. Boczkowski-Co. Mahanoy City, Pa.

—Special Photographs N. Y. H. Service

BERNARDAS BARUCH KURIS UŽDIRBO $476,168 ISZ PRIEŽASTIES APLAIKYTU SLAPTYBIU ISZ BALTO NAMO WASHINGTONE.

DEL MUSU VAIKU.

GERA SZIRDIS.

Gyveno pasaulyje bedinas, nelaimingas žmogus, kurs ture jo vieninteli sunu. Viena kart tas žmogus tare savo sunui:

— Mano Joniukai! sededamas su manimi drauge toje apleistoje pirkeleje tik vargus matysi. Tai-gi eik, suneli in margaji pasauli, gal ten rasi sau laime.

Joniukas pasieme lazda ir nuejo, koju neszamas, akiu vedamas.

Viena kart, beeidamas tvenkinio krasztu, pamate tris didele ir gražias žuvis, kurios buvo taip inkliuvusios nendrese, kad nieku gyvu negalejo isztrukti. Joniukas inbrides tarp nendriu paleido žuvis. Žuvys linksmai suteszkejo, ir galvas isz vandens iszkiszusios, suszuko:

— Nuoszirdžiai sakome tau acziu, Jonuk, kad iszgelbejai mus isz mirties žabangu; pasistengsime kuo nors atsilyginti.

Joniukas nuejo toliau. Valandelei praslinkus, jam pasigirdo smelyje, po kojomis, lyg silpnas balselis. Sustojo ir klausosi, — o czia pats skruzdeliu karaliu žmones bara plusta.

— Dievuli mano! Koki tie žmones beszirdžiai: visuomet savo sunkiomis kojomis man skruzdeles mindo.

Kaip tik Joniukas tuos žodžius iszgirdo tuojau iszsirinko sau kita kelia, ir skruzdeliu karalius tare:

— Tavo geros szirdies asz niekuomet neužmi[illegible] kuo nors tau atsily[illegible]

Joniukas inejo in [illegible]deli misz ka. Augsztame medyje, gužteleje, jis pamate du paukszziuku, kuriuodu taip aimanavo:

— Medžiotojas mums teva ir motina nuszove. Ka mes, apleisti naszlaicziai, bedarysim? Skraidžioti dar nemokam, nebegalesim iszsimaitinti — reikes, turbut, badu stipti.

Pasigailejo gerasai berniukas paukszty czi u ir inbere jiems gužtelen žirniu, kiek turedamas. Apsidžiauge paukszteliai, ir iszkisze galvytes isz gužtos ,taip sucziulbejo:

Acziu labai, gailestingasai žmogau! Gal ir mes savo silpnu viekeliu padeti tau kada nors galesim.

Ilgai keliaves Joniukas inejo in dideli miesta, kur vieszpatavo labai piktas ir smarkus karalius. Joniukas, vos miesto vartus peržengusi, tuoj nutvere miesto sargyba ir nuvede prie paties karaliaus. Baisiai supyko karalius, kad svetimas žmogus iszdryso in jo miesta in eiti. Tuojau paliepe savo tarnams nuvesti drasuoli ant juros kranto; mete visu brangiau siaji žieda vandenin ir liepe surasti ta žieda juros dugne ir jam atiduoti.

— Jei tu neatrasi žiedo ir rytoj ausztant man neatiduosi, tad liepsiu tave, kaip szuni, paskandyti juros gilumoje — tare karalius.

Karaliui ir jo tarnams namo sugryžus, berniukas nuliudes pasiliko vienas ant juros kranto ir galvoja, kas jam daryti?

Tuo tarpu vandeni pasirode tris auksines žuvytes, kurias Jonukas buvo isz mirties iszgelbeje. Dantyse jos turejo karaliaus žieda, ir priplaukusios prie kranto, iszmete Joniukui. Neapsakomai nudžinges, Joniukas, tuojau nunesze žieda vadovui.

Susirauke karalius ir tare:

— Žieda radai, bet toli dar gražu.... Turi dar iszpildyti antra mano paliepima.

Ir iszsiunte valdovas sodan deszimti savo tarnu, ir tarnai iszbarste deszimti maiszu rugiu ir taip pasake:

— Priesz saulei tekant rugiai reikia surinkti ir in maiszus supilti; žiurek, kad nepasiliktu žoleje nevienas grudelis. Jei to neiszpildysi — pražusi.

Susirupino Joniukas, atsis[illegible] do ant žemes, ir galvoja, kai[illegible] jis grudelius surankios. Pra[illegible] slinko jau puse nakties, ir j[illegible] vis nieko iszgalvoti negalejo. Galva nusviro berniukui, baisiai suspaude jam szirdi, nes saulei tekant lauke jo mirtis. Bet vos saulutei sodan inspindus, Jonuko nuliudimas netike tai pavirto karszcziausiu džiaugsmu: rugiai buvo surinkti ,maiszai pripildyti, ne vienas grudelis žoleje nepasiliko. - Dekingosios skruzdeles ta darba atliko.... Skruzdeliu karalius atvyko su tukstancziais skruzdeliu, ir jos kantriai grudelius surankiojo ir pripilde maiszus.

Valdovas atsikeles tuojau iszejo sodan ir net sudrebejo isz piktumo, pamates Joniuka ir ta paliepima iszpildžius.

— Na, na, — suriko baisiai, — matau, kad tu burtininkas. Bet ne daug tuo tepeszi: jei man neatneszi auksinio obuolio nuo gyvybes medžio nuskinto, — pražusi! atmink mano žodžius!

Nežinojo Joniukas, kur auga gyvybes medis. Sunkiai dusaudamas ,nuejo tiesiai ku[illegible] akis žiuri... [illegible] kais, tamsiomis giriomis, per dideles upes ir angsztus kalnus Pagaliau privarges sustojo po senu ažuoliu ir taises miego. Tuo tarpu subruzgo karžin kas medžio szakose, ir puikus auksinis obuolys nukrito ant žemes. Tuo pacziu metu dvi paukszti nuskrido nuo medžio, atsitupe jam ant peczin ir taip pasake:

— Mes tos paczios paukszty tes esame, katroms tu pasigailejes nedavei badu stipti. Užaugome dabar. Iszgirdome, kad tau paliepta auksinio obuolio jieszkoti; per begalines jures nuskridome pasaulio galan kur gyvybes medis auga, ir atneszem tau aukso obuoliuka.

Nudžiugo Joniukas ir, sugryžes miestan, padave karaliui obuoli.

Susirustino valdovas: kakta jam susirauke, isz akiu baisus pyktis žerejo. Tecziau karaliui, kasneli auksinio vaisiaus suvalgius, suminksztejo piktoji szirdis; nurijus antraji kasneli gailesio aszaros isz akiu byreti pradejo. Suvalges visa obuoli, karalius apkabino Joniuka, prispaude ji prie savo szirdies, bucziavo ir melde užmirszti visas tas kanczias, kurias nuo jo nukentejes.

Nuo to laiko visai persimaine karalius: savo valdiniams rades geriausias ir gailestingiausias; rupinosi ju gerove, del ju darbavos, ir niekas jokios nuoskaudos isz jo nebenukentejo.

Jonuka gausiai apdovanojo. Joniukas parsikviete savo teveli ir gyveno drauge laimingai, senatveje ir meileje.

SKAITYKITE "SAULE"
SKAITYKITE "SAULE"
SKAITYKITE "SAULE"

PELENU DIENA.

Eidamas pro szali kapeliu,
Regiu galvas numireliu,
Duszioje nuliudimas daros,
Isztekejo man aszaros.
Dusauju, ak duszios musu,
Ar-gi bus teip ir isz musu,
Kolei gyvenome szviete,
Visko užsimanem tureti.
Dar neturim alaus ne vyno,
Nieks in bankietus ne vadina,
Visi vienoj ejlioj gulim,
Ne jokiu barniu neturim.
Nesiveržem del gronycziu,
Dirvu, pievu ir vynycziu,
[illegible]epe trumpa galva,
[illegible]dama man teip kalba:
"[illegible] Dieve teisingas,
[illegible]s žmogus nelaimingas,
[illegible] gyvenom ant svieto,
[illegible]rupinom ant nieko.
Pakutavoti nenorejom,
Cnatosia neužsiturejom,
Kas mums isz to pasiliko,
Tiktai kaulai mus iszbliszko.
Pilvas likos del kirmeliu,
Ir del draskancziu ereliu,
Kunas supuvo, sutirpo,
Ir in pelenus pavirto,
Daug metu žemeje gulejau,
Ne paduszkos neturejau,
Paduszka tiktai skiedreles,
Apsiraitusios kirmeleles .
Ant grabo buvo vainikas,
Dabar barszka kuosas plikas,
Linksmybes visas mylejau,
Už vius geriaus szokinejau.
Kada užmerksi ir tu akis,
Ir užkas tave in žemes,
Visi kojom mindžios,
Kur pirma visi dabojos.
Gerai turim apie tai pagalvot,
Ir ant smerties padumot,
O kaip czionais pasiklosim,
Teip ant amžiu iszmiegosim.

— Vincas Kiburis.

KUR BU[illegible]

Praeita subatos ryta[illegible] Ivanauskas nuskriaude savo draugus ant keleta szimtu doleriu ir iszbego isz Shenandorio in nežinomas vietas. Jisai yra apie 35 m. senumo, raupleto veido su usais, apie 5 pedu 8 coliu augszczio. Turejo ant saves du siutus ir trumpa melyna languota overkoti. Yra mena ma kad gal iszdume kur apie Chicaga. Duokite žinia o gausite $5 nagrados. Adresavokite. (to 16.)

Juozas Balczius.
409 E. Lloyd St.
Shenandoah, Pa.

Mano sesers sunus Jonas Klimas, apie metas adgalios gyveno New Britain, Conn. dar nežinau kur buna. Tegul atsiszaukia ant adreso. (to 16.)

Tamas Leskewicz.
Box 28. Seltzer City.
Pottsville, Pa.

Mano brolis Bladislovas Stul gin[illegible] pirmiau gyveno Chicago, [illegible]r nežinau kur; paeina [illegible]denio para., Jeigu [illegible]pie ji, malonekit pran[illegible]dreso.

[illegible]ginskas,
Box 66. Export, Pa.

Mano draugas Juozas Kibarta, paeina isz Kauno gub., Szauliu pav., Pasviteno Wolos., praszau atsiszaukt ant adreso.

P. Jensauckas,
127 Siegel St.
Philadelphia, Pa.

— Tu Srulau labai sziandien linksmas!

— Nu asz sziandien apvaiksz czioju jubileju 25 to sykio, ba mane sziandien paleido isz kalejimo.

Jau iszejo isz spaudos
Milžiniszka Knyga:

TUKSTANTIS NAKTU IR VIENA
—ARABISZKOS ISTORIJOS—

Tiktai $2.00

(Mes užmokame nusiuntimo kasztus)

In trumpa laika; vienos sanvaites, iszsiuntem daugybe szitu knygu in visas szalis Amerikos ir visi kurie aplaike szita puiki knyga prisiunte mumis padekavones.

Mes tikrai gvarantinam kad ir jumis patiks.

Puikei apdaryta audeklineis iszmargyntais vyrszais.

Dydumas Knygos, 6¾ x 9¼ coliu, Apie 150 Paveikslu - 704 Puslapiu.

Juos greit parsiduoda todel nelaukite ilgai bet tuojaus iszpildykite žemiaus padeta blanka, iszkirpkite ir prisiuskite mums drauge su $2 o knyga bus jumis tuojaus iszsiusta.

W. D. Boczkowski-Co.,
Mahanoy City, Pa

Gerbemei :—

Czionais prisiunczu jumis $2 už ka praszome man tuojaus prisiusti milžiniszka knyga po vardu "Tukstantis Naktu ir Viena" ant žemiaus padeto adreso.

Su guodone,

Vardas.....

Ulyczia.....

Miestas.....

W. D. BOCZKOWSKI-CO., Mahanoy and A Str. Mahanoy City, Pa

ISTORINES KNYGOS

No.1 — Parižiaus Nuskurelis; Ingrabanas 324 pus. 6x9 col. dyd. Preke 50c
No.2 — Kunigo Paslaptis; In Merika; Pakaruoklis. 220 puslapiu Preke 35c
No 3 — Auksiniai Peiliai; Dvynos Karalaites. 214 pus. 6x9 col.d. Preke 25c
No.4 — Apie Kupcziaus Sunu Jurgi; Kapitona Tumka. 108 pus. Preke 25c

Prisuskite $1.00 o gausite visas Knygutes per paczta.

W. D. BOCZKOWSKI-CO., Mah. and A St., Mahanoy City, Pa.

...Apie... menesiu ženklus, tankiai randamus kalendoriuose

Kam neteko matyti kalendoriaus su paduotais ant kiekvieno menesio tam tikrais ženklais, tankiausia dar nuopieszta is (maliavotais)? Trupnti seniaus szitu ženklu neapleisdavo beveik ne vienas kalendorius, nors tie, del kuriu tuos kalendorius iszleisdavo, tik ke lintas tesuprasdavo, ka tie visi ženklai reiszkia. Bel nereikia tuomi stebetis, nes ir patys iszleistojai kalendoriu tankiai apie juos nieko neiszmanydavo: užtike tuos menesiu ženklus kokiam senesniam kalendo riuje, jie bruko juos ir in savaji.

Talpinamiejie kalendoriuose ženklai del visu 12 menesiu, pradedant nuo sausio, paeilium yra szie: vanduo, žuvys, avinas, tekys (jautis), dvynucziai, vežys: liutas (levas), merga, svertuvai (vogos), kurklys (turklys), szaulys ir kalnu ožys. Ka-gi isztikro jie visi reiszkia? Taipi tiktai klausykite.

Truputi akyliaus pažiurejus in žibanczias naktyj ant dangaus žvaigždes, lengva užtemyti daigtas jeib kokias figuras (pavidalus), daigtais kruveles, susidedanczias isz keliu tukstancziu aiszkiausiai žibancziu žvaigžducziu. Tokias kruveles mes czionai vadysime žvagždynais, žvaigzdynu dabar jau yra suskaityta 100 suvirszum; kitus, kaip antai sietyna, gryžuolio ratus, szienpjuvius, mes beveik kiekvienas pažinstame. Gilioje, kur tai dar pirm Vieszpaties Kristaus pagal padejima ant dangaus žvaigždynu, nakti žmones pažinojo, kur rytai, o kur vakarai galejo dagi suskaityti valandas, kaip mes dabar ant laikrodžiu (ziegoriu). Geriausiai pažinojo žvaigždynus Egipto gyventojai.

Egipto žvaigždininkai užtemyjo, kad tarp žvaigždynu yra 12 tokiu kurie kiekvienas pasirodo ju szalyje ant dangaus tik per viena menesi in vienus metus. Kadangi tie 12 žvaigždynu kiekvienas budavo matomas vis per viena (ir ta pati) menesi, todel Egiptiecziai ir pramine juos vardais svarbesniu atsitikimu savo szalies, podraugei dar paskirdami juos už ženklus menesiams.

Tai-gi, Liepos menesyje Egipte, placziai patvinus upei Nilui, laukus apnesza dumblu, kuris yra labai geras meszlas dirvai, todel ir žvaigždynas, szviecziantis per visa szita menesi, tapo pramintas Egiptieczin, per dekinguma vandenims, vanduoniu.

Paskui jau ir pats Liepos men. nuo savo žvaigždyno apturejo už ženkla vanduoni.

RUGPJUTYJE, nusekus vandeniui upese, del Egiptieczin buvo geriausias laikas žvejoti, todel ir tas žvaigždynas, kuris buvo matomas jiems per visa szita menesi, tapo ju pavadintas žuvimis. Sztai nuo to ir paliko ju ženklas del Rupjuczio menesio.

RUGSEJYJE, Egipte, pradžiuvus po tvanui žemei, pasirodo jau ant lauko žole, ant kurios galima iszginti avis, todel ir žibantis per szita menesi žvaigždynas gavo varda avino. Tokiu budu avinas stojosi ženklu Rugsejo.

Spaliu menesyje Egipte jau buvo puiki geneva, jau turejo kur paesti iszginti galvijai, per tai ir pasirodantis tenai sziame menesyj žvaiždynas tapo pramintas tekiu, kuri szis menesis gavo per savo ženkla.

Serbu karalius Petras kuris apleido savo tevynia nusiduodamas in Skutara.

Lapkrityje Egipto szalyj bursz kesi oszkos su ožiais, nuo ko ir kilo vardas atsakanczio žvaigždyno ir ženklas szio menesio— ožiukai.

Pradedant nuo gruodžio men. saule Egipte vis labiaus leidžiasi in pietus, lyg eidama atgal, kaip vežys, delto tai ir žvaigždynas, szviecziantis ant dangaus per szita menesi, tapo pramintas vežiu, kuris vienkart stojosi ženklu gruodžio menesio.

Sausyje Egipte esti didžiausi karszcziai, todel ir liuto vardu gyvenanczio karsztose szalyse žveries, buvo pramintas to menesio žvaigždynas; tas pats liutas tapo priimtas Egipte už ženkla szito menesio.

Vasaryje pas Egiptieczius prasideda rugpjutis, kada nega lima apsieiti darbe be mergu, pertai ir žvaigždynas, matomas pas juos per szita menesi, gavo varda, o pats menesis ženkla — **mergos.**

Kovo menesyje Egipte naktis susilygina su diena, taigi lyg ji atsveria diena; nuo to ir kilo vardas žvaigždyno ir ženklas szio menesio — **svertuvai.**

Balandžio men. tarp Egiptieczin platinasi baisios ligos, delto ir szis menuo apturejo ženkla žvaigždyno, vardu — **kurklys** (nes kurklys (skorpionas) skaudžiai kandas).

Gegužyje Egipte esti labai dideli vejai, pucziantiejie beveik greitumu lekianczios vilyczios, todel ir szviecziantis per szita menesi žvaigždynas tapo pramintas **szaulin**; o pats menuo kaipo ženkla apturejo szaudytoja, kuris leidžia isz kilpinio (lanko) vilyczia (striela).

Ant galo, sejos menesyje del Egipto saule stovi ant dangaus augszcziausia, delto tai ir szio menesio žvaigždynas tapo pramintas kalnu oziu, t. y. vardu žveries, gyvenanczio ant augszczausiu Egipto kalnu. Tokiu budu ir ženklu sejos menesio pas Egiptieczius tapo kalnu ožys.

Tai taip kilo menesiu ženklai pas Egiptieczius. Kitos tautos tiesiog paeme nuo Egiptieczin vartojamus pas juos menesiu ženklus, perkeldamos tiktai juos ant kitu menesiu.— Musu kraszte kiekvienas isz 12 žvaigždynu pasirodo ant dangaus 6 menesiais veliau, nei Egipte, todel ir visi angszcziau s pamineti ženklai pas mus tapo perstumti ant 6 menesiu toliau

Tokiu tai budu pas mus menesiai gavo sziuos ženklus: sausis — vanduoni, ženkla sep- tinto men (liepos) pas Egipti- czius; vasaris — žuvis; ko- — avina; balandis — teki- gužis — dvynuczius ožiuku nes pas mus szi- pasirodantis žvaigždy- pramintas dvynuczi- men — veži; liepos liuta (nes per szi me didžiausi karszcziai) — merga; rugsejis vus (pas mus szi puola rudeninis die- czia susilyginimas); kurkli; lapkritys — s- ja; gruodis — kalnu o-

Geras biznis.

Sekantis apgarsinimas vienam lietuviszkam laikrasztije:

Ant pardavimo — Geras biznis graboriaus. Miestas yra labai nesveikam padejime, kuriame daug žmoniu mirszta tankia. Mieste randasi tik vienas gydyntojas. Smertis nog vienos karsztliges apmoka visus kasztus graboriaus, o resztas tai tikras pelnas. Kito graboriaus nesiranda visam mieste.

Žinoma jog ant tokios vietos daug atsirado kandidatu.— F.B.

Teip yra.

— Nu-gi tu Jonai ne nemis lini užmoketi: ka inemei už grosere.

— Ar žinai ka mister sztornike: ateisi tu po nedelei, tai asz tau pasakysiu, kadai tau skole atiduosiu.

KRYŽIOKAI

ISTORISZKAS APRASZIMAS
PER B. SINKEVICZIU

PENKI TOMAI, 2 KNYGOSE

Tomas I ir II. Yra tai puikus apraszymas isz laiku kariones lietuviu su kryžiokai laikuose D. L. K. Vytauto ir karaliaus Jagailo. 495 Puslapiu.

Tomas III. IV. ir V. Yra tai tolesnis trukis pirmo tro kryžokiu tomu kur dailiai apraszyta kare su kryžiokais po valdu) kur as su lenku sumusze aikino ju r tos kovos Puslapiu

$2.50
(APRASZIMO)

Tik ant trumpo laiko!

Nusiuntimo kasztus mes apmokame.

W. D. BOCZKOWSKI-CO.
MAHANOY CITY, PA.

Dovana nuo
SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE
KALENDORIUS
1916 metams.

Tokio **KALENDORIAUS** lietuviai dar neturėjo, nesa nebuvo kas gali tokį išleisti. Greta įdomiai parinktų reikalingų kalendoriui žinių, jame yra keletas skyrių, kuriuose telpa įvairus labai naudingi pasiskaitymai: **apysakos, eilės, straipsniai iš historijos, hygienos, draugijinio gyvenimo ir tt.** S.L.A. Kalendoriuje rasite straipsnius geriausių rašytojų amerikiečių.

"S.L.A. KALENDORIUS", gražiais spalvuotais viršiaiais, 240 puslapių, didelio formato ir gražios popieros, gaunamas visur, pas visus agentus, S.L.A. kuopose, visuose lietuviškuose kningynuose. Todel reikalaukite jo. Jei negautumet pas savo kningų agentus, tai reikalaukit tiesiog pas mus. KAINA TIKTAI 25 centai. Agentams rabatas. Kreipkitės:

A. B. Strimaitis
307 W. 30-th St. - - New York, N. Y.

ALL NATIONS DEPOSIT BANK
...SU LAIVAKORCZIU SKYRIUM...
P. V. OBIECUNAS ir KOMPANIJA
12th. and Carson St., - S.S. Pittsburgh, Pa.

Tai yra vienatine Banka kuri senei žinoma Lietuviams. Banka talpinasi savam budinke kurio verte isznesa apie $150,000 ir vartoja szeme laike apie milijona dolieriu ir randasi po kontrole Valstijos Pennsylvanios. Už sutaupintus Pinigus moka 4 procenta. Siunczia Pinigus in visas dalis svieto. Parduoda Laivakortes. Užlaiko Notarijialna kancelaaija del padirbimo doviernasczin ir kitokiu dokumentu reikalinga Lietuvoje. Užrubežinis skyrius randasi po vadoviste geral žinomo Karoliaus Varaszlaus valdiszko Notarijuszo.

Puiki istorije apie...

Jonasza Korczaka

262 puslapiu. 6x9 coliu dydumo. Preke 35c.

Gaunamos pas

W. D. Boczkowski Co. Mahanoy City, Pa.

UNION NATIONAL BANK
MAHANOY CITY

Capitol Stock $125,000 — Surplus ir Profits $290,000

Suv. Val. Randas turi musu banke sudetu pinigu.

—$—

MOKAME Antra Procenta ant sudetu Pinigu. Procenta pridedam prie jusu pinigu 1 diena Sausio ir Liepos menesuose, nepaisant ar atneszat parodyt Knygute ar ne. Mes norim kad ir jus turetumet reikala su Musu Banka, nepaisant ar mažas ar didelis.

—$—

H. BALL, Prezidentas - F. NOONAN, Vice-Prezid.
W. KOHLER, Kasierius
Atydaryta 9 ryte lig 3 popiet, Subatomis 9 lig 12ad.

Lietuvi busiantis pilieti perskaityk.

Seniai isz visur girdžiasi prikalbinejimai in musu brolius, kad rupintusi pasilikti Amerikos pilieciais teip veikiai kaip tik in szita kraszta atkeliauna. Pilietis turi didesnes tiesas, turi amerikonu akyse geresni varda ir balsavimais prisideda prie budavojimo szios szalies žmoniu geroves.

Bet musu žmones iksziolei labai mažai szitomis prakilniomis tiesomis rupinosi.

Del palengvinimo musu vientaucziams pasilikti pilieciais Brooklyne jau kiek metu atgal susitvere Lietuviu Amerikos Pilieczin Klubas, kuris jau daugybe savo sanariu padare pilieciais. Kad supažindinti musu visuomene su Amerikos konstitucija, instatymais ir pilietyste, tas patsai Klubas iszleido dailia ir storoka kningute po užraszu: "Kaip pasilikti Amerikos Pilieczin". Ta kningute yra per puse lietuviszkoje ir angliszkoje kalbose ir talpina sziuos straipsnius: 1. Sutrauka Naturalizacijos Tiesu Suvienytose Valstijose. 2. Kaip pasilikti Amerikos pilieczin — klausymai ir atsakymai. 3. Apskelbimas Neprigulmybes. 4. Konfederacijos straipsniai. 5 Suvienytu Valstiju Konstitucija. 6. Priedai prie Suv. Valst. Konstitucijos ir kiti. Vertimas knin- tes lengvas, gražiai sk- daili spauda, netoli 1- lapiu. Kiekvienam re- pilietystes rank- de- ma syki tol- kalboje tiktai po- 3 menesius iszejo ke- cziai po visas Suvienyta- tijas.

Dabar Lietuviu Amerikos Pilieczin Klubas rengiasi isz- leisti kita kokia lygiai lietuvi- apszvietimui reikalinga knin- ga, todel nori atleisti vieta ir pabaigti leisti svietan likusi nedideli skaitliu virszui apraszytos kningutes už labai numažinta preke. Tobel pranesza placziai visuomenei, kad už puse prekes kninga. "Kaip pasilikti Amerikos Pilieczin", kas ims ant sykio nemažiau kaip 25 kningas. Vadinas, vieton moketi po 25c. arba 25 kvoterius už kningas, dabar gaus už puse prekes.

Tai yra didele proga draugystems, klubams ir pavieniams žmonems, kurie nori szita kningute pigiai gauti, ja tarp žmoniu paskleisti ir patarnauti musu vientaucziams pastojime pilieczin.

Pasiskubinkite, iszraszyti, nes mažas skaitlius egzamplioriu beliko, Piningus ir orderius adresuokite: (101-04)

Lithuanian American
Citizens Club,
803 Driggs Ave. A.
Brooklyn, N. Y

KATALIKAS — ALD

AMERIKOS
LIETUVIU DIENRAŠTIS

Visuomenės, literaturos ir politikos iliustruotas laikraštis.

SKAITYKITE IR PLATINKITE

Amerikos Lietuvių Dienraštį "KATALIKĄ"

JIS paduoda vėliausias žinias apie karą ir visokius atsitikimus pasaulyje. Visuomet pilnas indomių straipsnių.

Dienraštis "KATALIKAS" eina tautiškai—krikščioniškoje dvasioje.

Dienraščiui "KATALIKUI" rupi lietuvių reikalai, darbininkų, moterių, jaunimo gyvenimas, lietuvių pramonė ir kulturinis kilimas aplamai.

Amerikos Lietuvių Dienraštį "KATALIKĄ" leidžia

TANANEVICZ PUBLISHING COMPANY

JONAS M. TANANEVIČIUS Bendrovės Prezidentas
S. P. TANANEVIČIUS, Bendrovės Vedėjas

DIENRAŠČIO KAINA:

Metams	$5.00.
Pusei metų	3.00.
Trims mėnesiams	1.75.
Dviem mėnesiam	1.25.
Europoje metams	7.00.

Praneškite savo adresą, o gausite pasižiurėjimui vieną numerį veltui.

Taippat užlaikoma Didžiausia Kningų ir Muzikos Krautuvė

REIKALAUKITE KATALOGO.

Rašydami laiškus ir siuzdami pinigus visados adresuokite šitaip:

TANANEVICZ PUBLISHING COMPANY

AMERIKOS LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

ALD — 3249 SO MORGAN ST. CHICAGO, ILL. — ALD

„VIENYBĖ LIETUVNINKŲ"

Prenumerata metams $2.00; pusei metų $1.00.
Kanadoje metams $2.50; pusei metų $1.25.
Anglijoj, Lietuvoj ir kitur metams .... $3.00.

Pamatymui siunčiame vieną numerį dovanai.
Kningų katalogą siunčiame ant pareikalavimo dovanai.

J. J. Paukszti & Co.,
120 Grand Street, Brooklyn, New York.

Jonas kasosi sau pakauszi manstydamas ka czia pirkti savo milemai ant kaledu. Mes patariam ir palengvinam Jonui iszrinkti dovana o toji yra, idant užraszytu savo milemai laikraszti "Saule" ant meto, nes tai naudingiausia ir pigiausia dovana kokia gali padaryt. Kur Jono milema?

Fernanda

Augytine kuningaikszczio

Parasze H. Schobert, Verte B.

XXII.

Ant vidurio plataus parko randasi ne per toli nuo miesto, labai graži žale pieva, kuri taukęsi iszilgai szale tykaus ežero, kurio szviesei melynam vandenije judinanczem lengvu paputimu vejo, atsimuszineje auksinei spindulei saules. Pora baltu gulbiu plaukineje iszkebningai iszriete savo ilgus [illegible] kaklus. Isz vienos sza[illegible]as apsiaubtas glnosneis [illegible]akos nusikore kone [illegible]adeni ir judindamos [illegible]nt kuriu žaliuo[illegible]elei, rodos [illegible] paveiksla[illegible]muszineje vandenije [illegible]kole. Laikas da anksz[illegible] Saule szviesdama per [illegible]kas medžiu, da neapdžiovi[illegible]no rytines rasos, kuri da blizgejo priesz saule buk brilijantai ant lapu medžiu ir žoles; linksma czionais dabar del szirdies žmogaus, ba visa grožybe gamtos czia matyt akimis ir jausti savo jautimais galejei.

Ne toli nuo ežero ant pievos stovi inkiszti in žeme du kardai. Dreba ir siubuoje nuo paputimo vejo po savo sunkenybe o ne toli jiu prie kožno stovi puikei pasiredes vyras. Sekundantai pabaige prisirengima ir dave pirmutini ženkla. Achilus susilaike ant valandeles da po tam nuleido ranka su revolveriu ir prisiartino prie vice-grafo.

— Anatoliau Leroy'au — szauke o norint kalba tykiai, balsas jio skamba skambanczei aiszkei buk varpas.

— Tiktai vienas isz musu gali apleisti ta vieta. Tegul kožnas isz musu muszasi už savo gyvas'e — be gailestes—be puikamisles. Arba tu — arba asz. . . .

Leroy'us staigai pasijudino, rodos buk norejo szauti in spakainei ir ramei stovinti Achilu, nes neiszpilde savo žudintojiszko užmanymo — ir velei stovi abudu vienas priesz kita, kaip reike.

— Viens-du - trys - abudu szuvei puole vienlaikei!

Sekundantam rodesi kad abudu prieszininkai sudrebejo, nes ant užklausymu jiu aplaike atsakyma nuo abieju prieszingus pakratimus su galvom. Kada teip stovi abudu da priesz vienas kita da karta užsidege pasiutiszka neapykanta szirdije Anatoliaus ir paniekinimas szirdije Achiliaus su visa gale.

Leroy'us suspaudžia drucziai savo dantis, Achilus pajaucze nuobrada prie visu žmoniu ir prie viso szio svieto.

Gulbes kurios iszbailintos pirmutineis szuveis, pabego su gryžta velei ant ežero ir velei plauke akyvos prie kraszto

— Viens - du - tris! - Velei kyla debeselis dumu in virszu.

Balsas szuviu vel priverceze pasikelti gulbes nuo ežero.

Achilus ir Leroy'us abudu griuvo ant žemes - kraujas jiu tersze žale veja pievos. Buk raudoni perlai teka siaurais lapeleis žoles žemin. Musztyne pabaigta. Pakelta juos ir paguldinta szale vienas kito pavesije didelio aužuolo. Anatolus vaitoje garsei kulka perejo per plauczius-ir kvepavimas tiktai priskubineje jio gala gyvenimo. Gydintojas apžiurejo jin.

— Ne yra jokios jau vilties! —tare in Nobbeju.

Ne yra jokios vilties!

Mirsztantis iszgirdo tuos žodžius ir sudrebejo—isz baimes vadžioje akimis luidnei žiuri in veidus visu czion esanczių, smertis pripildo jio szirdi pasiutiszka baime.

Nes ir gyvenimas Achilaus baigesi, jis teipo-gi turi mirti. Jaucze tai isztikro gal pats, ba nenori priiminet jokios gydin tojiszkos pagelbos —jio labas szvelnus veidas yra visiszkai ramus ir nesujudinamai malszus, kaip ir visados.

Nobbejus prisilenke prie Anatoliaus.

— Kuningaikszti Arbano vas teipo-gi mirszta—tare jam ant suraminimo.

Anatolius stojesi kas kart ne spakainesniu—visas jio szaltas kraujas apleidže jin staigai—smertis ir amžinista artinasi greitai! Sunkei stengesi atsigryszt teip idant galetu matyt Achilu—nori su juom neatbutinai padaryt sutikima, ba sau žine ne duoda jam pakajaus ir kankina jin baisei kas kart labiau, o pajegos kas kart mažinasi.

— Achilau! -- sudejavo su visom savo pajegom, kuriu jau suvis mažai turejo—smertis tai priverstinejo prie sutikimo-ejkiva sutikime in amžinysta—paduok man ranka.

Paskutinius žodžius reke kone, laike kada kraujas teka be perstojimo isz žaidulio ir veidas mirtinai bala. Sunkei pakele savo ranka.

Achilus žiuri in jin didelem placzei atidarytom akimis—po tam atsigryžta in kita szali užpakaliu in ji, nenoredamas iszklausyt propozicijos Anatoliaus!

Drebulys traukulinis perbega per visa kuna Anatoliaus, da valandele - jau ir negyvas.

Achilus akimis szauke savo jauna susijudinusi sekundandanta.

— Mirsztu noringai - taregyvastis mano ne turejo jokios vertes ne palieku nieko galas gyvenimo gali ateit kada nori. Rupinkis ponas apie tai, idant — Ferra— nedasižinotu apie mano smerti—galetu tas jai—suteikti kartybe. Del manes viskas— buvo pervelu— pavelintu!

Per lupas aužuolo spindulei saules prasimuszineje ir apszviecze numirusi ir mirsztanti.

Achilus nuolatos žiuri in szviesa saules, o juom ilgiau žiuri, tuom didesnes darosi jio akys augczcziau blakstienai kyla—veidas jio iszrodo teip, jog rodos buk prisiklausineje temingai. Augsziau jio ant medžiu cziulba visoki paukszteleis—lengvas vejalis vedina jam jio balta veida. Meilus nusiszypsojimas rodosi ant jio lupu ir praszvietineje jio veida —niekas nedrysta prakalbeti ne vieno žodžio. Paukszczei tik vieni cziulba ir pertraukineje tykuma, gulbes plauke pakele galvas ant tykaus vandenio darydamos aplink save raus vilniu, o ant žalios pievos spinduliuose saules baige savo gyvenima kuningaikszti Achilus Arbanovas—su nusiszypsojimu ant lupu ir ramumu szirdije.

Visas miestas sostapiles D. buvo didelem krutejime ir susi judinime. Norint gana stengesi idant užlaikyt slaptybeje nelaimingą galinejima, kuris užsibaige smerte dvieju žmoniu, toj vienok žine toji su žaibo smarkumu pasklydo po visa miesta.

Vienatine, kuri ne žinojo, o kuria palaikyta už pirmutine priežaste to visko, buvo Ferra. Nes Eustachijuszas ir poni [illegible] suskyre savo [illegible] te mierije užslepimo nuo josios smutnos tesybes. Dyvinosi jiji isztikro labai, jog Achilus nevat neatsisveikines su jiaja iszvažiavo namo, nes ant galo suramino save tuom, jog buvo jis visados biski navatnas apsiejime, o meile Leono ne pavevelino jai apie tai ilgai mislint.

Rodesi dabar net Leonui, jog Ferra jau tikrai priguli prie jio.—tas, kuris laikais veržesi in tarpa jiu ir kas ji ne karta invesdinejo in nusidyvinima, buvo dabar jau sunaikintas yra iszaiszkintas.

Žinojo, jog nuo szio laiko bus prilanki ir paklusna del del jio, jis pats stosis iszmanesniu del jos mažu klaidu ir silpnumo. Dabar kožnas isz ju datyre galybes meiles ir abudu daejo lig tam persitrikrinimui, jog niekas sviete jiu perskirt nebus sztant.

Eustachijuszas Deurenas prasze atvalnijimo saves nuo dinsto adjutanto ir su ramumu prieme kalejima drutvieteje kaipo bausme už tarnysta sekundanto.

Atsisveikindamas su Leonu, užtvirtino jin, jog nieko nesigaili ir nesigraudina ir jog nor ir galetu, ne permainytu nieko isz to, kas stojosi—buvo linksmas ir džiaugesi isz ingalejimo melagystes, nor už teisybe užmokejo Achilus savo gyvaste.

Poni Marije trina sau rankas ir drebedama tvirtina, jog gyvenimas pradeda buti baisum.

Palociuje kuningaikszczio Dagoberto guli pana Amanda, gavus liga isz piktumo. Ne gana jog jos mylemas brolis apsudintas ant bausmes— ba tai da galima atmainyt, nes apart to, ant aiszkaus prisakymo Jio Augsztybes, perkeltu likos in pulka peksztininku in giluma provincijos ir ne yra jokios vilties idant isz toižgujimo kada sugryžtu.

— Tai tiktai kalte Neukircho—szauke Amanda su verksmu ir meldže kuningaikszties nes apie užtaryma už biedna iszsiuntini.

Kuningaikszti klauso praszymo savo paczios be jokios rustybes ir ant galo kalba spakainei.

— Tau vale iszparandinet tavo moteriszku dvaru, Sybilije mano aficierius isztikro gal paliksi del manes. Nusiunsk pona Amanda drauge su broliu jaigu be jio gyvent ne [illegible]

— Kuningaikszti[illegible]ne užsirustino tuom labai ir atsake savo isztikemai tarnaitei nog sziol visokio užtarimo kokio tai ne buk už broli josios, kuris dabar isz tolo nuo sostapiles tures gana laiko ant pažinimo tos nemielos teisybes, jog per augsztai laike visados dinsta dinsta savo seseres.

Viskas kitas ant dvaro D., pasiliko po senovei ne permainytu.

Dalykas tarp poros kuningaikszti[illegible]szkos jau pasigerint negali But tas gali, jog kuningaikszti[illegible]ne kada nors atsimainis, kada pinkles ir pakurstinimas Nobbeju neiszverines ant jos intekmes szkadlyvos kuningaikszti[illegible]s Dagobertas gyvena su senu ekscelencije Neukirchu didesnem, negu kada nors, sutikime.

Yra tai vienatinis, kuris [illegible] visu audru, kokios pask[illegible]niuose laikuose perejo [illegible] miesta sostapiles D., iszejo [illegible] kliudintu, be vienos ra[illegible] ant veido daugiau [illegible] plauko ant ga[illegible] ri tai pi[illegible] lu ir ky[illegible]

Pran[illegible] danovo [illegible] davadu pr[illegible] dabar pih[illegible]

— Kas do mandrybe to [illegible] to?— tare Marije su iszju[illegible] mu. — Žmones reike papi[illegible] kokiu ne buk spasabu. Tik[illegible] drasos ir puikios dorybes [illegible] svieto jau nesiranda.

Prieszingai vilczei ir lauk[illegible] mams gyventoju miesto, vi[illegible] czevone Leono Rommingen[illegible] su Ferra atsibuvo tykiai. Tik[illegible] tai kelios ypatos aplaike užpra[illegible] szyma ant svodbos, tarp kuriu[illegible] radosi ir Eustachijuszas Deurenas, kuriam tai isz malones [illegible] Jio Augsztybes kuningaikszczio Dagoberto likos dovanota puse bausmes.

Priesz atsibuvima ceremonijos susiriszimo mazgu moteristes Leono su Ferra, pribuvo kuningaikszti[illegible]s Dagobertas in nama ponios Bogdanovos su puikum bukietu kvietku ir padave sužieduotinei Leono.

— Velinu jums abiem kano didžiausios laimes! — tare szirdingai ir pabucziavo ranka Ferros. — Rasite jaja, o asz ne pavydesiu jums josios, prie szingai džiaugsiesiu szczyrei isz to.

Szviesus jio ilgi usai sudrebejo pajudinti lengvu atsidusejimu.

O vienok garbinta kuningaikszti[illegible]ne Arbanova padare laimingu savo iszrinkimu paprastina tiktai, prasta valdona kaimiszka. Isztikro Ferra, dabar esmiu tiktai kaimuocziu[illegible] — kalba Leonas žiuredamas su nusiszipsojimu ant savo juodo frako.

-- Nes ne pamirszk daduot to, jog tuom kaimuocziu yra mano mylemas Leonas— atsake Ferra su savo paprastinu szposingu nusiszypsojimu.

Marije Bogdanova yra suvis spakaina ir labai injauslinta, rupinasi labai isz netekimo Ferros, vienatinybe iszverineje [illegible]sistebejima baise pir[illegible]u jos gyvenime. Kada [illegible]kina su Ferra žiba jos [illegible] akutese aszaros szirdin[illegible] norint neprisipažinstu [illegible] už nieka sviete. Nekenstapiles ir pastanavino [illegible]ot in kelione.

Važiuok su mumis Ma[illegible]—praszo Ferra josios, nes [illegible] Bogdanova prieszinasi [illegible]

[illegible]si mislis! buti trecziu [illegible] poroje! — kalba ener[illegible] ir nuduoda, jog tas jos didelis persitikrinimas. — Už metu teip. . . . . gal už metu.

* * *

Po metu, tai yra kita pavasari stovi tris ypatos ant gonku palociaus Erdenfluch. Szale grotu gonku siubuoje virszunes žaliu medžiu, stovi prie mažo stalelio užstatyto arbata ir visokiais prismokais, Leonas ir Ferra, sedi užimta valgiu Marije Bogdanova. Randasi jau jije czionais no keliu nedeliu ir kaip jai czion ant kaimo Erdenfluch patinka, jog kasdien kalba sau pamokslus, noredama pati persitikrint, jog turi isz czionais iszvažiuot. Nes Leonas ir Ferra ne nori apie tai ne klausyt. Dori žmones!

Brangiauses! — kalbejo jauna motere glausdamasi prie savo vyro — norejau tau ka nors pasakyti

Po tam apsižvelge ar Marije neprisiklausineje in jiu pasikalbjima.

Leonas nusiszypsojo. Žinojo papratimus savo mylemos paczios. Ne dare nieko be jio žinios ir rupinosi visame elgtis pagal jio norus.

Ferra jautesi labai laiminga ir užganadinta tuom, kad turi toki, kuriam gali visados savo nuomone iszreikszti ir padet[illegible]jame druta atida be jokios abejones, ba apie jiotgeruve yra pertikrinta. Buvo visados silpna neapginkluota motere, kuri noringai duodsai vesti save drutam virui; pati ne turejo niekados druto budo, ne geide niekados patvaldistos ir vieszpatavimo.

— Ka velei prasikaltai? paklause Leonas jauslei prisilenkdamas prie jos.

— Esmiu labai laiminga!— ir aszaros pražibo josios stebuklingose akyse, kurias pakele ant jio.— O tai vis turiu buti už ta viska dekinga Achilui. Kur ir kuom butau be jio! Parasziau — gi del to sziandien pas jin gromata ir paprasziau pas mus in sveczius. Gromata guli ant mano biurko nori jaje perskaityt?

Leonas nieko neatsake, žiuredamas temingai in siubuojenczius sode medžius.

Ferra padejo jam ranka ant peties ir kalbejo toliaus:

— Jaigu Achilus ne atvažiuos tai norint dasižinos, jog esmiu jam dekinga. Mislinu, kad tas jam suteiks džiaugsma. Ne teisybe Leonai?

Grafas Rommingenas pajudino prieszingai su galva ir po valandai tare:

— Ne mylema mano nesinuskitos gromatos, Achilus jos niekados ne gaus!

— Del kož Jaigu kelioneje, jai atsiims jaje veliau kožname karte perskaityt jaje turi. Privalo žinot, jog mes apie jin mislinava ir mylime jin.

— Achilus nusidave in ta sklypa isz kurio niekas ne sugriszta.

— Ne gyvena?!! O Dieve! ir asz nieko apie tai nežinau! — paszauke Ferra sudrebejus.

— Velino to-pats sau idant apie jio smerti nežinotum. Numire, tada kada buvo sostapileje D.

—O, o, o! — szauke Ferra su dideliu skausmu szirdies. — Achilus ne numire, nes likos užmusztu! Leory'us jin užmusze, ne teisybe-gi Leonai?

— Teip, puole musztineje su jom.

— Baisus, nelabas žmogus!

— Jis teipo-gi ne gyvena!

Ferra pradejo drebet ir atreme galva in peti Leono.

— Apsimalszink brangiausi! — ramino jaje prispausdamas prie savo krutines.

— Del manes —kalba Ferra apsiliedama aszarom. —Del manes abudu numire! Biednas Achilus jio užmanymas ne padare jin laimingu — jis turejo jin savo gyvaste permoket. Biednas Achilus!

— Verk! — sznabžda Leonas, glostindamas jos auksinius plaukus — verk, užsipelnijo jis ant to.

Marije Bogdanova skubei prisiartino prie jiu, vilkdama ne paisanczei savo branges ilgas szlebes. Temino jam nuo keliu minutu, jog jauna pora, kalba apie ka tokio nepaprastino.

Leonas žiuri ant jos.

— Biednas Achilus!— szauke Ferra da karta, po tam paregejus savo giminaite, daduoda su aszarom:

— Bus tai del manes amžinai didžiause kartybe ir iszmetinejimu saužines.

Poni Marije bucziuoje jaje szirdingai.

— Kvailysta! —szauke energicznai su paprastinu sau szaltumu, — Ne esame atsakanczeis už tat kas mums yra paskirtu. Vieni dingsta kiti kyla augsztin, tokis jau paskyrimas nuo Dievo. Mes neprivalome iszdildint isz savo szirdies atmintes geros del jio ba to vertas yra ir tokia bus dekingiste jam už jio dora szirdi.

— O teip! — kalba Ferra, paduodama savo vyrui ranka.

GALAS.

BULGARAI BEGA PER UPE DANUBA PRASIDEDANT KAREI SU SERBIJA.

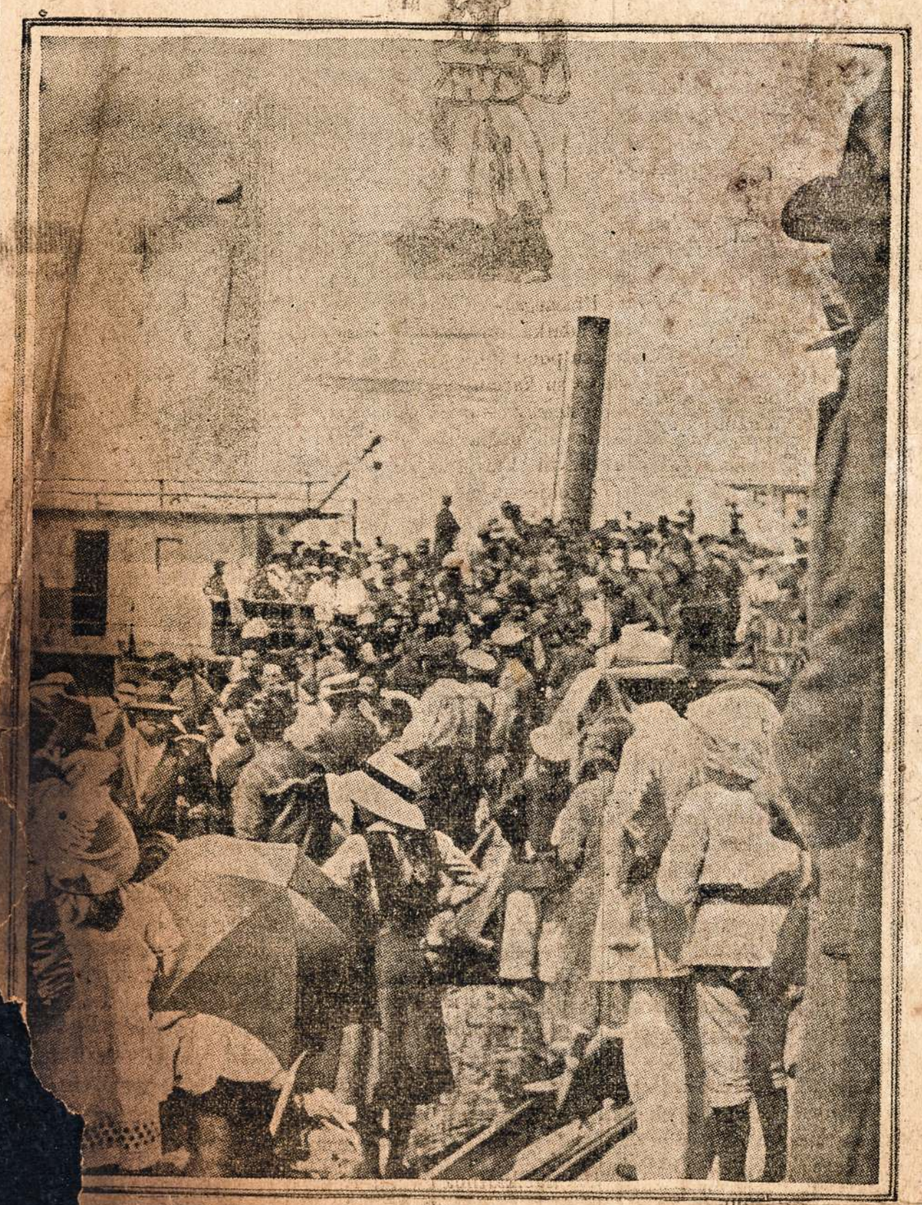

[illegible]udedant karei su Serbije, tukstanczei Bulgaru persikelinejo per upe Danuba idant [illegible]t nuo užpuolimu Serbu. Paveikslas geriau iszaiszkina susigrudima žmoniu prie per [illegible] juosius gabeno ant kitos puses.

[illegible] po [illegible]ju pasipyne, du druti baltie jie dastojo jam kelia puldami ant jo su peiliais. Smarkus indijonas atszoko atgal ir dviem ypais savo lazdos pagulde abu savo prieszininkus. Tas visai ateme drasa Delvarams ir baltiejie tik isztolo jau kesinosi.

Delavarai ir baltiejie pamate, kad jau Osagai ima virszu, bego sleptis in arcziausia giria. Osagai puole vytis ir gal butu visus iszpiove, jei Mahega nebutu ant szvilpynes suszvilpes. Ant balso vado visi Osagaj susirinko aplink ji. Ne vienas nedriso prieszintis insakymams Mahegos. Stovejo visi tyliai glitoje szale Olitipos szetros. Mahega perejo visa glita, skaitydamas kiek yra užmusztu ir sužeistu; pasirode, kad penkiolikos truko: jie buvo užmuszti. Nuostolis buvo baisus bet daug baisesnis buvo Delvarams, kuriu daugybe buvo užmuszta ir net dvideszimts suimtu gyvais, kuriems rankas ir kojas suraisziota karklais.

Mahega dabar inkiszes galva in Olitipos szetra misijonieriui prisake iszeiti. Jis prisižadejo nedaryti jokios skriaudos dvasiszkamjam, kadangi jis terp Osagu turejo daugybe draugu; nebuvo namu, kuriuose jis nebutu ka gero padares.

— Juodasis Tevas tegul isz eina su mano žmonemis in rytus, nes jis czia yra jau nereikalingas— tare Mahega misijonieriui. Tegul jis jieszko gyvenimo Delavaru antroje puseje upes: tegul juos mokina seti javus arti ir kasti, o ten, kur Osagai medžioja, tegul neina daugiau. Mano žmones bus draugais Juodamjam Tevui tris dienas; gal teks jam susitikti su spejimais žmonemis; jei- [illegible]edrais. [illegible]ie Oliti [illegible] gerai; jeigu [illegible] nuskriaus, tai numirs kaip szuva, ir vilkai neszios jo kaulus. Pasakiau.

Paskutinius žodžius misijonierius isztare su tokia guosme, tarytum gilia pranaszyste, kad jie Mahega smeigte persmeige ir kariszkasis Osagu vadas nedryso silpnam misijonieriui pažiureti in akis. Misijonierius nudžiuges, kad jo žodžiai pergalejo indijonus, pamislijo sau: Dievas atleis man, kad tokiu budu meginu apsaugoti nekalta mergele nuo tironiszko indijono.

Už keliu minutu misijonierius buvo jau kelioneje in rytus, su aszaromis apleides kaima indijonu.

Mahega, žinodamas, kad Kares Erelys veik atsižinos apie ta visa, kas czia atsitiko, prietam bijodamas, idant baltiejie nepasiszauktu pagelbon kitu aplinkiniu draugingu sau indijonu, galinczіu jam kelia užkirsti, paliepe greitai palaidoti užmusztuosius Osagus, ir paemes Olitipa su visu jos turtu ir dvideszimti anu belaisviu, suimtu laike kares, iszsiskubino in savo szali.

Vejesi.

Tuo tarpu Reginaldas ir Kares Erelys vijosi vagius kolaik galejo tamsoje matyti pedseky beganczіu. Bet toliau teip suteme, kad reikejo apsistoti ir laukti ryto, idant nepamesti pedsekio. Trys raiteliai iszsiusti vytis pryszakin, sugryžo dar nakczia ir pranesze, jog pedsekis eina pirma sziaureslink, o paskui sukasi in vakarus nuotos vietos, kur, turbut, ganesi Dakotai.

Kares Erelys teip nusidžiauge szita iszklauses, kad net jo veidas užkaito, ka patemijo ir Baptistas.

— Ar Kares Erelys mato [illegible] Baptistas, buda mas apsipažines geriau su budu indijonu, mažiau isz to stebejosi ir tik isz papratimo pritare Reginaldui. Ant galo tare:

— Kares Erelys iszejo prisižiureti arcziau gaujai Dakotu. Jie praejo jau pro savo sedyba ir dabar tures gryžti atgal. Kares Erelys nori atsižinoti in kuria puse jie pasikreipe, idant pagauti juos in savo kilpas.

Dar neiszauszus sugryžo Kares Erelys ir visus žmones tuojaus padalino ant dvieju daliu; su vien leidosi jis pats, kita su kitu vadu turejo veikti pagal jo insakymus. Reginaldas ejo su Kares Ereliu buriu, o Baptistas ejo su kitu. Priesz persiskiriant Baptistas tare:

— Reginaldai, neužmirszk kaip duoti ganda, kuri iszmokome; dabar tas mums gali buti reikalingu.

Reginaldas prižadejo ta atminti.

— Asz tau patariu dar viena dalyka, — kabejo toliau Baptistas, — laikykis visuomet su Kares Ereliu, nes abu prisisiekete buti broliais; todel jei Kares Erelys pakliutu in nelaime, tai tu turi ji ginti, o jei ji užmusztu, tai ir tu turi ji ginti, o jei ji užmusztu, tai ir turi mirti drauge su juo.

— O! — atszove karsztai Reginaldas, — asz ir pats apie ta maniau. Delevarai nepasakis, kad ju vado pririnktasis brolis apleido ji! Apie davima gando irgi neužmirsziu. Lik sveikas!

Po tu žodžiu jiedu persiskyre.

Kares Erelys su pulkeliu savo žmoniu ženge tolyn in rytus, neisztardamas ne žodžio. Ant jo kaktos briežesi mintys ir jis kartas nuo karto stovinejo, prisiklausydamas, ar nesigirdi kas, ir žiuredamas in kiekviena prasikiszusi kalneli. Kelione tesesi be sustojimo ir [illegible] kaip krisztolas vandens. Czia susedo pasilseti, užkando kiek džiovintos tauro mesos ir, pasistiprine, judinosi toliau paskui savo nenuilstanti vada.

Dabar jiems prisejo eiti per kalnuotus laukus, per gilius vandens iszneszstus grovius. Kiekviename tokiame griovyje Kares Erelys apsistojo ir su didžiausiu akylumu prisižiurinejo pedoms tauru ir kitokiu žveriu.

Ant galo inejo in dideli inkloni apgaubta auksztais krantais, per kurio viduri bego platus upelis su krantais apželusiais alksniais, popeliais ir beržais. Kares Erelys pasake, kad ima neiszpasakytas džiaugsmas, jog niekam nematant jie dasigavo in szita vieta. Paskui perskyre jis savo žmones in dvi dalis ir sustate juos abiszaliai teip, kad ju niekas negalejo matyti tankumoje; jie gi gražiai galejo matyti kiekviena praeinanti.

Kita dalis, kurioje buvo Baptistas, turejo paliepima užeiti Dakotams isz užpakalio ir kaip juos kares Erelys intrauks in kilpas, užpulti ant ju isz prieszingos puses. Po ilgai ir sunkiai kelionei Baptistas pamate priesza ir, apistojes tinkamoje vietoje, lauke sukalbeto ženklo.

Pirma negu pamatysime susiremima Delavaru su Dakotais, turime gryžti in vieta, kur Osagai, paeme Olitipa, nuejo szalin, viska sugriove ir paliko užmusztuosius.

Vingenundas.

Ka tik Osagams pasitraukus nuo vietos muszio, atejo ten Vingenudas ir prisiartines prie vietos, kur buvo Olitipos szetra, nutirpo visas ir stojo kaip stulpas, nepasikrutindamas isz vietos. Jis mate, kas czia neseniai dejosi; mate, kad visas kaimas isznaikintas ir, pažiurejus ant to visko szirdis jo apsiliejo kraujais .... Nelaime jam rodesi didesne, negu ji [illegible]na [illegible]a, [illegible] juoja, [illegible]szluoti, [illegible] ir snargliuoti,

Nera kam apvalyti,
Ne pavalgydyti.
Asz mislinu, jog kožnas noretu tureti szvaria motere?
Asz jumis vyruczei duosiu roda:
Laikraszti reik užsiraszyti,
Pratint savo motere skaityti,
Kaip skaityti papras,
Nuo gerimo atpras.
Grinczioja darba suras,
O sziadien kas?
Gere tevas, mama ir visi,
Nevet ir vaikai maži,
Gere, nereike ragyti,
Ne reike ne duot valgyti.
Norint blede pataisyti,
Reike laikraszti skaityti,
Katros moteres skaito,
Tosios veju nesivaiko.
Girtavimo bjaurinasi,
Nuo kumucziu szalinasi,
Ba turi skaityti,
Po kampus nesivalkioti.
Yra ir tokiu mergu,
Jau žilaplaukiu.
Kur vyrus apgaudineja,
Ant juoku paleidineja.
Riauke alu kaip karves broga,
O jeigu katram žodi duoda,
Ir norint prie vyro laižosi,
Vienus prigauna, kitu dairosi.
Vyras ne turi duot prisigauti,
Turi tokiai in akis spjauti,
Ba tokios po Amerika reizuoja,
Nuo kvailiu piningus vilioja.
Asz trankydamasis po visa svieta,
Užtinku ne viena vieta,
Daug labai matau,
Už tat jums pasakau,
Mano rodos klausykite,
O pamatysite,
Kaip gerai iszkirsite,
Ba sakau,
Ka žinau.

Nežine, kada tos bobos iszsiblaivys,
Kada gaus isznokusi prota ir pasitaisys,
Kur tik jaucziu koki kraszta,
Tai kas diena gaunu raszta:
Tiktai dieduk pribuk,
Nežinau, kas bus dalibuk,
Net szlykstu darosi,
Kaip apie bobelkas girdysi.
Nusidaviau in apigarda viena,
Ir dažinojau apie naujena,
A becze,
Nežinau kur cze,
Lietuviai gyvena,
Sztai pamacziau Džiana.
Tas sustojo,
Ant manes pamojo,
Priejau,
Jin pasveikinau,
Nuejome pas Szimuka,
Ižgereme po stikluka,
Sedome paszalije prie stalo,
Sznekejome szi ta, jis tare ant galo:
Oj deduti, deduželi,
Randasi ne viena mamuželi,
Ka nežino kaip gyvena,
Tokis gyvenimas, tai gana.
Užsigere ir pamirszta,
In lova kaip meszkos invirsta,
O kada vyrai parejna isz darbo
Turi nemažai vargo.
Vieni diszius mazgoja,
Kiti vela lovas kloja,
Verda vakarienia,
Mesa ir kiauszinienia.
Bene tai dyvai, jeigu moteriuke užsitraukia? Tai daro isz nubodumo! Pasilieka nebageles vienos grinczioja, ne turi ka veikti, ba vis atidestineje ant toliaus, o tuom laik
Kaip kumute atejna,
Be gerimo neapsiejna,
Ba be gerimo ne yra ruko,
Reike begti parneszti biruko.
Sedi, geria ir dajnuoja,
Savo vargelius pasakoja,
Ir teip liežuvius vilgo,
Kol savo vargeliu neapszildo.

---

* Tifusas kas metas padaro Amerike bledes ant $271,93 2 880 o gelton drugis $694,904, 750.

[illegible]duodamas [illegible]m ilga juoda surdota ir pridedamas jam sžoninus peisus."

"Tas pats su tabaku.

Duodamas jiems puikus vardus nepadaro tabaka geresni ir negalima tokius tabakus visai priligint prie Miners' Extra tabako.

MINERS' EXTRA
Long Cut Tobacco

patinka vyrams už tai kad yra padirbtas isz brangio Kentucky Burley lapu ir ilgai pjaustytas.

Visas ilgas, czistas, isznuokias, atsakancziu lapu, pasenejas nog triju lig penkiu metu senumo idant iszgauti ta smagu kvepanti kvepsni. Pabandykite del kramtymo ir del rukymo.

MINERS EXTRA TABAKAS parduodamas visur ---- pirkite pakeli szendien.

The American Tobacco Co.

Pažins
džiame ats

Jieva Noreikiene
Lankeliszkiu, valscziaus Alvito, Apskriczio Vilkaviszkio, redybos Suvalku jieszko dukters Onos Noreikiutes, 18 metu. Iszvažiavo in Amerika jau 3 metai ir apsigyveno Chicagos mieste. Mano adresas: Russia, Petrograd, Klimskii prosp. N 18-22, kv.11, Eva Noreiko.

Kareivis Izidorius Petroszius isz Kauno gub., Raseiniu pav., isz Žvingu miestelio jiesz ko broliu: Jono Stonislovo

Dominiku
viczius isz Suos, Kalvarijos
kines kaimo, jiesz
Alencko, Jono ir

Juozo Merkuszeviczio, Antano Miluko ir Petrones Grablikiutes isz Suvalku redybos, Kalvarijos apskr. Kirsnos valsczius, Iszlandžiu kaimo. Mano antraszas: Russia. Petrograd, Zabalkanskii per. N. 30, kv. 32. Ivanu Jakimoviczu.

Juzefa Masiene su dviem vaikais isz Kauno gub., Ukmerges pav., Troszkunu volost. pajieszko savo vyro Kazimiero Masio. Jis gyveno Pittsburge. Mano adresas tokis: Russia, Petrograd. Smolenskaja ulica N 11, Juzefie Masis.

NAUJI INTAISIMAI ANT KARABINU SU KUREIS PERKERTA DRATINES TVORAS.

Angliszki kareiviai ne senei aplaike naujus intaisimus kurios uždeda ant laupos karabinu ir perkerta dratines tvoras savo prieszu laike užklupimu ant apkasu. Paveikslas parodo Worcesterio pulka priesz užklupima ant vokiszku apkasu.

In nczemu
Ir in keli, nietus teip visko gera
Skaityt, raszyt ir ruokot, jog isz džiaugsmo szokau,
Ir neužilgio pasilikau garsingu feltfebeliu,
Koki džiaugsma turejau, apraszyt negaliu.
Bet užstojo dabar laikai del mus baisiausi,
Turiu ejti ant baisios kares kad ir nuotoliausi,
Ir nuvare mus prie Rygos muszti ten križioku,
Tai asz ejau szokinedamas byle raszyt moku.
Ir nuejom in apkasus kur sau linksmai ulevojom,
Kaip iszejom ant ligumos po kraujeis braidžiojom,
Po musztinei reik suskaityt kiek kryto križioku,
Asz nubegau szokinedams bile raszyt moku.
Ir suskaicziau tris tukstanczius nelabu pruseliu,
Kokis mano buvo džiaugsmas apraszyt negaliu,
Apkasuosia kareiviai po purvina bebraidžiodami,
Linksmas dainas kiek kas gali bedai nuodami.
Apkasuosia kaipo žiurkes vandenije mirkstam,
Kaip iszejnam ant ligumos in žverius pavirstam,
Ir smaugem pruselius kaip katukes pelia,
O kas pasilieka tai paymam in nevalia.
Ir pasiunte mane aficierius kad asz suraszyczia,
Kiek paemem in nelaisvia ir jam pasakyczia,
Ir suskaicziau kelis tukstanczius nelabu križioku,
Tai turejau dydi džiaugsma kad asz raszyt moku.
Sugryždami in apkasus linksmai dainuodami,
Nutvere koki sukoreli gardžei begriauždami,
Apkasuosia kaip pagaunam koki uteliuka,
Tuo nutraukem in purvina kaip koki tieluka.
Mes ant tuju gyvuleliu, norints kanda, nepaisom,
Dainuodami ir szokdami musu karabinus taisom,
Visi žinom gana gerai kad reikes galetis,
Ant pleciaus visiems stipriai su prusais laikytis.
Apkasuosia mumi prusai neduoda pakajaus,
Nes tai gyventojai neapkenczenti musu krajaus,
Bet-gi bijo tie velniukai musu ilgu bagnieteliu,
Su kureis ižbadom kaip varliukes musu neprieteliu.
Tuo pasiunte aficierius lavonus suskaityti,
Asz begau szokinedams, ba iszmokau raszyti,
Ir sugryžom in apkasus apteszkeja krauju,
Neturejom permainyti mandereliu nauju.
Tuos paczius iszczistinom ir juos pasiklojom,
Viena akia tik primerkem o kita dabojom,
Ba ner laiko apkasuosia spakainei miegoti,
Ar tai diena ar tai nakti reik pruselius daboti.
Kaip priejna pruselei prie mus ka arcziausia.
Tada szokam kaip levai ir muszam ka smarkiausia,
Mes pruselius kaip parszukus visus ligiai skerdom,
Su bagnietais ju krutines kiek vienam suardom.
Tuojau begau kagreicziausia suskaityti pruseliu,
Kokis mano buvo džiaugsmas apraszyt negaliu,
Nes suskaicziau daugybe tuju nelabu križioku,
Už ka gyre mane aficierius kad raszyti moku.
Bet neverkit tevuželiai nes jus suraminsim,
Kaip pabaigsiu szita kare, vel pas jus sugrysziu,
O kad reiktu ant pleciaus ir galvelia padeti,
Tai vis reike kiek galim tevynia gialbeti.
Tuos pruselius nevidonus mes juos iszvarisim,
Ir pabaige taja kare in tevyszkia sugryszim,
O pargryžia pas tevelius linksmai ulevosim,
Taja kare per daug metu visad minavosim.
Asz budamas feltfebeliu pruseliu daug padejau,
Nes baisei neapkencziu tuju niekadeju,
Daug tukstancziu in nelaisvia nuvariau križioku,
Ejsiu namo szokinedams kad raszyti moku.

— K. Matuleviczius.

Puikei apdaryta audeklineis iszmargyntais vyrszais.

Dydumas Knygos, 6¾ x 9¼ coliu, Apie 150 Paveikslu - 704 Puslapiu.

Juos greit parsiduoda todel nelaukite ilgai bet tuojaus iszpildykite žemiaus padeta blanka, iszkirpkite ir prisiuskite mums drauge su $2 o knyga bus jumis tuojaus iszsiusta.

W. D. Boczkowski-Co.,
Mahanoy City, Pa.

Gerbemei :—

Czionais prisiunczu jumis $2 už ka praszome man tuojaus prisiusti milžiniszka knyga po vardu "Tukstantis Naktu ir Viena" ant žemiaus padeto adreso.

Su guodone,

Vardas.....

Ulyczia.....

Miestas.....

W. D. BOCZKOWSKI-CO., Mahanoy and A Str. Mahanoy City, Pa

inkimas Union Square, New Yorke.

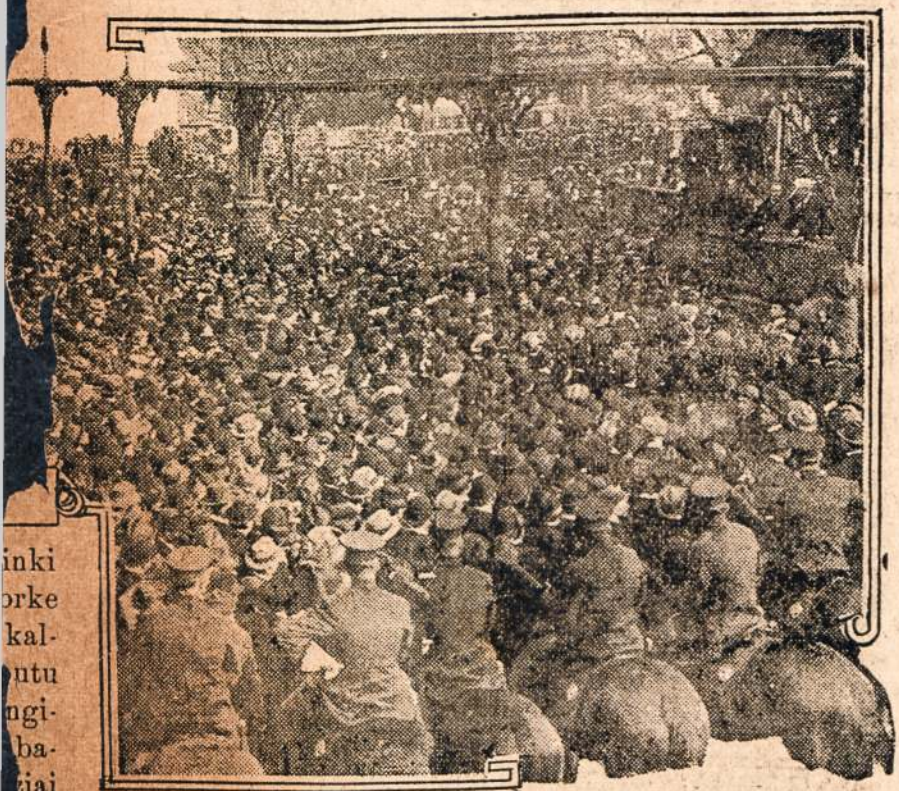

inki
orke
kal-
ntu
ngi-
ba-
iai
nt
u-
de
ai
s
e

ARADAIKA.

Ir be merginu neapsiejo,
Ir isz tu keletas atejo.
Sveczei alu mauke,
Inguzute trauke,
Kad jau linksmi buvo,
s su birbinia pri
buvo

NAUDINGUMAS DRUSKOS.

Druska sumaiszyta su sode yra gera gyduole nuo inkandimu bicziu ir szirszinu.

Druska su vandeniu yra gera gyduole ant plovimo skaudanczios gerkles.

Druska ir verdantis vanduo greitai atleidże suszalusias pai pas.

Druska iszczystis pletmus ant porceliniu puoduku ir torielku.

Druska numesta ant ugnies, užgesina deganti kamina.

Druska su sziltu vandeniu yra geru prieszu prieszais užsi trucinima

Druska suszildyta ir intrinta in pletma ant baltos materijos praszalina pletmus ir bus kaip nauja.

Druska inpilta in vandeni del plovimo drapanu apsaugos skalbima nuo suszalimo laike szalcziu.

Argi tai teisybe.

Vienas vyras, kuris buvo susirgias ir turejo namieje sedet. Tas prisiklause, kokius žodžius moteres sueja labiause naudoje. Ir teip, jeigu sueina dvi tai pirmutinis žodis apie alu ir kur daugiause duoda, ir gerdamos isztare 70 kartu ar žinai ka! 45 kartus mini apie skrybele, keipa ir szlebe 10 kartu apie vyra ir vaikus, 2 kartu apie "krikształnaites" o apie "kunigus ir bažnyczia" 82 kartus. Apie "burdingierius 150 kartu.

Apie skaityma, siuvima, prosyma, namini trusa" ne sykio.

Nelaime su automobiliu ant kariszko lauko.

FROM THE SPHERE, LONDON. © N. Y. H.

Szitas atsitikimas atsitiko kada gana sunkus apginkluotas automobilius, bego ant kariszko lauko in pagialba savo draugams. Kada kareiviai dirbo idant automobiliu iszgauti isz balos, neprieteliaus kulkos szvilpe aplinkui, bet kareiviu nepataike. Po ižgavimui automobiliaus leidosi toliaus in paženklinta vieta.

Zmogus

Ir žmoniu gimine.

Dauguma juoduju ligsziol gyvena kaip laukiniai; yra ju tarpe net žmogedru. Nesudare jie ligsziol jokios kulturingos (apszviestos) valstijos. Smulkios Nigeriu tauteles amžinai tarp saves kaujasi, nesutinka, užtai lengvai patenka in baltu ju valdžia (Anglu, Vokiecziu, Prancuzu.)

Gražiausi ir stamantriausi isz murinu (juoduju) yra Kafrai — Afrikos pietu rytuose

visa Amerika nedidelemis giminemis. Viso labo ju nedaugiau esama kaip pora milijonu ir tas skaiczius vis mažyn eina.

Paskutine žmoniu veisle yra Malaju rase taipgi artima geltonajai. Senoveje gyveno ji Azijos pietu rytuose. Paskum užeme kuo-ne visa Australijos salas, o taipgi Madagaskaro sala Afrikoje. Tos veisles žmones sziek-tiek panaszus in baltuosius ir in geltonosius. Odos varsa rausvai alyvine. gražaus, bet silpno kuno sud[illegible] mo[illegible] laiai, kurie gyvena ant s[illegible]

JUOKAI

Ubagas.

Vienas ubagelis atejo in vieno bedievio karczema ir rades sedinczius apszviestunus prasze almužnos;

— Susimylekite ant biedn pavargelio ir apteikite nor skatikeliu.

— O ar tu ne eisi sau velniu!-tare vienas apsz nas—Ar tu ne žinai jog le? Ar tu žinai jog dab me laike atsiprovine ženstva? Eikie sau l

— N[illegible] p[illegible]

Jevute mansto katra isz dvieju jaunikiu turi iszsirinkt.— Kur jieje?

Indijonu nelaisveje.

Po tu žodžiu misijonierius iszkele rankas virszum klupan czios Olitipos laimino ja.

Tuo tarpu baisus džiaugsmo riksmas apreiszke, kad Osagams pasiseke persilaužti per Delavaru sargyba. Dabar invyko baisi valanda; sumisze žmones pradejo vienas kita piauti ir smaugti; iszkilo baisus užimas, dejavimai sužeisti ir kriokimas mirsztancziu. Asz tuoni baltiejie, palikti Reginal do saugotiszetra Olitipos, kovojo smarkiai priesz Osagus; kelis ju pagulde ant žemes negyvais, vienok neužilgio turejo begti, nes prieszai nedave jiems laiko užtaisyti szaudykles. Balsas Mahegos buvo teip baisus, kad užreke visa kova; priesz jo ginkla [illegible] gu Juodasis Tevas tyles, tai sa vo gyvasti iszgelbes, o jeigu prakalbes, tai kirvelis prisi gers jo kraujo. Kaip mano žmones ji apleis tai jo liežuvis bus liuosas, pasakiau!

Czia Mahega davinejo tylĩai kai-kuriems Osagu jaunikaicziams savo prisakymus; misi jonierius gi ženge kelis žingsnius pirmyn ir tare:

— Mahega yra dideliu vadu Juodasis gi tevas yra silpnu ir turi jo klausyti; bet kol Juo dasis Tevas iszeis, jis nori kelis žodžius pasakyti, kuriuos vadas tegul užlaiko savo szirdi je. Mahega nori paimt sau už moteri Olitipa; bet tegul Mahega atmena, kad Olitipa yra globoje Didžiausios Dvasios. Mahega yra stiprus, bet jos vaistas*) yra už ji stipresnis. Olitipa moka surinkti in viena kruva saules ugni ir semti jos [illegible] ukterys pedseki Dakotu? — užklause Baptistas,—nuo akiu Didžiojo Kirvio jis yra užleptas.

— Naktis yra tamsi,—atsake Kares Erelys,— ir pedsekio matyti negalima. Bet vilkas randa kelia pas sužeista taura, o karvelis atranda, kur yra jo lizdas. Didžioji Dvasia padare Delavaru kareivi tokiu jau iszmintingu, kaip paukszti ir žveris: Kares Erelys žino kelia szuniszku Dekotu!

Pasakes ta prisilenke Baptis tui prie ausies ir ilgai kuždejo jam ka indijonu tarmeje.

Baptistas sugniauže rankas.

— Teisy,—tare jis Reginaldui,—kitaip negali buti. Szungalviai Dakotai tik del to ir ejo in sziaurius, idant supainioti kelia. Jie nori eiti ne lin kui upes Missouri, tik linkui savo apygardos in rytus. Kares Erelys mano užkirsti jiems kelia ir ant ju užpulti.

Kares Erelys prisake raitiems ir pestiems Delavarams, kurie galejo gerai begti, vytis paskui Dakotus ir sekti ju ped seki, bet saugotis, kad anie ju nepatemytu. Paskui paprasze Reginaldo ir Baptisto pastatyti sargyba. Pats, po tokiai ilgai kelionei nieko nevalges, susiverže dirža ir leidosi szni-

Reginaldas lydejo akimis iszeinantiy kol tas neisznyko tamsoje.

— Isztiesu,—tare jis in Bap tista, — turiu pavydeti szitam indijonui tokio pakantrumo; tarytum jis visai nereikalauja pasilsio. Asz džiaugiuosi, kad nors tiuputi galiu iszsitiesti ant žemes ir suvalgyti szmoteli žalios mesos, o jis lekia toliau be atsilsio ir maisto ir teip sku briai, kad rodosi jis tik ka isz lovos atsikele. [illegible]

pasistiprinimo
Reginaldas lai
iszalkes ir apsi
les kaitros.

Staiga Kare
riktelejo, dant
iszsitiese ant žer
Kares Erelys
Reginaldo ir kuž
mas in virszu tol

— Ten yra ži

Reginaldas ak
retis tenlink, ku
bet nieko nemat
denge akis rank
mate; bet ir tei
damas, pakrat
kejimu.

Kares Erelys

— Akys m
tare, vadas, —
nera pratusios
czius tyrus. T
pasiekia savo ra
line dudele ir pa

Vienas dirstele
rona pritvirtino
jog Kares Erelys
bejo.

— Teisybe, — s
ginaldas, matau ju
trys raiti besivaika

— Gerai, — ta
Erelys, — laikyk il
ne dudele, tegul ji p
indijonai isznyks, ar
sis daugiau.

Už keliu minutu Re
papasakojo, kad indijon
nyko už kalno ir daugiau
pasirode ne vienas. Iszgird
Kares Erelys paszoko ir ta

— Dabar neužilgio gal
mano brolis gerti szaltinio
vandeni ir atsilseti; pavesis ir
vanduo yra netoli.

Už puses adynos priejo jie
gražia žali [illegible], per kur
tekeje [illegible]

TES.

umytele,
tave?
ko,
novei.
s usa puczia,
ies laiko muczia
let pas mane.—
mytele
rdeti?
ski,
ujesnio.
yras pasigeres
oroms nusitveres
et pas mane.—
umytele,
irdeti?
perdaug,
ujienu.
e dažnai taso,
kupra kaso
et pas mane.—
nytele,
rdet?
logai,
kerejo.
ji pastumejau,
sz to nenorejau.
tyso stabas,—
o?.. Ar negyvas?..
zliejas?...
logai,
akyk niekams.
girtas parvežliojo,
n trepais nurepliojo
augiau nekele.

— J. V. K.

JUOKAI

Daug tokiu yra.

Parvažiavo vienas Lietuvis isz San Francisco in Luzernes pavieta, o inejas in viena karczema kur buvo daug Lietuviu, tauzyjo ne sutvertus daigtus del žiopliu, o ka ant galo dadure? Szitai kalbejo, jog tenais yra teip karszta, jog gas padines turi visztas laikyti ledaunese, o kad to nedarytu, tai visztos detu kiauszinius kie tai iszvirytus. . .

Ne Nori.

— Ar žinai, Mariute, jog kada asz tave pažinau, tai tik tu viena mano galvoje sedi.

— Ar tamista ne meluoji? Asz bijau viena grinczioje sedet, o czia sedetau tusztio galvo.

Dvi kumutes.

— Vai beda, beda! Kumute, mano suneli paeme in vaiska.

— Musu ne paeme ne vieno. . .

— Kodel?

— Ba ne turime ne vieno sunaus, tik szeszes dukteres.

KAREIVIO DAINA.

as tai gali apsakyti kareivio linksmuma,
Kožnas kas tik gyvas in vaiska pakliuva,
Bet ne kožnas yr laimingu kuris nemokytas,
Jeigu nemok skaityt ir raszyt visur yra paniekytas.
Neiszmano tai teveliai ka savo vaikeliu,
Nedaleidže jiems mokytis skaityt ant knygeliu,
Kas tik turi gera nora, raszyt ir skaityt iszmoksta,
Rusu kalbos o ir musztro ir ka szirdis trokszta.
Bet asz buvau netingynis visko norejau mokytis,
Kaip pareisiu isz vaisko turesiu kuom girtys,
Papraszi savo aficierio kad mane mokintu,
liszeza tuojaus pristatytu.

PHONE DROVER 7800

Dr. A. J. Tananevicze

Gydo Vyru, Moteriu ir Vaiku Ligas

Ofisas ir Gyvenimo vieta
3249 So. Morgan St., Chicago, Ill.

Valandos
8 lig 10 ryto, 1 lig 3 po piet
ir 7 lig 9 vakare.

Jau iszejo isz spaudos
Milžiniszka Knyga:

TUKSTANTIS NAKTU IR VIENA
—ARABISZKOS ISTORIJOS—

Tiktai $2.00

(Mes užmokame nusiuntimo kasztus)

In trumpa laika; vienos sanvaites, iszsiuntem daugybe szitu knygu in visas szalis Amerikos ir visi kurie aplaike szita puiki knyga prisiunte mumis padekavones.

Mes tikrai gvarantinam kad ir jumis patiks.

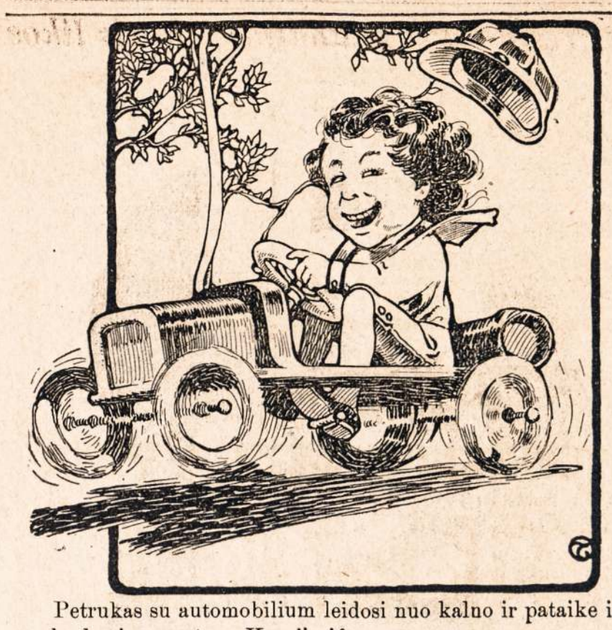

Petrukas su automobilium leidosi nuo kalno ir pataike in senuka kuri permete. Kur jisai?

ATMINIMAI

Kartu su svecziais apsismagino ir pats Sragys:

— Dar baczkikei' pliauszk' —tare iszneszdamas pilna pleczka: bene reiketu ir kaimynus atgaivinti?! Jug ir ju blogos galvos isz vakarykszteš!?. . . Pabaigsme degtine ir užteks; o alaus dar yra gausiai. . . .

— Juozuk'!— paszauke Sragiene vaikiuka: bek per sodžiu, suvadink visus ant alaus!

Netrukus susirinko visi kaimynai. Sragys, iszneszes pilna pleczka, ragino gerti, kad atsigauti isz pagiriu; pasakodamas, jog daugiau degtines nebeturis, isznesze antra, treczia ir daugiau ir vis buvo jau paskutine. Bebengdami degtine, gerdami alu, inbyzo visi po senoves.

Uoszviene, raudonuodama kaip žarija užstalij', sumojo ženta pagelbuoti; todel atsiliepe:

— Žentel', ka turi mumis bauginti baigias degtine,—szerubline! pasiusk daugiau parneszti! — Tai sakydama mete popieriuka ant stalo.

— Ot, gerai pramine ponytele! — mesme "od nosza po grosza" ! . . . — suszuko kaži kas —mete du sidabriniuku.

Subruzdo visi makiukus cziupineti; ir bobos graibes po kiszenes. Katras smulkius namie užmirszes prasze kito uždeti. Ir teip menka valanda užaugo ant stalo nemaža kruvike sidabriniu ir varioku.

— Juzuk! — paszauke Sragys: pasikinkyk szirvuka! Par veszi degtines! Nuvažiuok in Kadagine! Ickus turi prusinio spirito. . . pasakyk, jog tai man, — jis nebijos duoti. Už tuos pinigus bus pora gorcziu.. mes patys pasileisziuosime! Tik nesnausk, suszveisk szarpiai arkli: tas nusprogs, bus ir kitas! . . . .

Juozukui tuo be roda: bevei zink pasikinke ir iszleke.

Svecziai truputi nuleibejo. Isztiesu Sragys jau pabaige degtine, gurksznojo alu, kando szi-ta, bet smagumo nebeliko ir klegesys truputi nuszcziuvo.

— Gaidienele! kur pasiliko tavo vyras?— paklause Sragys vienos bobos: dabar tik asz jo te pasigedau!

— Tee — e, pasiliko namie! Su savo iszmislais! Atsivilko knygininkas, paliko besilygstas. . . Žinoma jo mada: pamate kokia nauja knygele, — nedovanos nenupirkes. — O tas mano Antaniukas ant tu skaitymu, kaip musele ant medaus! . . . . Inmano tevui rankas nugriaužti, praszydamas, kad tik pirktu ir pirktu. . . .

— Bet Antanelis tamstos bied gražiai ir skaito! . . .

— Už jo skaityma griekas kalbeti,—begaline turi ukvata.

Reik pasiusti papraszyti, tegul ateis Antanelis mums czia ka norint paskaityti —tare Sragiene.

— O kodel ne?!. . . Gal ateiti!— tare Gaidiene: ka turi namie vienas sedeti insismerkes in knygas, — vercziau visiems tepaskaito! . . .

Netrukus atejo Gaidys ir Antaniukas drauge.

Sragiai juos vaiszindami rugojo už pasivelavima.

Tuodu truputi užkande dekavojo jau nebenori valgyti.

— Na, pani kavaleriau!— sznekino uoszviene Antaniuka: girdejom, jog gražiai skaitai ir turi nauju knygeliu. Praszom paskaityti bet ir mums kokiu naujienu!

— Klausysimes visi, paskaityk!—pritare kiti.

Gaidys isztrauke isz užanczio knygele, padave vaikui, tardamas: skaityk, Ante! pamažu, aiszkiai!"

Vaikas, dar truputi nedrysdamas, paemes ant virszaus perskaite: "Kas kaltas."—

— Na, irgi matysime!—suszuko Palszys: kas kaltas: ar asz kad negeriu, ar Sragys, kad degtines neturi?

Visi tylejo. Vaikas skaite balsu, aiszkiai, teip kad kiekvienas suprato. Truput jam staptelejus, Palszys veliak prasznekо: — kagi be rasza! Apie jomarka, girtuoklius! . . . . Argi mes dar neprisistebam? Ak ir mums patiems tankiai atsitinka pasigerti. Ta mes žinome!

— Už taigi žiurek — tare Gaidys: koks negražumas teip daryti: tokius darbus ir rasztuose mat iszjuokia! . . .

Vaikas skaite toliau. Palszys vel suszuko:

— Žiurek, Gaidy! kaip tas sako: "iszmislykit ir mums prastiems koki gera reikala.".

— Argi dar neturi?—atszove Gaidys: ko-gi be reikia geresnio už skaitymus? Turi lyg valios, pasiskiriant, skaityk! Rasi visokiu pamokinimu, paliksi ir pats doresniu.

Palszys kuo-ne užpyko, bet kantriai nutylejes klauses toliau.

Bobos—vienos teip susigraudino,—net aszaras brauke, kitos žiovavo ir pro langa žiurejo, o nekurios ir snaude. Vyrai vieni pypkes krapsztinejo ir kure, kits tabakierka braszkino, o kiti žvalgydamos pro langa sznibždejo: "kur tas Juzis teip užtruko"? ! . .

— Tai apie musu klebona raszo!

— O kame jo sesuo?— atszove kita; czia stacziai apie Vainuliszki, jug girdi kad druktas!

— Kaip gis?! Ar ne apie Darbeniszki?— balsu pradejo ginczytis bobos, lygindamos kiekviena vis kita klebona; maste, apie katra butu raszyta.

— Kad teip man-szokosi Žilis: bucziau peres paczia kas diena, kaip velne; irgi matycziau, ka padarytu man tas prabaszczus!

— Tiek ir težinote, kaip tik paczia perti!— szauke bobos: o kam-gi jisai degtine teip rijo?—

Tfu! — nusispiove kaži-koks plikkaktis: tokius niekus beberaszydami! Anokios czia naujienos; "kokia mada, tokia pati '— yra czia ka raszyti!— Kita syki, kaip asz buvau dvare pas pono Vaigavyczios pir mu už lauczaji, potam už liokaji tai, budavo, skaitysime ne tokius niekus, bet visokias naujienas: apie kares, karalius, kitas žemes; raszyta lenkiszkai ar maskoliszkai. . . Nors ne la bai tesupranti, betgi gražu klausytis!

— Gražiai, gražiai ir czia ra szo!— gyre kaži katra bobele:

Žinoma, kaip drukoriai beapgaulioja žmones: pripaiszys kokiu nieku, o jus kvailiai pirkit pinigus tik jiems mokekit!. . .

— Asz nezinau— stebejos kitas: kas jiems ir priraszo?! — Tur but užmoka už raszymus.

— Kaip norit teip peikit— tare Gaidys; delto kiekvienoj knygelej' gali atrasti gerus pamokinimus.

— Kits vel mokslininkas! po velniu! — juokes Palszys;ka jau teip iszmokai isz tu knygu? Nor; ir perki jas apsisukdamas, anokia czia turi nauda?! Ar kad iszpaikai degtines nebegerti?!

— O koki tu pelna turi, gerdamas? klause Gaidys. Klausyk brolau!— trauke toliau: asz, viena, mažiau teiszlei džiu pinigu, antra— jeigui randu knygoj blogus paveikslus, biaurius paproczius, tai galiu pasisaugoti teip nedaryti; teipo-gi randu kita paveiksla gera, matau iszmintinga apsiejima, tai galiu ir asz pasimokyti dorai ir naudingai elgtis. O isz tavo degtines kas? Ar ne skaus mas galvos?!

Palszys uks-niks,— nebsutaise atsakymo. Kažikas kits pasiszove.

— O-gi vakar per degtine mano ožka nusvilino. . . . Dar malone Dievo, kad jie sodžiaus neuždege!

Palszys juokdamos ir nuo suolo paszokes, tare:

— Mes rengemes tau ožkinu kailinus taisyti! Savuosius savoliojai purvyne. . . . Macziau, kaip rupkini isz vakarykszczios patiesti ant žiogrio!. . .— juokes, klegojo visi ir pradejo tam lygius iszjuokimus isz kitskito provyti, tycziotis, rodydami biaurius pasielgimus vakarystes girtuju. Tuojau butu daeje lyg baisios bartynes; bet Juozukas, inplauszkines in vidu barelka spirito pertrauke inirszima. Subruzdo visi apie ja suktis, pylioti, ragauti. Nebereikejo ne raginti: drasiai visi gere, nes visu buvo mesti pinigai.

Gadys su vaiku, suglemže knygeles, iszspudino namon: o likusiejie už valandos pavirto atgal in vakarykszczius; mainomis bucziavos, keikes, dainavo, snaude ir t. t. Vakare veliak patvoriais ir po purvynus voliojos; lygi velumo varguliavo kol dasieke namu.

Rytmeti Palszos su Žiliu susieje viens antra baudino:

— Einam prie Sragio atsipagiroti!. . . Balazijom beveik per nakti; teip galva sunki!. . . Atsigersime nors alaus! Jug tas velnias turi dar ir degtines, —mes neiszgerem visos: o pamatysi,— gisis ne turis. Kas ta biesa apgaus?!. . . Eikim! Kaip neduos degtines, langus iszmaiszysime!. . . — juokes abudu.

— Vakar kuone pastipau juokais isz taves, —sake Lilis: czielas kipszas esi su savo sztukomis!

— Menka sztuka! — tare Palszys: ir tu teip galejai padaryti! paemiau valkia karkline klote ilgumo nuo prieangio duriu ligi szalinio lango: tarpdurij atsistojes kaip resziu per siena, — langas-džidzingt! o asz ant to iszgasczio [illegible] kaip nieko nežinas! . .

— Asz numaniau, jog t[illegible] czia pramonis. . . . O bobos [illegible] to kuone susipesze, bemetyd[illegible] mos ant kitakitos kalczia. [illegible] Ir szis kartu kaltina b[illegible] kursto. . . .

— Jeigut tik neduos degtines, asz ir szendien prigausiu Sragi dar kaip norint. . . .

— Tik speriai apsisukim — tare Žilis: asz turiu važiuoti in turga: nebeturim gazos. . . . Ant pragerimo ar gaiduka insimesiu, ar ka? ! . . .

— Na, gerai! ir asz važiuosiu! Susidesime po arkli ir valiai! . . Asz ir avižu insipilsiu koki puspuri, — užteks ant butelkos! . . .

Teip susirokave nuejo prie Sragio. Guodes turi suputusias galvas. Sragiai pripažino reikala pagelbos. Pastate svecziams pleczka degtines ir uzbona alaus, gyde ligonius. Tuodu szarpavo gydytes. — bijojo in turgu pasiveluoti.

Praszapus pacziai, Sragys priszokes ju prasze:

— Vaikeliai, neskubekit, kol uoszviene isztruks galva. .

Tada ir asz su jumis važiuosiu drauge. Supitlysme dar stipriai pas Sroliuko! . . .

* * *

Koki turejo pelna isz tokiu atminimu duszia mirusios, negali žinoti; o gyviejie isz to susirinkimo vaikszcziojo kuone per ciela sanavaite parkliokе iszblyszke, raudonoms nosims, užgriuvusioms akimis, guodis skausmu galvos, graibstes gerti kokiu norint rugsztimu. — Gaivinos kaip be inmane.

GALAS

Gerai atkirto.

Sveczes (resturancijoj in kelneri); — Toji kepsnis yra labai kieta.

Kelneris atsako staczei; — Tai ponas turi su jaucziu apie tai pakalbet.

Sveczes; Juk asz su jaucziu ir kalbu.

Socialistu[illegible]

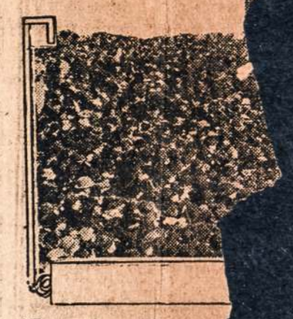

Nesenei atsibuvus s[illegible] mas socialistu New [illegible] paniekino kapitalistus [illegible] bejo susirinkusiems ida[illegible] prieszingi prieszais pa[illegible] ma ant kareš. Parodoje d[illegible] vo suvirszum 35 tuksta[illegible] vyru, moteriu ir vaiku. [illegible] nekuriu plakatu buvo isz[illegible] kuota: "kuom yra dydesne [illegible] riumenia tuom buna mažea[illegible] visuomenia." "Lai darbinink[illegible] inženge in submarino flota pa[illegible] kandyti kapitalizma" ir "kar[illegible] yra pekla, o jago nori kare[illegible] tai ejki in pekla," ir tam pana[illegible] szus apskelbimai.

[illegible] is Antanas [illegible] paeina isz [illegible] gub., Raseinu pav., Eržvik[illegible] para., Paupiu kaimo. Meldžiu atsiszaukt. (to 37)

J. Mankeviczia.
Seatonville, Ill.

Mano pus-brolis Antanas. Baleviczius, 5 metai kaip Amerike, pirmiau gyveno Connecticut Vals., dabar nežinau kur, teipgi mano teta Elzbieta Sokeravicziene, 9 metai kaip Amerike, pirmiau gyveno Lawrence, Mass., paeina isz Suvalku gub., Seinu pav., Leipalingu para., gmino, ir paczto. Praszau atsiszaukt ant adreso. (to 38)

Bron. Balevicz,
207 E. Raspberry, al.,
Shenandoah, Pa.

Nano brolis, Juozas Kaziukas, paeina isz Suvalku gub. Naumesczio pav., Raugalu kaimo. Jeigu kas žino apie ji malonekit duot žine ant adreso. (to 37).

K. Kazlauckas,
Box 43, Gilberton, Pa.

Kazimieras Kriukas, mano vyras, kuris pabego su svetima boba. Paejna jisai isz Kauno guber., Panevežio pav., Vabalninku para., Lamakiu sodžiaus. Su geltonais stambeis plaukais melynomis akimis, 5 pedu augszczio. Mane apleido jau keturis menesius, pasiimdamas visus piningus, palikdamas mane dideliam varge su 2 kudikeis. Kas danesz apie jo buti aplaikys piningiszka atlyginima. (to 37)

Mrs. M. Kliaubaicze-Krukiene
27 Gossamer Ave.
Philadelphia, Pa.

[illegible] ir mergu.
[illegible] angai suskambejo,
[illegible] elkes ant stalo suteszkejo;
Kedžiu kojos iszsinerino,
Palicmonais užgasdino.
Ir net tada nustojo,
Kožnas kepure pasijieszkojo,
Namon yresi,
Ir in užpakali dairesi;
Ar kas neatsiveje,
Su lazda negrumoje.
Dvi mergynos vede vaikina,
Cze vienas priselina,
Reže su buteliu per galva,
Kaip su kucium per pilva.
Vaikinas to nesitikejo,
O tas musztukas tuojaus pabego,
Ir ka padaryt galejo?
Vaikinelis daktarui užmokejo,
Jog galva susiuvineja.

* * *

Kur tas buvo, nesakysiu,
Del saves da pasiliksiu,
Vienas pacziotas su jegamas tiene,
O vyreli puiki gaspadine.
Tai abudu gerti myletu,
Kad tik kas pundytu.
O jeigu katras isz vyru ne pundina,
Tai nuo abieju pipiru gauna,
Noretu daryt kas Nedelia balius,
Ir kitokius girtavimus.
Del dvieju nubodo tiejei balei,
Tai nakti iszbego —valei,
Iszsižadejo ir baksu,
Ir kitokiu daigtu.
O vienas net buvo sude,
Su taja gaspadine,
Bus jau gana,
Jau temsta, ana!

[illegible]
[illegible] važiavo,
[illegible] dydele valnysta
[illegible] gavo.
[illegible] nebagelis,
[illegible] uiza verszelis,
[illegible] rie bobu kabinosi,
[illegible] joms vedžiojosi.
[illegible] galo suknubo,
[illegible] eikejo ejti namo,
[illegible] per nakti gulejo,
[illegible] ytojaus iszsipagyriojo
[illegible] nt kitu iszranda kad
[illegible] girtuokliauja,
[illegible] kaip gere tai nepasiliauja,
[illegible] e iszrodo ant sportelio,
[illegible] i po panosia ne plaukelio.
[illegible] e žemskiu noretu buti,
[illegible] ik nustotu gerti,
[illegible] jojo bobele žinotu,
[illegible] us in czion atlapsetu,
[illegible] r spranda nusuktu.
* * *
[illegible] Iontkarmu pasakos netalpinau,
[illegible] buvo, tai tikrai žinau,
[illegible] ka nuo senoves laiku,
[illegible] saka del kvailiu.
[illegible] O velei tokiu,
[illegible] ntkarmeje vardu,
[illegible] Asz negirdejau,
[illegible] ata in gurba padejau.
[illegible] z noriu žiniu,
[illegible] singu atsitikimu,
[illegible] tokios balabaikos,
[illegible] ai senoves baikos;
[illegible] ertes jokios neturi,
[illegible] Tegul gurbe guli.
* * *
[illegible] am dydeliam mieste,
[illegible] riksztinos buvo,
[illegible] u apie tris tuzinai
[illegible] ecziu pribuvo,
[illegible] keles alaus turejo,
[illegible] iu gerimu nepavidejo.
[illegible] ziu buvo senu,
[illegible] vyrù jaunu,

Skaitykite "Saule"

Netrotykite vilties! Jeigu plikas plaukai slenka; Gydymas dykai! Adresuokite:
Dr. Brunzda Co., Sta. W., B'lyn, N. Y.

...tiaus kare su austrijoku.

O ar žinot jus vyruczei apie Austrijoka,
Supuvusi pelu maisza žydu gugelioka?
Tai asz jum czionais truputi apie jin apraszysiu,
Kokis buvo isz jo galinczius, viska apsakysiu.
Matot austrijokas norejo kuom pasirodyt,
Nemokedams ant arklio labai gerai juodyt,
Nuejo pas Kaizeri ant kokios tai rodos,
Padarydams del saves labai daugel bedos.
Franc Juzas nukrisdamas nuo savo arkliuko,
Isz to kylo dyde laime kad sprando nenusuko,
Kaip tik gyvas invežliojo ir ant lovos kryto,
O tarnaita ant jo žiuredama isz juoku nuvirto.
Tik vyruczei pamislykit kokis tai monarka,
Austrijoku Juzkas tas žydiszkas parka,
Kaip pasveiko nuo puolimo vaiska tuo riktavo,
Paszauke kares vada ir tuo jam užkamandieravo:
Tas surinko penkis pulkus vaisko gražaus,
Tuojaus liepe juos varyti ant Rusu rubežiaus,
O kaip pamate maskolei austrijoku pulka,
Tuo paleido in žydbernius armotinia kulka.
Kamandieriai visa vaiska gylin varydami,
O ju miestus kiek tik gali visus paymdami,
Ir netrukus keles dienas paemem Przemisliu,
Juszkui tas pavojus neatejo ne ant misliu.
Dažinojas kad jo vaiskas Przemisliu apleido,
Nusigando isz tos baimes ir rankas nuleido,
Nebagelis greitai mislin ka dabar darysiu,
Begsiu greitai pas Keizeri pagialbos praszysiu.
Keizeris žmogus geras dave prisikalbetie,
Ir pagialba greitu laiku prižadejo siustie,
Hinderburgas kaip atejo Przemisliu adgavo,
Juszkus dažinojas tuo in Berlina važiavo.
Isz to džiaugsmo Keizeriui rankeles bucziavo,
O Kaizeris Franciszkeli gerai bavarskiu tritavo,
Nuo to laiko Franc Juszka visados gialbejo,
Ka tik prasze to ir gavo nieko nesigailejo.

* * *

Apie Turku Mahometa nedaug paraszysiu,
Ta bedievi ir bevieri; trumpai jum pasakysiu,
Jis iszpjove daug Armenu tu geru krikszczioniu,
Kelis szimtus kožna diena tu nekaltu žmoniu.
O ju kraujas szauke pas Dieva susimylejimo,
Ir iszklause Ponas Dievas ju karszto meldimo,
Caras Nikalajus ižgirdes Armenu nelaimia,
Tare Caras in Sultona padarysiu tau baimia.
Bet sultonas pasipute kaip varle priesz jauti,
Kalbedamas, turiu asz vaisko labai didi skaitli.
Tai gerai, tare caras, gali vaiska pastatyti,
Greitai gala tau padarysiu tuo pats pamatysi.
Tuo nudume caro vaiskas net in Erzeruma,
Isz kurio padarem purvina per musu vikruma,
Cype, spiege, kaip velniukai tiejei mahometonai
Kaip užklupe mus maskoliai, bego kaip szetonai.
Kaipo žaibas mus bagnietai ir griausmas armotu,
Kases turkai kagyliausia kad pasikavotu,
Kiti bego kiek galejo kur ju akis nesze,
O cze rusu kulkos turkams galvas pesze.
Keli metai jau adgalos, gal jau tai pamirszai,
Kad tau galo nedarytau, nes tu atsipraszei,
Nes asz caras esmiu giaras ir tikras krikszczionis,
Tu sultonas ir szetonas tai arszausi pagonis.
Nes tu žudai kaip budelis visus gerus žmonis,
Nedarytu tu žudysczіu arsziausias tyronis,
Palauk biski tu rakali asz tave pamokysiu,
Daug miestu jau paemiau ir da daug paymsiu.
Tuo paymsiu visa žeme ir tavo karuna,
Ir inmesiu in purvina tegul tenais žuva,
O pas tave kaip atejsiu gražei pasveikinsiu,
Iszsitrauksiu savo karda galva tau nuymsiu.
Nes tu buvai kraujegeris krikszczioniszko kraujo,
Visus turkus iszvaikysiu, užvesu paredka isz naujo,
O dabar jau nustosiu, nieko daugiau neraszysiu,
Kada nustos kare vela ka tokio naujo pasakysiu.

—K. Matuleviczius.

...gyventojai sau ...
...is, žiauriais pap...
Buszmenai ir Gontentotai, gyvena Afrikos pietuose, placziai žinomi savo szlykszczia isz vaizda ir neszvarumu.

Prie Nigeriu rases taip-pat priskaitomi Australijos laukiniai gyventojai ir Papuasai. Yra tai laukiniai žmones bebaigia nykti. Baltieji užima ju žemes, o juos pravaro in dykumas, nekarta tiesiog žudyte žudo, taip kad nelaimingieji nyksta, tirpsta kaip sniegas.

Randonoji rase (veisle) artima geltonajai. Prie jos priklauso pirmykszcziai Amerikos gyventojai, kurios Europiecziai vadina Indijonais. Yra tai žmones augaloti, gražaus kuno sudejimo, augsztos galvos su iszsiszovusiu maumoniu, stambaus veido, dideles nosies, iszsiszovusiu žandu, juodu plauku, nusidriekusiu ant peczіu. Odos varsa rausvai durpine. Kaip ir kiti pirmykszcziai žmones — megsta puoszti oda spalvuotais piesziniais, rasztais.

Priesz Amerikos atradima (1492 metais) kai-kurios raudonosios rases tautos turejo placzias gerai sutvarkytas valstijas. Gerai nusimane apie ukes vedima, daile, turejo kaimus ir miestus. Tokie buvo Inkai, gyventojai Peru szalies (Amerikos pietuose), ir Aztekai — Meksikoje (vidurineje Amerikoje.) Kitos gi raudonuju gimines, kaip laukines, bastydamosi isz vietos in vieta, gyveno isz gyvuliu auginimo ir medžiokles.

Atsikrausczius in Amerika baltiesiems, daugybe raudonuju žuvo nuo Europiecziu kardo arba szautuvo, o jei ne, tai nuo užkrecziamuju ligu bei degtines, kuria užnesze in Amerika baltieji, neva apszvietimo platintojai, o isztiesu kitu žmonijos veisliu žudytojai. Dabar raudonieji gyvena po ...

žmoniu, kurie a...
nai apsigyventi. Dabar ...ra
tos kovos, bet kur tik ...jai
susisiekia su baltaisiais, ten jie
mirte mirszta. Pirmiausia tai
daro ligos, baltuju užnesztos:
raupai, jedra ir kitokios; paskum degtine ir paleistuvyste
— tai-pat baltuju dovanos.
Dažnai jokios, tarsi, nera priežasties, o vargszai Malajai
mirszta; kaip žmones kitu silp
nuju rasiu, užtvinus baltiemsiems lyginai. Rodos, kad toliau likos ant žemes rutulio
tik tris didžiosios rases: baltoji, geltonoji ir juodoji.

(Toliaus bus.)

ausis. Nes nežina...
ve gali ka slapto ...
— Kaip tai?
— Asz patemina...
tai buvau pas tave...
ka sznekucziavome,
jus visos skylukes
durise, turi akis.

Skaityk
Saul...

Sztai ka padare vokiszkas sub... ...as laivui "Sussex."

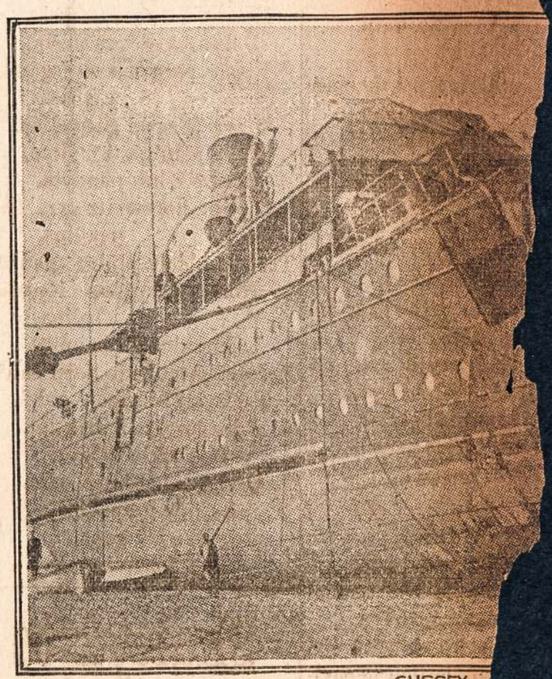

Sztai dydžiausia priežastis nesutikimo terp ...
"Sussex" per vokiszka submarina. Laivas nenus...
Francuzije.

...kietijos—už sunaikinima laivo
...uke ant pataisimo in Bolougne,

Apie maluninka ir szinkarka.

Vienas maluninkas gavasi po smert in pekla, suejo su savo kuma szinkorka, ir klause josios nusidyvydamas:

— Ar ir tu kumute szicziones?

— Ar ir tu kumuti szicziones?

— Už ka tu kumute gavaisi in czion?

— O už ka tave kumuti in czion prisiunte?

— Asz už tai, jog imdavau malima, kožna karta seikejau su kaupu.

— O asz del to jog vis ne nedapildžiau miera. Na ir tai yra teisybe ant svieto!?

Smertis blakems in minuta laiko.

Dykai pasiusta bus ant keliu metu del blakiu isznaikinimo; kas umai atsius stempomis paczto. 4 dvi centinas, kam mokete po 50c. iki $1. Czia gausite konia dykai. Szitas czia apgarsinimas tik dabar pasinaudokite sziandien. Adresas. B. Specialty Box 9. Sta W. Brooklyn, N. Y.

PHONE DROVER 7800

Dr. A. J. Tananevicze

Gydo Vyru, Moteriu ir Vaiku Ligas

Offisas ir Gyvenimo vieta
3249 So. Morgan St., Chicago, Ill.

Valandos
8 lig 10 ryto, 1 lig 3 po piet
ir 7 lig 9 vakare.

Jau iszejo isz spaudos
Milžiniszka Knyga:

TUKSTANTIS NAKTU IR VIENA
—ARABISZKOS ISTORIJOS—

Tiktai $2.00

(Mes užmokame nusiuntimo kasztus)

In trumpa laika; vienos sanvaites, iszsiuntem daugybe szitu knygu in visas szalis Amerikos ir visi kurie aplaike szita puiki knyga prisiunte mumis padekavones.

Mes tikrai gvarantinam kad ir jumis patiks.

Puikei apdaryta audeklineis iszmargyntais vyrszais.

Dydumas Knygos, 6¾ x 9¼ coliu, Apie 150 Paveikslu - 704 Puslapiu.

Juos greit parsiduoda todel nelaukite ilgai bet tuojaus iszpildykite žemiaus padeta blanka, iszkirpkite ir prisiuskite mums drauge su $2 o knyga bus jumis tuojaus iszsiusta.

W. D. Boczkowski-Co.,
Mahanoy City, Pa.

Gerbemei :—

Czionais prisiunciu jumis $2 už ka praszome man tuojaus prisiusti milžiniszka knyga po vardu "Tukstantis Naktu ir Viena" ant žemiaus padeto adreso.

Su guodone,

Vardas.....

Ulyczia.....

Miestas.....

W. D. BOCZKOWSKI-CO., Mahanoy and A Str. Mahanoy City, Pa

Jevute mansto katra isz dvieju jaunikiu turi iszsirinkt.—Kur jieje?

Indijonu nelaisveje.

Po tu žodžiu misijonierius iszkele rankas virszum klupan czios Olitipos laimino ja.

Tuo tarpu baisus džiaugsmo riksmas apreiszke, kad Osagams pasiseke persilaužti per Delavaru sargyba. Dabar invyko baisi valanda; sumisze žmones pradejo vienas kita piauti ir smaugti; iszkilo baisus užimas, dejavimai sužeisti ir kriokimas mirsztancziu. Asz tuoni baltiejie, palikti Reginaldo saugotiszetra Olitipos, kovojo smarkiai priesz Osagus; kelis ju pagulde ant žemes negyvais, vienok neužilgio turejo begti, nes prieszai nedave jiems laiko užtaisyti szaudykles. Balsas Mahegos buvo teip baisus, kad užreke visa kova; priesz jo ginkla [illegible] kuriuva saules ugni ir semti jos [illegible] ukterys [illegible]

Pažins[illegible] džiame ats[illegible]

Jieva Noreikiene [illegible] Lankeliszkiu, valscziaus Alvito, Apskriczio Vilkaviszkio, redybos Suvalku jieszko dukters Onos Noreikiutes 18 metu. Iszvažiavo in Amerika jau 3 metai ir apsigyveno Chicagos mieste. Mano adresas: Russia, Petrograd, Klimskii prosp. N 18-22, kv.11, Eva Noreiko.

Kareivis Izidorius Petroszius isz Kauno gub., Raseiniu pav., isz Žvingu miestelio jiesz ko broliu: Jono Stonislovo [illegible] Dominiku [illegible] viczius isz Suvalku [illegible] os, Kalvarijos [illegible] kines kaimo, jiesz [illegible] Alencko, Jono ir Juozo Merkuszeviczių, Antano Miluko ir Petrones Grablikiutes isz Suvalku redybos, Kalvarijos apskr. Kirsnos valsczius, Iszlandžiu kaimo. Mano antraszas: Russia. Petrograd, Zabalkanskii per. N. 30, kv. 32. Ivanu Jakimoviczu.

gu Juodasis Tevas tyles, tai savo gyvasti iszgelbes, o jeigu prakalbes, tai kirvelis prisigers jo kraujo. Kaip mano žmones ji apleis tai jo liežuvis bus liuosas, pasakiau!

Czia Mahega davinejo tylĩai kai-kuriems Osagu jaunikaicziams savo prisakymus; misijonierius gi ženge kelis žingsnius pirmyn ir tare:

— Mahega yra dideliu vadu Juodasis gi tevas yra silpnu ir turi jo klausyti; bet kol Juodasis Tevas iszeis, jis nori kelis žodžius pasakyti, kuriuos vadas tegul užlaiko savo szirdije. Mahega nori paimt sau už moteri Olitipa; bet tegul Mahega atmena, kad Olitipa yra globoje Didžiausios Dvasios. Mahega yra stiprus, bet jos vaistas*) yra už ji stipresnis. Olitipa moka surinkti in viena [illegible]

Juzefa Masiene su dviem vaikais isz Kauno gub., Ukmerges pav., Troszkunu volost. pajieszko savo vyro Kazimiero Masio. Jis gyveno Pittsburge. Mano adresas tokis: Russia, Petrograd. Smolenskaja ulica N 11, Juzefie Masis.

pedseki Dakotu? — užklause Baptistas,—nuo akiu Didžiojo Kirvio jis yra užleptas.

— Naktis yra tamsi,—atsake Kares Erelys,— ir pedsekio matyti negalima. Bet vilkas randa kelia pas sužeista taura, o karvelis atranda, kur yra jo lizdas. Didžioji Dvasia padare Delavaru kareivi tokiu jau iszmintingu, kaip paukszti ir žveris: Kares Erelys žino kelia szuniszku Dekotu!

Pasakes ta prisilenke Baptistui prie ausies ir ilgai kuždejo jam ka indijonu tarmeje.

Baptistas sugniauže rankas.

— Teisy,—tare jis Reginaldui,—kitaip negali buti. Szungalviai Dakotai tik del to ir ejo in sziaurius, idant supainioti kelia. Jie nori eiti ne linkui upes Missouri, tik linkui savo apygardos in rytus. Kares Erelys mano užkirsti jiems kelia ir ant ju užpulti.

Kares Erelys prisake raitiems ir pestiems Delavarams, kurie galejo gerai begti, vytis paskui Dakotus ir sekti ju pedseki, bet saugotis, kad anie ju nepatemytu. Paskui paprasze Reginaldo ir Baptisto pastatyti sargyba. Pats, po tokiai ilgai kelionei nieko nevalges, susiverže dirža ir leidosi szni-

Reginaldas lydejo akimis iszeinantiy kol tas neisznyko tamsoje.

— Isztiesu,—tare jis in Baptista, — turiu pavydeti szitam indijonui tokio pakantrumo; tarytum jis visai nereikalauja pasilsio. Asz džiaugiuosi, kad nors tiuputi galiu iszsitiesti ant žemes ir suvalgyti szmoteli žalios mesos, o jis lekia toliau be atsilsio ir maisto ir teip skubriai, kad rodosi jis tik ka isz lovos atsikele. B[illegible]

pasistiprinimo [illegible] Reginaldas la[illegible] iszalkes ir apsi[illegible] les kaitros.

Staiga Kares [illegible] riktelejo, dant[illegible] iszsitiese ant že[illegible] Kares Erelys [illegible] Reginaldo ir kuž[illegible] mas in virszu tol[illegible]

— Ten yra ž[illegible]

Reginaldas ak[illegible] retis tenlink, ku[illegible] bet nieko nemat[illegible] denge akis rank[illegible] mate; bet ir tei[illegible] damas, pakrat[illegible] kejimu.

Kares Erelys [illegible]

— Akys m[illegible] tare, vadas, — [illegible] nera pratusios [illegible] czius tyrus. T[illegible] pasiekia savo ra[illegible] line dudele ir pa[illegible]

Vienas dirstele[illegible] rona pritvirtino [illegible] jog Kares Erelys [illegible] bejo.

— Teisybe, — s[illegible] ginaldas, matau ju[illegible] trys raiti besivaika[illegible]

— Gerai, — ta[illegible] Erelys, — laikyk il[illegible] ne dudele, tegul ji p[illegible] indijonai isznyks, ar [illegible] sis daugiau.

Už keliu minutu Re[illegible] papasakojo, kad indijon[illegible] nyko už kalno ir daugiau [illegible] pasirode ne vienas. Iszgird[illegible] Kares Erelys paszoko ir ta[illegible]

— Dabar neužilgio gale[illegible] mano brolis gerti szaltinio [illegible] vandeni ir atsilseti; pavesis ir vanduo yra netoli.

Už puses adynos priejo jie gražia žali[illegible], per kuri[illegible] tekeja [illegible]

NAUJI INTAISIMAI ANT KARABINU SU KUREIS PERKERTA DRATINES TVORAS.

Angliszki kareiviai ne senei aplaike naujus intaisimus kurios uždeda ant laupos karabinu ir perkerta dratines tvoras savo prieszu laike užklupimu ant apkasu. Paveikslas parodo Worcesterio pulka priesz užklupima ant vokiszku apkasu.

[illegible]inkimas Union Square, New Yorke.

[illegible]inki
[illegible]orke
[illegible]kal-
[illegible]utu
[illegible]ngi-
[illegible]ba-
[illegible]iai
[illegible]nt
[illegible]u-
[illegible]e
[illegible]ai
[illegible]s
[illegible]e

[illegible]TARADAIKA.

In nezemu[illegible]
Ir in keli[illegible]metus teip visko gera [illegible]
Skaityt, raszyt ir ruokot, jog isz džiaugsmo szokau,
Ir neužilgio pasilikau garsingu feltfebeliu,
Koki džiaugsma turejau, apraszyt negaliu.
Bet užstojo dabar laikai del mus baisiausi,
Turiu ejti ant baisios kares kad ir nuotoliausi,
Ir nuvare mus prie Rygos muszti ten križioku,
Tai asz ejau szokinedamas byle raszyt moku.
Ir nuejom in apkasus kur sau linksmai ulevojom,
Kaip iszejom ant ligumos po kraujeis braidžiojom,
Po musztinei reik suskaityt kiek kryto križioku,
Asz nubegau szokinedams bile raszyt moku.
Ir suskaicziau tris tukstanczius nelabu pruseliu,
Kokis mano buvo džiaugsmas apraszyt negaliu,
Apkasuosia kareiviai po purvina bebraidžiodami,
Linksmas dainas kiek kas gali bedai nuodami.
Apkasuosia kaipo žiurkes vandenije mirkstam,
Kaip iszejnam ant ligumos in žverius pavirstam,
Ir smaugem pruselius kaip katukes pelia,
O kas pasilieka tai paymam in nevalia.
Ir pasiunte mane aficierius kad asz suraszyczia,
Kiek paemem in nelaisvia ir jam pasakyczia,
Ir suskaicziau kelis tukstanczius nelabu križioku,
Tai turejau dydi džiaugsma kad asz raszyt moku.
Sugryždami in apkasus linksmai dainuodami,
Nutvere koki sukoreli gardžei begriauždami,
Apkasuosia kaip pagaunam koki uteliuka,
Tuo nutraukem in purvina kaip koki tieluka.
Mes ant tuju gyvuleliu, norints kanda, nepaisom,
Dainuodami ir szokdami musu karabinus taisom,
Visi žinom gana gerai kad reikes galetis,
Ant pleciaus visiems stipriai su prusais laikytis.
Apkasuosia mumi prusai neduoda pakajaus,
Nes tai gyventojai neapkenczenti musu krajaus,
Bet-gi bijo tie velniukai musu ilgu bagnieteliu,
Su kureis ižbadom kaip varliukes musu neprieteliu.
Tuo pasiunte aficierius lavonus suskaityti,
Asz begau szokinedams, ba iszmokau raszyti,
Ir sugryžom in apkasus apteszkeja krauju,
Neturejom permainyti manderelin nauju.
Tuos paczius iszczistinom ir juos pasiklojom,
Viena akia tik primerkem o kita dabojom,
Ba ner laiko apkasuosia spakainei miegoti,
Ar tai diena ar tai nakti reik pruselius daboti.
Kaip priejna pruselei prie mus ka arcziausia.
Tada szokam kaip levai ir muszam ka smarkiausia,
Mes pruselius kaip parszukus visus ligiai skerdom,
Su bagnietais ju krutines kiek vienam suardom.
Tuojau begau kagreicziausia suskaityti pruseliu,
Kokis mano buvo džiaugsmas apraszyt negaliu,
Nes suskaicziau daugybe tuju nelabu križioku,
Už ka gyre mane aficierius kad raszyti moku.
Bet neverkit tevuželiai nes jus suraminsim,
Kaip pabaigsiu szita kare, vel pas jus sugrysziu,
O kad reiktu ant pleciaus ir galvelia padeti,
Tai vis reike kiek galim tevynia gialbeti.
Tuos pruselius nevidonus mes juos iszvarisim,
Ir pabaige taja kare in tevyszkia sugryszim,
O pargryžia pas tevelius linksmai ulevosim,
Taja kare per daug-metu visad minavosim.
Asz budamas feltfebeliu pruseliu daug padejau,
Nes baisei neapkencziu tuju niekadeju,
Daug tukstancziu in nelaisvia nuvariau križioku,
Ejsiu namo szokinedams kad raszyti moku.

— K. Matuleviczius.

Ir be merginu neapsiejo,
Ir isz tu keletas atejo.
Sveczei alu mauke,
Inguzute trauke,
Kad jau linksmi buvo,
[illegible] su birbinia pri [illegible]

NAUDINGUMAS DRUSKOS.

Druska sumaiszyta su sode yra gera gyduole nuo inkandimu bicziu ir szirszinu.

Druska su vandeniu yra gera gyduole ant plovimo skaudanczios gerkles.

Druska ir verdantis vanduo greitai atleidže suszalusias pai pas.

Druska iszczystis pletmus ant porceliniu puoduku ir torielku.

Druska numesta ant ugnies, užgesina deganti kamina.

Druska su sziltu vandeniu yra geru prieszu prieszais užsi trucinima

Druska suszildyta ir intrinta in pletma ant baltos materijos praszalina pletmus ir bus kaip nauja.

Druska inpilta in vandeni del plovimo drapanu apsaugos skalbima nuo suszalimo laike szalcziu.

Argi tai teisybe.

Vienas vyras, kuris buvo susirgias ir turejo namieje sedet. Tas prisiklause, kokius žodžius moteres sueja labiause naudoje. Ir teip, jeigu sueina dvi tai pirmutinis žodis apie alu ir kur daugiause duoda, ir gerdamos isztare 70 kartu ar žinai ka! 45 kartus mini apie skrybele, keipa ir szlebe 10 kartu apie vyra ir vaikus, 2 kartu apie "krikszti̇naites" o apie "kunigus ir bažnyczia" 82 kartus. Apie "burdingierius 150 kartu.

Apie skaityma, siuvima, prosyma, namini trusa" ne sykio.

Puikei apdaryta audeklineis iszmargyntais vyrszais.

Dydumas Knygos, 6¾ x 9¼ coliu, Apie 150 Paveikslu - 704 Puslapiu.

Juos greit parsiduoda todel nelaukite ilgai bet tuojaus iszpildykite žemiaus padeta blanka, iszkirpkite ir prisiuskite mums drauge su $2 o knyga bus jumis tuojaus iszsiusta.

W. D. Boczkowski-Co.,
Mahanoy City, Pa.

Gerbemei :—

Czionais prisiunczu jumis $2 už ka praszome man tuojaus prisiusti milžiniszka knyga po vardu "Tukstantis Naktu ir Viena" ant žemiaus padeto adreso.

Su guodone,

Vardas.....

Ulyczia.....

Miestas.....

W. D. BOCZKOWSKI-CO., Mahanoy and A Str. Mahanoy City, Pa

Nelaime su automobiliu ant kariszko lauko.

FROM THE SPHERE, LONDON. © N. Y. H.

Szitas atsitikimas atsitiko kada gana sunkus apginkluotas automobilius, bego ant kariszko lauko in pagialba savo draugams. Kada kareiviai dirbo idant automobiliu iszgauti isz balos, neprieteliaus kulkos szvilpe aplinkui, bet kareiviu nepataike. Poižgavimui automobiliaus leidosi toliaus in paženklinta vieta.

Zmogus

Ir žmoniu gimine.

Dauguma juoduju ligsziol gyvena kaip laukiniai; yra ju tarpe net žmogedru. Nesudare jie ligsziol jokios kulturingos (apszviestos) valstijos. Smulkios Nigeriu tauteles amžinai tarp saves kaujasi, nesutinka, užtai lengvai patenka in baltu ju valdžia (Anglu, Vokiecziu, Prancuzu.)

Gražiausi ir stamantriausi isz murinu (juoduju) yra Kafrai — Afrikos pietu rytuose gyvena. Narsiai jie kovojo su [illegible]ngles, kol szie neužgrebe ju [illegible] Tarpe kitu [illegible]oduju gi[illegible]us yra [illegible] darb[illegible] [illegible]ju pasipyne, du druti baltie jie dastojo jam kelia puldami ant jo su peiliais. Smarkus indijonas atszoko atgal ir dviem ypais savo lazdos pagulde abu savo prieszininkus. Tas visai ateme drasa Delvarams ir baltiejie tik isztolo jau kesinosi.

Delavarai ir baltiejie pamate, kad jau Osagai ima virszu, bego sleptis in arcziausia giria.. Osagai puole vytis ir gal butu visus iszpiove, jei Mahega nebutu ant szvilpynes suszvilpes. Ant balso vado visi Osagaj susirinko aplink ji. Ne vienas nedriso prieszintis insakymams Mahegos. Stovejo visi tyliai glitoje szale Olitipos szetros. Mahega perejo visa glita, skaitydamas kiek yra užmusztu ir sužeistu; pasirode, kad penkiolikos truko: jie buvo už muszti. Nuostolis buvo baisus bet daug baisesnis buvo Delvarams, kuriu daugybe buvo užmuszta ir net dvideszimts suim tu gyvais, kuriems rankas ir kojas suraisziota karklais.

Mahega dabar inkiszes galva in Olitipos szetra misijonieriui prisake iszeiti. Jis prisižadejo nedaryti jokios skriaudos dvasiszkamjam, kadangi jis terp Osagu turejo daugybe draugu; nebuvo namu, kuriuo se jis nebutu ka gero padares.

— Juodasis Tevas tegul isz eina su mano žmonemis in rytus, nes jis czia yra jau nereikalingas— tare Mahega misijonieriui. Tegul jis jieszko gyvenimo Delavaru antroje puse je upes: tegul juos mokina seti javus arti ir kasti, o ten, kur Osagai medžioja, tegul neina daugiau. Mano žmones bus draugais Juodamjam Tevui tris dienas; gal teks jam susitikti su spejimais žmonemis; jei visa Amerika nedidelemis giminemis. Viso labo ju nedaugiau esama kaip pora milijonu ir tas skaiczius vis mažyn eina.

Paskutine žmoniu veisle yra Malaju rase taipgi artima geltonajai. Senoveje gyveno ji Azijos pietu rytuose. Paskum užeme kuo-ne visa Australijos salas, o taipgi Madagaskaro sala Afrikoje. Tos veisles žmones sziek-tiek panaszus in baltuosius ir in geltonosius. Odos varsa rausvai alyvine. Gražaus, bet silpno kuno sud[illegible] [illegible]lajai, kurie gyvena ant s[illegible] žemio, vercziasi [illegible] tieji [illegible] [illegible]edrais. [illegible]ie Oliti [illegible]sis gerai; jeigu [illegible] nuskriaus, tai numirs kaip szuva, ir vilkai neszios jo kaulus. Pasakiau.

Paskutinius žodžius misijonierius isztare su tokia guosme, tarytum gilia pranaszyste, kad jie Mahega smeigte persmeige ir kariszkasis Osagu vadas nedryso silpnam misijonieriui pažiureti in akis. Misijonierius nudžiuges, kad jo žodžiai pergalejo indijonus, pamislijo sau: Dievas atleis man, ka[illegible] tokiu budu meginu apsaugoti nekalta mergele nuo tironiszko indijono.

Už keliu minutu misijonierius buvo jau kelioneje in rytus, su aszaromis apleides kaima indijonu.

Mahega, žinodamas, kad Kares Erelys veik atsižinos apie ta visa, kas czia atsitiko, prietam bijodamas, idant baltiejie nepasiszauktu pagelbon kitu aplinkiniu draugingu sau indijonu, galincziu jam kelia užkirsti, paliepe greitai palaidoti užmusztuosius Osagus, ir paemes Olitipa su visu jos turtu ir dvideszimti anu belaisviu, suimtu laike kares, iszsiskubino in savo szali.

Vejesi.

Tuo tarpu Reginaldas ir Kares Erelys vijosi vagius kolaik galejo tamsoje matyti pedseky beganczіu. Bet toliau teip suteme, kad reikejo apsistoti ir laukti ryto, idant nepamesti pedsekio. Trys raiteliai iszsiusti vytis pryszakin, sugryžo dar nakczia ir pranesze, jog pedsekis eina pirma sziaureslink, o paskui sukasi in vakarus nuotos vietos, kur, turbut, ganesi Dakotai.

Kares Erelys teip nusidžiauge szita iszklauses, kad net jo veidas užkaito, ka patemijo ir Baptistas.

— Ar Kares Erelys mato [illegible] Baptistas, buda mas apsipažines geriau su budu indijonu, mažiau isz to stebejosi ir tik isz papratimo pritare Reginaldui. Ant galo tare:

— Kares Erelys iszejo prisižiureti arcziau gaujai Dakotu. Jie praejo jau pro savo sedyba ir dabar tures gryžti atgal. Kares Erelys nori atsižinoti in kuria puse jie pasikreipe, idant pagauti juos in savo kilpas.

Dar neiszauszus sugryžo Kares Erelys ir visus žmones tuojaus padalino ant dvieju daliu; su vien leidosi jis pats, kita su kitu vadu turejo veikti pagal jo insakymus. Reginaldas ejo su Kares Ereliu buriu, o Baptistas ejo su kitu. Priesz persiskiriant Baptistas tare:

— Reginaldai, neužmirszk kaip duoti ganda, kuri iszmokome; dabar tas mums gali buti reikalingu.

Reginaldas prižadejo ta atminti.

— Asz tau patariu dar viena dalyka, — kabejo toliau Baptistas, — laikykis visuomet su Kares Ereliu, nes abu prisisiekete buti broliais; todel jei Kares Erelys pakliutu in nelaime, tai tu turi ji ginti, o jei ji užmusztu, tai ir tu turi ji ginti, o jei ji užmusztu, tai ir turi mirti drauge su juo.

— O! — atszove karsztai Reginaldas, — asz ir pats apie ta maniau. Delevarai nepasakis, kad ju vado pririnktasis brolis apleido ji! Apie davima gando irgi neužmirsziu. Lik sveikas!

Po tu žodžiu jiedu persiskyre.

Kares Erelys su pulkeliu savo žmoniu ženge tolyn in rytus, neisztardamas ne žodžio. Ant jo kaktos briežesi mintys ir jis kartas nuo karto stovinejo, prisiklausydamas, ar nesigirdi kas, ir žiuredamas in kiekviena prasikiszusi kalneli. Kelione tesesi be sustojimo ir [illegible] po [illegible]ju pasipyne, du druti baltie jie dastojo jam kelia puldami ant jo su peiliais. Smarkus indijonas atszoko atgal ir dviem ypais savo lazdos pagulde abu savo prieszininkus. Tas visai ateme drasa Delvarams ir baltiejie tik isztolo jau kesinosi.

Delavarai ir baltiejie pamate, kad jau Osagai ima virszu, bego sleptis in arcziausia giria.. Osagai puole vytis ir gal butu visus iszpiove, jei Mahega nebutu ant szvilpynes suszvilpes. Ant balso vado visi Osagaj susirinko aplink ji. Ne vienas nedriso prieszintis insakymams Mahegos. Stovejo visi tyliai glitoje szale Olitipos szetros. Mahega perejo visa glita, skaitydamas kiek yra užmusztu ir sužeistu; pasirode, kad penkiolikos truko: jie buvo užmuszti. Nuostolis buvo baisus bet daug baisesnis buvo Delvarams, kuriu daugybe buvo užmuszta ir net dvideszimts suimtu gyvais, kuriems rankas ir kojas suraisziota karklais.

Mahega dabar inkiszes galva in Olitipos szetra misijonieriui prisake iszeiti. Jis prisižadejo nedaryti jokios skriaudos dvasiszkamjam, kadangi jis terp Osagu turejo daugybe draugu; nebuvo namu, kuriuo se jis nebutu ka gero padares.

— Juodasis Tevas tegul isz eina su mano žmonemis in rytus, nes jis czia yra jau nereikalingas— tare Mahega misijonieriui. Tegul jis jieszko gyvenimo Delavaru antroje puse je upes: tegul juos mokina seti javus arti ir kasti, o ten, kur Osagai medžioja, tegul neina daugiau. Mano žmones bus draugais Juodamjam Tevui tris dienas; gal teks jam susitikti su spejimais žmonemis; jei

JUOKAI

Ubagas.

Vienas ubagelis atejo in vieno bedievio karczema ir rades sedinczius apszviestunus prasze almužnos;

— Susimylekite ant liedn[illegible] pavargelio ir apteikite nor[illegible] skatikeliu.

— O ar tu ne cisi sa[illegible] velniu!–tare vienas apsz[illegible] nas—Ar tu ne žinai jog [illegible] le? Ar tu žinai jog dab[illegible] me, laike atsiprovine[illegible]s: Ruženstva? Eikie sau l[illegible] [illegible] py[illegible]

[illegible] kaip krisztolas vandens. Czia susedo pasilseti, užkando kiek džiovintos tauro mesos ir, pasistiprine, ju dinosi toliau paskui savo nenuilstanti vada.

Dabar jiems prisejo eiti per kalnuotus laukus, per gilius vandens iszneszstus grovius. Kiekviename tokiame griovyje Kares Erelys apsistojo ir su didžiausiu akylumu prisižiurinejo pedoms tauru ir kitokiu žveriu.

Ant galo inejo in dideli inkloni apgaubta auksztais krantais, per kurio viduri bego platus upelis su krantais apželusiais alksniais, popeliais ir beržais. Kares Erelys pasake, kad ima neiszpasakytas džiaugsmas, jog niekam nematant jie dasigavo in szita vieta. Paskui perskyre jis savo žmones in dvi dalis ir sustate juos abiszaliai teip, kad ju niekas negalejo matyti tankumoje; jie gi gražiai galejo matyti kiekviena praeinanti.

Kita dalis, kurioje buvo Baptistas, turejo paliepima užeiti Dakotams isz užpakalio ir kaip juos kares Erelys intrauks in kilpas, užpulti ant ju isz prieszingos puses. Po ilgai ir sunkiai kelionei Baptistas pamate priesza ir, apistojes tinkamoje vietoje, lauke sukalbeto ženklo.

Pirma negu pamatysime susiremima Delavaru su Dakotais, turime gryžti in vieta, kur Osagai, paeme Olitipa, nuejo szalin, viska sugriove ir paliko užmusztuosius.

Vingenundas.

Ka tik Osagams pasitraukus nuo vietos muszio, atejo ten Vingenudas ir prisiartines prie vietos, kur buvo Olitipos szetra, nutirpo visas ir stojo kaip stulpas, nepasikrutindamas isz vietos. Jis mate, kas czia neseniai dejosi; mate, kad visas kaimas isznaikintas ir, pažiurejus ant to visko szirdis jo apsiliejo kraujais .... Nelaime jam rodesi didesne, negu ji

JUOKAI

Daug tokiu yra.

Parvažiavo vienas Lietuvis isz San Francisco in Luzernes pavieta, o inejas in viena karczema kur buvo daug Lietuviu, tauzyjo ne sutvertus daigtus del žiopliu, o ka ant galo dadure? Szitai kalbejo, jog tenais yra teip karszta, jog gas padines turi visztas laikyti ledaunese, o kad to nedarytu, tai visztos detu kiauszinius kie tai iszvirytus. . .

Ne Nori.

— Ar žinai, Mariute, jog kada asz tave pažinau, tai tik tu viena mano galvoje sedi.

— Ar tamista ne meluoji? Asz bijau viena grinczioje sedet, o czia sedetau tusztio galvo.

Dvi kumutes.

— Vai beda, beda! Kumute, mano suneli paeme in vaiska.

— Musu ne paeme ne vieno. . .

— Kodel?

— Ba ne turime ne vieno sunaus, tik szeszes dukteres.

— J. V. K.

KAREIVIO DAINA.

[illegible]as tai gali apsakyti kareivio linksmuma,
Kožnas kas tik gyvas in vaiska pakliuva,
Bet ne kožnas yr laimingu kuris nemokytas,
Jeigu nemok skaityt ir raszyt visur yra paniekytas.
Neiszmano tai teveliai ka savo vaikeliu,
Nedaleidže jiems mokytis skaityt ant knygeliu,
Kas tik turi gera nora, raszyt ir skaityt iszmoksta,
Rusu kalbos o ir musztro ir ka szirdis trokszta.
Bet asz buvau netingynis visko norejau mokytis,
Kaip pareisiu isz vaisko turesiu kuom girtys,
Papraszi[illegible] savo aficierio kad mane mokintu,
[illegible]liszcza tnojaus pristatytu.
[illegible] iszmokau,
[illegible]na
[illegible]a,
[illegible] juoja,
[illegible]szluoti,
[illegible]ai ir snargliuoti,
Nera kam apvalyti,
Ne pavalgydyti.
Asz mislinu, jog kožnas noretu tureti szvaria motere?
Asz jumis vyruczei duosiu roda:
Laikraszti reik užsiraszyti,
Pratint savo motere skaityti,
Kaip skaityti papras,
Nuo gerimo atpras.
Grinczioja darba suras,
O sziadien kas?
Gere tevas, mama ir visi,
Nevet ir vaikai maži,
Gere, nereike ragyti,
Ne reike ne duot valgyti.
Norint blede pataisyti,
Reike laikraszti skaityti,
Katros moteres skaito,
Tosios veju nesivaiko.
Girtavimo bjaurinasi,
Nuo kumucziu szalinasi,
Ba turi skaityti,
Po kampus nesivalkioti.
Yra ir tokiu mergu,
Jau žilaplaukiu.
Kur vyrus apgaudineja,
Ant juoku paleidineja.
Riauke alu kaip karves broga,
O jeigu katram žodi duoda,
Ir norint prie vyro laižosi,
Vienus prigauna, kitu dairosi.
Vyras ne turi duot prisigauti,
Turi tokiai in akis spjauti,
Ba tokios po Amerika reizuoja,
Nuo kvailiu piningus vilioja.
Asz trankydamasis po visa svieta,
Užtinku ne viena vieta,
Daug labai matau,
Už tat jums pasakau,
Mano rodos klausykite,
O pamatysite,
Kaip gerai iszkirsite,
Ba sakau,
Ka žinau.

Nežine, kada tos bobos iszsiblaivys,
Kada gaus isznokusi prota ir pasitaisys,
Kur tik jaucziu koki kraszta,
Tai kas diena gaunu raszta:
Tiktai dieduk pribuk,
Nežinau, kas bus dalibuk,
Net szlykstu darosi,
Kaip apie bobelkas girdysi.
Nusidaviau in apigarda viena,
Ir dažinojau apie naujena,
A becze,
Nežinau kur cze,
Lietuviai gyvena,
Sztai pamacziau Džiana.
Tas sustojo,
Ant manes pamojo,
Priejau,
Jin pasveikinau,
Nuejome pas Szimuka,
Ižgereme po stikluka,
Sedome paszalije prie stalo,
Sznekejome szi ta, jis tare ant galo:
Oj deduti, deduželi,
Randasi ne viena mamuželi,
Ka nežino kaip gyvena,
Tokis gyvenimas, tai gana.
Užsigere ir pamirszta,
In lova kaip meszkos invirsta,
O kada vyrai parejna isz darbo
Turi nemažai vargo.
Vieni diszius mazgoja,
Kiti vela lovas kloja,
Verda vakarienia,
Mesa ir kiauszinienia.
Bene tai dyvai, jeigu moteriuke užsitraukia? Tai daro isz nubodumo! Pasilieka nebageles vienos grinczioja, ne turi ka veikti, ba vis atidestineje ant toliaus, o tuom laik
Kaip kumute atejna,
Be gerimo neapsiejna,
Ba be gerimo ne yra ruko,
Reike begti parneszti biruko.
Sedi, geria ir dajnuoja,
Savo vargelius pasakoja,
Ir teip liežuvius vilgo,
Kol savo vargeliu neapszildo.

* Tifusas kas metas padaro Amerike bledes ant $271,93 2 880 o gelton drugis $694,904, 750.

PHONE DROVER 7800

Dr. A. J. Tananevicze

Gydo Vyru, Moteriu ir Vaiku Ligas

Ofisas ir Gyvenimo vieta
3249 So. Morgan St., Chicago, Ill.

Valandos
8 lig 10 ryto, 1 lig 3 po piet ir 7 lig 9 vakare.

Jau iszejo isz spaudos
Milžiniszka Knyga:

TUKSTANTIS NAKTU IR VIENA
—ARABISZKOS ISTORIJOS—

Tiktai $2.00

(Mes užmokame nusiuntimo kasztus)

In trumpa laika; vienos sanvaites, iszsiuntem daugybe szitu knygu in visas szalis Amerikos ir visi kurie aplaike szita puiki knyga prisiunte mumis padekavones.

Mes tikrai gvarantinam kad ir jumis patiks.

[illegible] isz
[illegible]uodamas
[illegible]m ilga juoda surdota ir pridedamas jam sžoninus peisus."

"Tas pats su tabaku.

Duodamas jiems puikus vardus nepadaro tabaka geresni ir negalima tokius tabakus visai priligint prie Miners' Extra tabako.

MINERS' EXTRA
Long Cut Tobacco

patinka vyrams už tai kad yra padirbtas isz brangio Kentucky Burley lapu ir ilgai pjaustytas.

Visas ilgas, czistas, isznuokias, atsakancziu lapu, pasenejas nog triju lig penkiu metu senumo idant iszgauti ta smagu kvepanti kvepsni. Pabandykite del kramtymo ir del rukymo.

MINERS EXTRA TABAKAS parduodamas visur ---- pirkite pakeli szendien.

The American Tobacco Co.